Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/36/ES

z dne 7. septembra 2005

o priznavanju poklicnih kvalifikacij

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 255, 30.9.2005, str. 22)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2006/100/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	141	20.12.2006
►**M2**	Uredba Komisije (ES) št. 1430/2007 z dne 5. decembra 2007	L 320	3	6.12.2007
►**M3**	Uredba Komisije (ES) št. 755/2008 z dne 31. julija 2008	L 205	10	1.8.2008
►**M4**	Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M5**	Uredba Komisije (ES) št. 279/2009 z dne 6. aprila 2009	L 93	11	7.4.2009
►**M6**	Uredba Komisije (EU) št. 213/2011 z dne 3. marca 2011	L 59	4	4.3.2011
►**M7**	Uredba Komisije (EU) št. 623/2012 z dne 11. julija 2012	L 180	9	12.7.2012
►**M8**	Direktiva Sveta 2013/25/EU z dne 13. maja 2013	L 158	368	10.6.2013
►**M9**	Direktiva 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013	L 354	132	28.12.2013
►**M10**	Delegirani sklep Komisije (EU) 2016/790 z dne 13. januarja 2016	L 134	135	24.5.2016

spremenjena z:

►**A1**	Pristopne pogodba Hrvaške (2012)	L 112	21	24.4.2012

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 271, 16.10.2007, str. 18 (2005/36/ES)
►**C2** Popravek, UL L 93, 4.4.2008, str. 28 (2005/36/ES)
►**C3** Popravek, UL L 33, 3.2.2009, str. 49 (2005/36/ES)
►**C4** Popravek, UL L 305, 24.10.2014, str. 115 (2005/36/ES)
►**C5** Popravek, UL L 177, 8.7.2015, str. 60 (2006/100/ES)

▼B

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/36/ES

z dne 7. septembra 2005

o priznavanju poklicnih kvalifikacij

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 40, člena 47(1), prvega in tretjega stavka člena 47(2) ter člena 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 3(1)(c) Pogodbe je eden od ciljev Skupnosti odprava ovir za prost pretok oseb in storitev med državami članicami. Za državljane držav članic to vključuje zlasti pravico, da kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljajo poklic v državi članici, ki ni država, v kateri so pridobili svoje poklicne kvalifikacije. Člen 47(1) Pogodbe določa tudi, da se sprejmejo direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.

(2) Komisija je po sestanku Evropskega sveta v Lizboni 23. in 24. marca 2000 sprejela Sporočilo o „Strategiji notranjega trga za storitve“, zlasti z namenom, da bi bilo prosto opravljanje storitev v Skupnosti tako enostavno kot opravljanje storitev znotraj posamezne države članice. Evropski svet je na podlagi Sporočila Komisije z naslovom „Novi evropski trgi dela, odprti za vse, dostopni za vse“ na sestanku v Stockholmu 23. in 24. marca 2001 Komisijo zadolžil, da predstavi „posebne predloge za Evropski svet spomladi 2002 za bolj enoten, pregleden in prilagodljiv sistem priznavanja kvalifikacij“.

(3) Zagotovilo, ki ga daje ta direktiva osebam, ki so pridobile svoje poklicne kvalifikacije v eni državi članici, da bodo imele dostop

([1]) UL C 181 E, 30.7.2002, str. 183.
([2]) UL C 61, 14.3.2003, str. 67.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. februarja 2004 (UL C 97 E, 22.4.2004, str. 230), Skupno stališče Sveta z dne 21. decembra 2004 (UL C 58 E, 8.3.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 6. junija 2005.

▼B

do istega poklica in ga opravljale v drugi državi članici z enakimi pravicami, kot jih imajo državljani te države, ne vpliva na obveznost migranta, da izpolni vse nediskriminatorne pogoje za opravljanje poklica, ki jih lahko določi ta država članica, če so objektivno upravičeni in sorazmerni.

(4) Da bi se olajšalo prosto opravljanje storitev, so potrebna pravila, ki bi razširila možnost opravljanja poklicnih dejavnosti z izvirnimi poklicnimi nazivi. Za storitve informacijske družbe na daljavo se uporabljajo tudi določbe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu ([1]).

(5) Z ozirom na različne sisteme, ki so vzpostavljeni za občasno ali priložnostno čezmejno opravljanje storitev na eni strani in za ustanovitev na drugi strani, je potrebno jasno določiti merila za razlikovanje med tema dvema pojmoma v primeru premika ponudnikov storitev na ozemlje države članice gostiteljice.

(6) Olajšanje opravljanja storitev je treba zagotoviti ob strogem spoštovanju javnega zdravja in varnosti ter varstva potrošnikov. Zato je treba predvideti posebne določbe za opravljanje občasnih ali priložnostnih čezmejnih storitev za regulirane poklice, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost.

(7) Države članice gostiteljice lahko, kadar je to potrebno in v skladu z zakonodajo Skupnosti, določijo zahteve po prijavi. Te zahteve ne smejo nesorazmerno obremeniti ponudnikov storitev niti ovirati ali zmanjšati privlačnosti uresničevanja svobode opravljanja storitev. Potrebo po takih zahtevah je treba redno preverjati glede na napredek, dosežen pri določanju okvira Skupnosti za administrativno sodelovanje med državami članicami.

(8) Za ponudnika storitev bi morala veljati disciplinska pravila države članice gostiteljice, neposredno in posebej povezana s poklicnimi kvalifikacijami, kot so opredelitev poklica, področje dejavnosti, ki jih poklic zajema ali ki so rezervirane za ta poklic, uporaba poklicnih nazivov ter huda malomarnost pri opravljanju poklica, ki je neposredno in posebno povezana z zaščito potrošnikov in varnostjo.

(9) Čeprav je treba zaradi svobode ustanavljanja ohraniti načela in zaščitne ukrepe, ki so podlaga za različne veljavne sisteme priznavanja, se morajo njihova pravila izboljšati glede na pridobljene izkušnje. Poleg tega so bile zadevne direktive večkrat spremenjene, zato je njihove določbe treba preoblikovati in poenostaviti tako, da se standardizirajo načela, ki se uporabljajo.

([1]) UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

▼B

Zato je treba zamenjati direktivi Sveta 89/48/EGS ([1]) in 92/51/EGS ([2]) kakor tudi Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 1999/42/ES ([3]) o splošnem sistemu priznavanja poklicnih kvalifikacij ter direktive Sveta 77/452/EGS ([4]), 77/453/EGS ([5]), 78/686/EGS ([6]), 78/687/EGS ([7]), 78/1026/EGS ([8]), 78/1027/EGS ([9]), 80/154/EGS ([10]), 80/155/EGS ([11]), 85/384/EGS ([12]), 85/432/EGS ([13]), 85/433/EGS ([14]) in 93/16/EGS ([15]) v zvezi s poklici medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babice, arhitekta, farmacevta in zdravnika, tako da se združijo v enotno besedilo.

(10) Ta direktiva ne preprečuje možnosti, da države članice v skladu s svojimi pravili priznavajo poklicne kvalifikacije, ki so jih državljani tretjih držav pridobili izven ozemlja Evropske unije. Vsekakor pa se mora pri priznavanju vedno upoštevati minimalne pogoje usposobljenosti za določene poklice.

(11) Države članice naj bi za poklice, za katere se uporablja splošni sistem priznavanja kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: splošni sistem), ohranile pravico, da določijo minimalno raven kvalifikacij, potrebno za zagotovitev kakovosti storitev, ki se opravljajo na njihovem ozemlju. Vendar pa v skladu s členi 10, 39 in 43 Pogodbe ne smejo zahtevati, da državljan države članice pridobi kvalifikacije, ki jih na splošno določajo le za diplome, podeljene v nacionalnem sistemu izobraževanja, če je taka oseba že pridobila vse ali del teh kvalifikacij v drugi državi članici. Zato je treba določiti, da mora vsaka država članica gostiteljica, kjer je poklic reguliran, upoštevati kvalifikacije, pridobljene v drugi državi članici, ter oceniti, ali ustrezajo zahtevanim kvalifikacijam. Splošni sistem priznavanja pa državam članicam ne onemogoča, da za osebo, ki na njenem ozemlju opravlja poklic, uporabijo

([1]) UL L 19, 24.1.1989, str. 16. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2001/19/ES (UL L 206, 31.7.2001, str. 1).
([2]) UL L 209, 24.7.1992, str. 25. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Komisije 2004/108/ES (UL L 32, 5.2.2004, str. 15).
([3]) UL L 201, 31.7.1999, str. 77.
([4]) UL L 176, 15.7.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([5]) UL L 176, 15.7.1977, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([6]) UL L 233, 24.8.1978, str. 1. . Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003
([7]) UL L 233, 24.8.1978, str. 10. . Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([8]) UL L 362, 23.12.1978, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([9]) UL L 362, 23.12.1978, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([10]) UL L 33, 11.2.1980, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([11]) UL L 33, 11.2.1980, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([12]) UL L 223, 21.8.1985, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([13]) UL L 253, 24.9.1985, str. 34. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.
([14]) UL L 253, 24.9.1985, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.
([15]) UL L 165, 7.7.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

▼B

posebne zahteve glede uporabe poklicnih pravil, upravičenih s splošnim javnim interesom. Ta pravila se na primer nanašajo na organizacijo poklica, poklicne standarde, vključno s tistimi o etiki, nadzoru in odgovornosti. Namen te direktive ni poseganje v upravičen interes držav članic, da preprečijo, da se njihovi državljani izognejo uporabi nacionalnega prava na področju poklicev.

(12) Ta direktiva ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij v državah članicah, ki so bile pridobljene v drugih državah članicah. Ne ureja pa priznavanja sklepov o priznavanju držav članic, ki jih v skladu s to direktivo sprejmejo druge države članice. Posledično se posamezniki, katerih poklicne kvalifikacije so bile priznane v skladu s to direktivo, na to priznanje ne morejo sklicevati, da bi v državi članici izvora uveljavljali pravice, ki ne izvirajo iz poklicnih kvalifikacij, ki so jih pridobili v tej državi članici, razen če dokažejo, da so pridobili dodatne poklicne kvalifikacije v državi članici gostiteljici.

(13) Da bi opredelili mehanizem priznavanja po splošnem sistemu, je treba različne nacionalne sheme izobraževanja in usposabljanj zbrati v različne stopnje. Te stopnje, vzpostavljene zgolj za namen delovanja splošnega sistema, nimajo nobenega vpliva na nacionalne strukture izobraževanja in usposabljanja niti na pristojnosti držav članic na tem področju.

(14) Mehanizem priznavanja, vzpostavljen z direktivama 89/48/EGS in 92/51/EGS, ostaja nespremenjen. Posledično imajo imetniki diplom, ki dokazujejo uspešno dokončanje usposabljanja na stopnji, ki presega srednjo stopnjo in traja vsaj eno leto, pravico dostopa do reguliranih poklicev v državi članici, v kateri je tak dostop omogočen na podlagi diplome, ki dokazuje uspešno dokončanje štiriletnega visokošolskega ali univerzitetnega študija, ne glede to, v katero stopnjo ta diploma spada v državi članici gostiteljici. Nasprotno pa je v primerih, ko je dostop do reguliranih poklicev pogojen z uspešnim dokončanjem visokošolskega ali univerzitetnega študija, ki traja več kot štiri leta, ta dostop omogočen le imetnikom diplom, ki dokazujejo uspešno dokončanje visokošolskega ali univerzitetnega študija, ki traja najmanj tri leta.

(15) V primeru, da minimalni pogoji usposobljenosti za dostop do poklicev, ki jih ureja splošni sistem, niso usklajeni, je treba državam članicam gostiteljicam omogočiti, da uvedejo dopolnilni ukrep. Ta ukrep mora biti sorazmeren in mora zlasti upoštevati prosilčeve poklicne izkušnje. Izkušnje kažejo, da z zahtevo, naj migrant izbere preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje, zagotovimo ustrezne varovalne ukrepe glede

▼B

njegove ravni kvalifikacij, tako da je treba kakršno koli odstopanje od te izbire vedno utemeljiti z nujno zahtevo, ki je v splošnem interesu.

(16) Različna poklicna združenja in organizacije ali države članice bi morali imeti možnost predlagati skupna izhodišča na evropski ravni, da bi spodbudili prost pretok strokovnjakov in ob tem zagotovili ustrezno raven kvalifikacij. Ta direktiva bi morala te pobude upoštevati pod določenimi pogoji in v skladu s pristojnostjo držav članic, da določijo kvalifikacije, potrebne za opravljanje poklicev na njihovem ozemlju, vsebino in organizacijo svojih sistemov izobraževanja in poklicnega usposabljanja ter v skladu z zakonodajo Skupnosti zlasti na področju konkurence, hkrati pa spodbujati bolj avtomatično priznavanje v skladu s splošnim sistemom. Poklicna združenja, ki lahko predložijo skupna izhodišča, morajo biti zastopana na nacionalni in evropski ravni. Skupno izhodišče je sklop meril, ki omogoča uskladitev vseh pomembnih razlik, ugotovljenih v zahtevah usposobljenosti v vsaj dveh tretjinah držav članic, vključno z vsemi državami članicami, ki regulirajo ta poklic. Ta merila bi lahko na primer zajemala zahteve, kot so dodatno izobraževanje, prilagoditveno obdobje pod nadzorom, preizkus poklicne usposobljenosti ali predpisana minimalna raven poklicnih izkušenj ali kombinacija teh.

(17) Da bi upoštevali vse primere, za katere še vedno ni določb o priznavanju poklicnih kvalifikacij, je treba splošni sistem razširiti na tiste primere, ki jih ne zajema posebni sistem, bodisi kadar poklic ni zajet v enega od teh sistemov bodisi kadar je poklic zajet v tak poseben sistem, vendar prosilec zaradi posebnega ali izjemnega razloga ne izpolnjuje pogojev, da bi sistem veljal zanj.

(18) Pravila, ki dovoljujejo dostop do vrste industrijskih, trgovinskih in obrtnih dejavnosti, je treba v državah članicah, kjer so ti poklici regulirani, če so se te dejavnosti opravljale ustrezno dolgo v drugi državi članici, poenostaviti, hkrati pa ohraniti za te dejavnosti sistem avtomatičnega priznavanja, ki temelji na poklicnih izkušnjah.

(19) Prost pretok in vzajemno priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, veterinarjev, babic, farmacevtov in arhitektov mora temeljiti na osnovnem načelu avtomatičnega priznavanja dokazil o formalnih kvalifikacijah na podlagi usklajenih minimalnih pogojev usposobljenosti. Poleg tega je treba v državah članicah dostop do poklicev zdravnika, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babice in farmacevta pogojevati z določeno kvalifikacijo in s tem zagotoviti, da je taka oseba opravila usposabljanje, ki izpolnjuje

▼B

določene minimalne pogoje. Ta sistem je treba dopolniti z določenim številom pridobljenih pravic, ki jih lahko usposobljeni strokovnjaki uresničujejo pod določenimi pogoji.

(20) Da bi upoštevali posebnosti izobraževalnega sistema zdravnikov in zobozdravnikov ter ustreznega pravnega reda Skupnosti na področju vzajemnega priznavanja, bi se načelo avtomatičnega priznavanja zdravniških in zobozdravniških specializacij, ki so skupne vsaj dvema državama članicama, moralo še naprej uporabljati za vse specializacije, priznane na dan sprejetja te direktive. Toda pri prizadevanjih za poenostavitev sistema naj se avtomatično priznavanje uporablja po datumu začetka veljavnosti te direktive le za tiste nove zdravniške specializacije, ki so skupne vsaj dvema petinama držav članic. Poleg tega ta direktiva ne ovira držav članic, da se med seboj dogovorijo o avtomatičnem priznavanju nekaterih skupnih zdravniških in zobozdravniških specializacij, ki se po tej direktivi ne priznavajo avtomatično, v skladu z lastnimi pravili.

(21) Avtomatično priznavanje formalnih kvalifikacij zdravnikov z osnovno usposobljenostjo ne sme vplivati na pristojnost držav članic, da te kvalifikacije povežejo s poklicnimi dejavnostmi ali ne.

(22) Vse države članice morajo priznati poklic zobozdravnika kot poseben poklic, ločen od poklica zdravnika, ne glede na to, ali je specializiran iz stomatologije. Države članice morajo zagotoviti, da zobozdravniki med usposabljanjem pridobijo veščine, potrebne za preprečevanje, diagnosticiranje in zdravljenje nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv. Zobozdravniško poklicno dejavnost morajo opravljati osebe, ki imajo zobozdravniške kvalifikacije, določene v tej direktivi.

(23) Zdi se, da ni zaželeno, da se določi standardizirano usposabljanje za babice v vseh državah članicah. Nasprotno, državam članicam bi bilo treba zagotoviti čim več svobode pri organizaciji usposabljanja.

(24) Z namenom poenostavitve te direktive se je v njej treba sklicevati na pojem „farmacevt“ in tako omejiti področje določb, povezanih z avtomatičnim priznavanjem kvalifikacij, brez poseganja v posebne značilnosti nacionalnih predpisov, ki urejajo te dejavnosti.

▼B

(25) Osebe s kvalifikacijami farmacevta so specialisti s področja zdravil in bi načeloma morali imeti dostop do minimalnega obsega dejavnosti na tem področju v vseh državah članicah. Pri določitvi tega minimalnega obsega ta direktiva ne sme omejevati dejavnosti, dostopnih farmacevtom v državah članicah, zlasti kar zadeva biomedicinske analize, niti ustvarjati monopola, saj naj bi to ostalo izključno v pristojnosti držav članic. Določbe te direktive ne posegajo v možnost držav članic, da uvedejo dodatne pogoje usposobljenosti za dostop do dejavnosti, ki niso vključene v usklajeni minimalni obseg dejavnosti. To pomeni, da bi morala država članica gostiteljica imeti možnosti, da uvede te pogoje za državljane s kvalifikacijami, zajetimi v avtomatično priznavanje v smislu te direktive.

(26) Ta direktiva ne usklajuje vseh pogojev za dostop do in opravljanje lekarniške dejavnosti. Države članice bi morale ohraniti pristojnost zlasti glede geografske porazdelitve lekarn in monopola za izdajanje zdravil. Ta direktiva ne spreminja zakonov in drugih predpisov držav članic, ki podjetjem prepovedujejo opravljanje določenih lekarniških dejavnosti ali določajo pogoje za opravljanje te dejavnosti.

(27) Arhitekturno oblikovanje, kakovost zgradb, njihova usklajenost z okoljem, spoštovanje naravne in mestne krajine ter javna in zasebna dediščina so zadeve javnega interesa. Vzajemno priznavanje kvalifikacij mora zato temeljiti na merilih kakovosti in količine, ki zagotavljajo, da so osebe s priznanimi kvalifikacijami sposobne razumeti in uresničiti potrebe posameznikov, družbenih skupin in organov oblasti, kar zadeva prostorsko načrtovanje, oblikovanje, organizacijo in realizacijo struktur, ohranitev in izkoriščanje stavbne dediščine in zaščito naravnega ravnovesja.

(28) Nacionalni predpisi na področju arhitekture ter o dostopu do in opravljanju poklicnih dejavnosti arhitekta se zelo razlikujejo. V večini držav članic opravljajo arhitekturne dejavnosti pravno ali dejansko osebe, ki imajo samo poklicni naziv arhitekta ali pa imajo poleg tega naziva še drug naziv, pri čemer te osebe nimajo monopola pri opravljanju takih dejavnosti, razen če zakonodajne določbe ne določajo drugače. Te dejavnosti ali nekatere od njih lahko opravljajo tudi drugi strokovnjaki, zlasti inženirji, ki so opravili specializirano usposabljanje v gradbeništvu ali zidarstvu. Z namenom poenostavitve te direktive se je v njej treba sklicevati na pojem „arhitekt“, da bi omejili področje določb, povezanih

▼B

z avtomatičnim priznavanjem kvalifikacij na področju arhitekture, brez poseganja v posebne značilnosti nacionalnih predpisov, ki urejajo te dejavnosti.

(29) Kadar poklicna organizacija ali združenje na nacionalni in evropski ravni za reguliran poklic poda utemeljeno zahtevo za posebne določbe za priznavanje kvalifikacij na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposabljanja, Komisija oceni primernost sprejetja predloga spremembe te direktive.

(30) Da bi zagotovili učinkovitost sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij, je treba za izvajanje sistema določiti enotne formalnosti in postopkovna pravila ter nekatere podrobnosti o opravljanju poklica.

(31) Ker bo sodelovanje med posameznimi državami članicami ter med njimi in Komisijo olajšalo izvajanje te direktive in izpolnjevanje iz nje izhajajočih obveznosti, je treba organizirati načine sodelovanja.

(32) Uvedba poklicnih izkaznic na evropski ravni s strani poklicnih združenj ali organizacij bi lahko olajšala mobilnost strokovnjakov, predvsem prek pospešene izmenjave podatkov med državo gostiteljico iz državo članico izvora. Ta poklicna izkaznica bi omogočala spremljanje poklicne poti strokovnjakov, ki se nastanijo v različnih državah članicah. Te izkaznice bi lahko vsebovale, ob polnem spoštovanju določb o varstvu podatkov, podatke o poklicnih kvalifikacijah strokovnjaka (univerza ali izobraževalna ustanova, pridobljene kvalifikacije, poklicne izkušnje), njegovem zakonitem sedežu, sankcijah zoper njega v zvezi s poklicem in podrobnosti zadevnega pristojnega organa.

(33) Ustanovitev mreže kontaktnih točk z nalogo zagotoviti podatke in pomagati državljanom držav članic bo omogočila zagotovitev preglednosti sistema priznavanja. Te kontaktne točke bodo vsakemu državljanu, ki bo za to zaprosil, zagotovile vse informacije in naslove, povezane s postopkom priznavanja. Določitev ene kontaktne točke v vsaki državi članici v tej mreži ne vpliva na organizacijo pristojnosti na nacionalni ravni. Zlasti ne preprečuje imenovanja več uradov na nacionalni ravni, pri čemer so kontaktne točke, imenovane v tej mreži, odgovorne za usklajevanje z drugimi uradi in obveščanje državljanov, kadar je to potrebno, o podrobnostih glede pristojnega urada.

(34) Upravljanje različnih sistemov priznavanja, ustanovljenih na podlagi sektorskih direktiv in splošnega sistema, se je izkazalo za nerodno in zapleteno. Zato je treba poenostaviti upravljanje in posodobiti to direktivo tako, da se upošteva znanstveni in

▼B

tehnični napredek, zlasti kadar so minimalni pogoji usposobljenosti usklajeni, da bi se poklicne kvalifikacije priznavale avtomatično. V ta namen je treba ustanoviti enotni odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij in zagotoviti primerno vključenost predstavnikov poklicnih organizacij, tudi na evropski ravni.

(35) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s postopkom iz Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(36) Države članice bodo pripravile redna poročila o izvajanju te direktive, ki bodo vsebovala statistične podatke, kar bo omogočilo opredelitev učinka sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij.

(37) Treba je uvesti primeren postopek za sprejemanje začasnih ukrepov, če bi v državi članici ob uporabi katere koli določbe te direktive naleteli na večje težave.

(38) Določbe te direktive ne vplivajo na pristojnosti držav članic glede organizacije njihovega nacionalnega sistema socialne varnosti in določanja dejavnosti, ki se morajo izvajati v skladu s tem sistemom.

(39) Vseživljenjsko učenje je glede na hitrost tehnoloških sprememb in znanstvenega napredka posebej pomembno za številne poklice. Države članice morajo zato sprejeti podrobne ureditve, ki bodo zagotovile, da bodo strokovnjaki z ustreznim stalnim usposabljanjem sledili tehničnemu in znanstvenemu napredku.

(40) Ker cilja te direktive, in sicer racionalizacije, poenostavitve in izboljšanja pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se zato ta cilj lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za dosego navedenega cilja.

(41) Ta direktiva ne posega v uporabo členov 39(4) in 45 Pogodbe, kar zadeva predvsem notarje.

(42) Ta direktiva v zvezi s pravico ustanavljanja in opravljanja storitev ne posega v druge posebne pravne določbe v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij, kot so določbe na področju prometa, za zavarovalne zastopnike in zakonite revizorje. Ta direktiva ne vpliva na izvajanje Direktive Sveta 77/249/EGS z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

odvetnikov [1] ali Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/5/ES z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena [2]. Priznavanje poklicnih kvalifikacij za odvetnike za namen takojšnje ustanovitve s poklicnim nazivom države članice gostiteljice se mora urediti v tej direktivi.

(43) V kolikor so le-ti prav tako regulirani, direktiva velja tudi za svobodne poklice, ki so v skladu s to direktivo poklici, ki jih na podlagi zadevnih poklicnih kvalifikacij osebno, odgovorno in v poklicno neodvisni vlogi opravljajo osebe, ki izvajajo intelektualne in konceptualne storitev v interesu stranke in javnosti. V skladu s Pogodbo je izvajanje poklica v državi članici lahko predmet določenih pravnih omejitev na podlagi nacionalne zakonodaje in drugih predpisov, ki jih v tem okviru samostojno določijo posamezna predstavništva poklica, ki zagotavljajo in razvijajo profesionalnost in kakovost storitve ter zaupnost odnosov s stranko.

(44) Ta direktiva ne vpliva na ukrepe, potrebne za zagotovitev visoke ravni zdravja in varstva potrošnikov —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi država članica, ki pogojuje dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje na svojem ozemlju s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami (v nadaljnjem besedilu: država članica gostiteljica), priznava poklicne kvalifikacije, pridobljene v eni ali več državah članicah (v nadaljnjem besedilu: država članica izvora), ki omogočajo imetniku navedenih kvalifikacij, da tam opravlja isti poklic, kot zadosten pogoj za dostop do in opravljanje tega poklica.

▼M9

Ta direktiva določa tudi pravila glede delnega dostopa do reguliranega poklica in priznavanja poklicnega usposabljanja, opravljenega v drugi državi članici.

▼B

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse državljane države članice, ki želijo kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljati reguliran poklic, vključno s svobodnim poklicem, v državi članici, v kateri niso pridobili svojih poklicnih kvalifikacij.

[1] UL L 78, 26.3.1977, str. 17. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

[2] UL L 77, 14.3.1998, str. 36. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

▼M9

Ta direktiva se uporablja tudi za vse državljane države članice, ki so opravljali poklicno usposabljanje zunaj države članice izvora.

▼B

2. Vsaka država članica lahko dovoli državljanom države članice, ki imajo dokazila o poklicnih kvalifikacijah, ki jih niso pridobili v tej državi članici, da na njenem ozemlju opravljajo reguliran poklic v smislu člena 3(1)(a) v skladu z njenimi pravili. V primeru poklicev, zajetih v poglavju III naslova III, se pri tem začetnem priznavanju spoštuje minimalne pogoje usposobljenosti, določene v omenjenem poglavju.

3. Če so za določen reguliran poklic v ločenem aktu zakonodaje Skupnosti določene druge posebne ureditve, neposredno povezane s priznavanjem poklicnih kvalifikacij, se ustrezne določbe te direktive ne uporabljajo.

▼M9

4. Ta direktiva se ne uporablja za notarje, ki so imenovani z aktom vlade.

▼B

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „reguliran poklic“: poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, katerih dostop do, opravljanje ali enega od načinov opravljanja neposredno ali posredno določajo zakoni ali drugi predpisi glede posebnih poklicnih kvalifikacij; način opravljanja dejavnosti zajema zlasti uporabo poklicnega naziva, ki je z zakoni ali drugimi predpisi omejen na imetnike določene poklicne kvalifikacije. Kadar se prvi stavek opredelitve ne uporablja, se poklic iz odstavka 2 obravnava kot reguliran poklic;

(b) „poklicne kvalifikacije“: kvalifikacije, ki se izkazujejo z dokazili o formalnih kvalifikacijah, potrdilom o kompetenci, navedenim v členu 11(a)(i), in/ali poklicnimi izkušnjami;

(c) „dokazila o formalnih kvalifikacijah“: diplome, spričevala in druga dokazila o uspešno dokončanem poklicnem usposabljanju, pridobljenem predvsem v Skupnosti, ki jih izda organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice. Kadar se prvi stavek te opredelitve ne uporablja, se dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v odstavku 3, obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah;

(d) „pristojni organ“: vsak organ ali telo, ki ga država članica pooblasti, da izdaja ali sprejema dokazila o usposabljanju in druge dokumente ali podatke ter da sprejema prošnje in sklepe iz te direktive;

(e) „regulirano izobraževanje in usposabljanje“: kakršno koli usposabljanje, ki je posebej namenjeno opravljanju določenega poklica in ki zajema program ali programe, dopolnjene, kadar je to primerno, s poklicnim usposabljanjem ali pripravništvom oziroma strokovno prakso.

▼B

Struktura in raven poklicnega usposabljanja, pripravništva ali poklicne prakse se določi z zakoni ali drugimi predpisi zadevne države članice, ali ju nadzoruje ali odobri za to imenovan organ;

▼M9

(f) „poklicne izkušnje“: dejansko in zakonito opravljanje zadevnega poklica v državi članici, s polnim delovnim časom ali enakovrednim krajšim delovnim časom;

▼B

(g) „prilagoditveno obdobje“: opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici pod odgovornostjo usposobljenega strokovnjaka iz tega poklica; takemu obdobju dela pod nadzorom po možnosti sledi nadaljnje usposabljanje. To obdobje dela pod nadzorom se oceni. Pristojni organ v državi članici gostiteljici določi podrobna pravila, ki urejajo prilagoditveno obdobje in njegovo oceno ter status nadzorovanega migranta.

Pristojni organi države članice gostiteljice v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti določijo status, ki ga ima v tej državi oseba, ki opravlja obdobje dela pod nadzorom, zlasti pravico do bivanja ter obveznosti, socialne pravice in prejemke, nadomestila in osebne prejemke;

▼M9

(h) „preizkus poklicne usposobljenosti“: preizkus, omejen na prosilčevo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki ga opravijo ali priznajo pristojni organi države članice gostiteljice, da bi ocenili prosilčevo zmožnost za opravljanje reguliranega poklica v tej državi članici.

Da bi omogočili opravljanje tega preizkusa, pristojni organi na podlagi primerjave izobrazbe in usposobljenosti, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, z izobrazbo in usposobljenostjo, ki jo je pridobil prosilec, sestavijo seznam predmetov, ki niso zajeti v diplomi ali drugih dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki jih ima prosilec.

Pri preizkusu poklicne usposobljenosti je treba upoštevati, da prosilec v državi članici izvora ali državi članici, iz katere prihaja, velja za usposobljenega strokovnjaka. Preizkus zajema predmete s seznama, katerih poznavanje je bistveno za opravljanje zadevnega poklica v državi članici gostiteljici. Preizkus lahko zajema tudi poznavanje poklicnih pravil, ki veljajo za to dejavnost v državi članici gostiteljici.

Podrobno prijavo za preizkus poklicne usposobljenosti in status prosilca v državi članici gostiteljici, ki se želi pripraviti za preizkus poklicne usposobljenosti v tej državi članici, določijo pristojni organi te države članice;

▼B

(i) „direktor podjetja“: oseba, ki v podjetju na zadevnem poklicnem področju opravlja dejavnost:

(i) kot direktor podjetja ali direktor podružnice podjetja; ali

(ii) kot namestnik lastnika ali direktorja podjetja, kadar ima na tem položaju enako odgovornost kot lastnik ali direktor, ki ga zastopa; ali

(iii) na vodilnem položaju, kjer opravlja naloge komercialne in/ali tehnične narave in je odgovoren za enega ali več oddelkov podjetja.

▼M9

(j) „poklicno usposabljanje“: brez poseganja v člen 46(4) obdobje nadzorovane strokovne prakse, ki je pogoj za dostop do reguliranega poklica in se lahko izvaja med izobraževanjem, ki se konča z diplomo, ali po njem;

(k) „evropska poklicna izkaznica“: elektronsko potrdilo, ki dokazuje, da strokovnjak izpolnjuje vse potrebne pogoje za začasno in občasno opravljanje storitev v državi članici gostiteljici, ali priznanje poklicnih kvalifikacij za ustanovitev v državi članici gostiteljici;

(l) „vseživljenjsko učenje“: vse oblike splošnega izobraževanja, poklicnega izobraževanja in usposabljanja, neformalno in priložnostno učenje skozi vse življenje, ki izboljša sposobnosti z vidika znanja, veščin in kompetenc, ki lahko zajemajo tudi poklicno etiko;

(m) „prevladujoči razlogi splošnega pomena“: razlogi, ki so kot taki priznani v sodni praksi Sodišča Evropske unije;

(n) „evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk ali točke ECTS“: sistem kreditnih točk v visokošolskem izobraževanju, ki se uporablja v evropskem visokošolskem prostoru.

▼B

2. Poklic, ki ga opravljajo člani združenja ali organizacije, naštetih v Prilogi I, se obravnava kot reguliran poklic.

Namen združenj ali organizacij iz prvega pododstavka je zlasti spodbujati in ohranjati visok standard na zadevnem poklicnem področju. Združenja in organizacije so priznane s strani držav članic v posebni obliki in izdajajo svojim članom dokazila o formalnih kvalifikacijah, zagotavljajo, da člani spoštujejo predpisana pravila poklicnega obnašanja in jim dodelijo pravico do uporabe naziva ali okrajšanega naziva ali do upravičenosti statusa, ki ustreza tem formalnim kvalifikacijam.

▼M9

Vsakič, ko država članica podeli priznanje združenju ali organizaciji iz prvega pododstavka, o tem obvesti Komisijo. Komisija preuči, ali to združenje ali organizacija izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka. Da bi se ustrezno upoštevalo regulativno dogajanje v državah članicah, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s posodobitvijo Priloge I, kadar so izpolnjeni pogoji iz drugega pododstavka.

Kadar pogoji iz drugega pododstavka niso izpolnjeni, Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim zavrne zahtevano posodobitev Priloge I.

▼B

3. Dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda tretja država, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, če ima imetnik tri leta poklicnih izkušenj v zadevnem poklicu na ozemlju države članice, ki je priznala ta dokazila o formalnih kvalifikacijah v skladu s členom 2(2), kar potrdi ta država članica.

▼B

Člen 4

Učinki priznavanja

▼M9

1. Priznavanje poklicnih kvalifikacij s strani države članice gostiteljice omogoča upravičencem dostop do tistega poklica v tej državi članici, za katerega so usposobljeni v državi članici izvora, in njegovo opravljanje v državi članici gostiteljici pod enakimi pogoji, kot veljajo za njene državljane.

▼B

2. Za namene te direktive je poklic, ki ga prosilec želi opravljati v državi članici gostiteljici, enak poklicu, za katerega je usposobljen v državi članici izvora, če so dejavnosti, ki jih poklic zajema, primerljive.

▼M9

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se delni dostop do poklica v državi članici gostiteljici dovoli pod pogoji iz člena 4f.

Člen 4a

Evropska poklicna izkaznica

1. Države članice imetnikom poklicne kvalifikacije na zahtevo izdajo evropsko poklicno izkaznico pod pogojem, da je Komisija sprejela ustrezne izvedbene akte iz odstavka 7.

2. Kadar se za posamezni poklic z izvedbenimi akti v skladu z odstavkom 7 uvede evropska poklicna izkaznica, lahko zadevni imetnik poklicne kvalifikacije zaprosi zanjo ali izkoristi postopke iz naslovov II in III.

3. Države članice zagotovijo, da imetnik evropske poklicne izkaznice uživa vse pravice, ki izhajajo iz členov 4b do 4e.

4. Kadar namerava imetnik poklicne kvalifikacije opravljati storitve iz naslova II, ki niso storitve iz člena 7(4), evropsko poklicno izkaznico izda pristojni organ države članice izvora v skladu s členoma 4b in 4c. Evropska poklicna izkaznica lahko, kjer je ustrezno, pomeni prijavo iz člena 7.

5. Kadar namerava imetnik poklicne kvalifikacije ustanoviti sedež v drugi državi članici na podlagi poglavij I do IIIa naslova III ali opravljati storitve na podlagi člena 7(4), pristojni organ države članice izvora izvede vse pripravljalne ukrepe v zvezi s posamezno prosilčevo datoteko v informacijskem sistemu za notranji trg (IMI) (datoteka IMI), kakor je določeno v členih 4b in 4d. Pristojni organ države članice gostiteljice v skladu s členoma 4b in 4d izda evropsko poklicno izkaznico.

▼M9

Za namen ustanavljanja izdaja evropske poklicne izkaznice ne podeljuje avtomatične pravice do izvajanja posameznega poklica, če v državi članici gostiteljici že pred uvedbo evropske poklicne izkaznice za posamezni poklic veljajo zahteve za registracijo ali drugi nadzorni postopki.

6. Države članice določijo organe, pristojne za obdelavo datotek IMI in izdajo evropskih poklicnih izkaznic. Ti organi zagotovijo nepristransko, objektivno in pravočasno obravnavo prošenj za evropske poklicne izkaznice. Centri za pomoč iz člena 57b lahko prav tako delujejo kot pristojni organ. Države članice zagotovijo, da pristojni organi in centri za pomoč državljane, vključno z morebitnimi prosilci, seznanijo z delovanjem in dodano vrednostjo evropske poklicne izkaznice za poklice, za katere je na voljo.

7. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi enotno uporabo določb o evropski poklicni izkaznici za tiste poklice, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega pododstavka tega odstavka, vključno z ukrepi, ki urejajo obliko evropske poklicne izkaznice, obdelavo pisnih prošenj, prevode, ki jih mora prosilec posredovati za podporo prošnji za evropsko poklicno izkaznico, podrobnosti glede dokumentacije, zahtevane po členu 7(2) ali Prilogi VII za popolnost prošenj in postopkov za izdelavo evropske poklicne izkaznice in izvedbo plačil, ob upoštevanju posebnosti poklica. Komisija z izvedbenimi akti tudi določi, kako, kdaj in za katere dokumente lahko pristojni organi zahtevajo overjene kopije v skladu z drugim pododstavkom člena 4b(3) ter člena 4d(2) in (3) za ta poklic.

Za uvedbo evropske poklicne izkaznice za posamezni poklic s sprejetem ustreznih izvedbenih aktov iz prvega pododstavka veljajo vsi naslednji pogoji:

(a) v tem poklicu je velika mobilnost ali potencial za veliko mobilnost;

(b) ustrezne zainteresirane strani so izrazile dovolj interesa za to;

(c) poklic ali izobrazba in usposabljanje za ta poklic je reguliran v velikem delu držav članic.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

▼M9

8. Morebitne pristojbine, ki jih morajo prosilci plačati zaradi upravnih postopkov za izdajo evropske poklicne izkaznice, so razumne, sorazmerne in v skladu s stroški, ki jih imata država članica izvora in država članica gostiteljica, ter ne odvračajo od oddaje prošenj za evropsko poklicno izkaznico.

Člen 4b

Prošnja za evropsko poklicno izkaznico in oblikovanje datoteke IMI

1. Država članica izvora omogoči, da lahko imetnik poklicne kvalifikacije zaprosi za evropsko poklicno izkaznico prek spletnega orodja, ki ga zagotovi Komisija in v katerem se za prosilca avtomatično ustvari datoteka IMI. Kadar država članica izvora omogoča tudi pisne prošnje, uvede ureditev, potrebno za oblikovanje datoteke IMI, vse informacije, ki jih je treba poslati prosilcu, in za izdajo evropske poklicne izkaznice.

2. Prošnjam morajo biti po potrebi priloženi dokumenti, zahtevani v izvedbenih aktih, sprejetih po členu 4a(7).

3. Pristojni organ države članice izvora v enem tednu po prejetju prošnje potrdi njen prejem in prosilca nemudoma obvesti o morebitnih manjkajočih dokumentih.

Kadar je ustrezno, pristojni organ države članice izvora izda vsa dodatna potrdila, ki se zahtevajo v tej direktivi. Preveri tudi, ali je prosilec v državi članici izvora zakonito ustanovljen in ali so vsi potrebni dokumenti, izdani v državi članici izvora, veljavni in verodostojni. Če obstajajo utemeljeni pomisleki, se pristojni organ države članice izvora posvetuje z ustreznim organom in lahko od prosilca zahteva overjene kopije dokumentov. Če isti prosilec vloži naknadno prošnjo, pristojni organi države članice izvora in države članice gostiteljice ne smejo zahtevati ponovne vložitve dokumentov, ki jih datoteka IMI že vsebuje in so še veljavni.

4. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme tehnične specifikacije, ukrepe, potrebne za zagotavljanje celovitosti, zaupnosti in točnosti informacij na evropski poklicni izkaznici in v datoteki IMI, ter pogoje in postopke za izdajo evropske poklicne izkaznice imetniku, vključno z možnostjo prenosa ali posodobitve datoteke IMI. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

▼M9

Člen 4c

Evropska poklicna izkaznica za začasno in občasno opravljanje storitev, ki niso storitve iz člena 7(4)

1. Pristojni organ države članice izvora preveri prošnjo in dokazila v datoteki IMI ter v treh tednih izda evropsko poklicno izkaznico za začasno in občasno opravljanje storitev, ki niso storitve iz člena 7(4). To obdobje začne teči po prejetju manjkajočih dokumentov iz prvega pododstavka člena 4b(3) ali, če niso bili zahtevani dodatni dokumenti, po preteku enotedenskega obdobja iz navedenega pododstavka. Evropsko poklicno izkaznico nato nemudoma posreduje pristojnemu organu zadevne države članice gostiteljice in ustrezno obvesti prosilca. Država članica gostiteljica naslednjih 18 mesecev ne sme zahtevati nadaljnje prijave na podlagi člena 7.

2. Na odločitev pristojnega organa države članice izvora ali kadar odločitev v obdobju treh tednov iz odstavka 1 ni sprejeta, se lahko vloži pritožba v skladu z nacionalnim pravom.

3. Če želi imetnik evropske poklicne izkaznice opravljati storitve v drugih državah članicah, kot so tiste, ki so prvotno navedene v prošnji iz odstavka 1, sme zaprositi za razširitev. Če želi imetnik po preteku obdobja 18 mesecev iz odstavka 1 še naprej opravljati storitve, o tem ustrezno obvesti pristojni organ. Imetnik izkaznice v vsakem primeru posreduje tudi vse informacije o vsebinskih spremembah položaja, opisanega v datoteki IMI, ki bi jih utegnil v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4a(7) zahtevati pristojni organ države članice izvora. Pristojni organ države članice izvora posodobljeno evropsko poklicno izkaznico posreduje zadevnim državam članicam gostiteljicam.

4. Evropska poklicna izkaznica velja na celotnem ozemlju zadevne države članice gostiteljice, dokler ima njen imetnik pravico do opravljanja storitev na podlagi dokumentov in informacij iz datoteke IMI.

Člen 4d

Evropska poklicna izkaznica za ustanovitev ter začasno in občasno opravljanje storitev na podlagi člena 7(4)

1. Pristojni organ države članice izvora v enem mesecu preveri verodostojnost in veljavnost dokumentov v datoteki IMI zaradi izdaje evropske poklicne izkaznice za ustanovitev ali za začasno in občasno opravljanje storitev po členu 7(4). To obdobje začne teči po prejetju manjkajočih dokumentov iz prvega pododstavka člena 4b(3) ali, če niso bili zahtevani dodatni dokumenti, po preteku enotedenskega obdobja iz navedenega pododstavka. Prošnjo nato nemudoma pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice. Država članica izvora prosilca obvesti o statusu prošnje, obenem pa jo posreduje državi članici gostiteljici.

▼M9

2. V primerih iz členov 16, 21, 49a in 49b država članica gostiteljica v enem mesecu od prejema prošnje, ki jo je posredovala država članica izvora, odloči o tem, ali bo izdala evropsko poklicno izkaznico na podlagi odstavka 1. Če obstajajo utemeljeni pomisleki, lahko država članica gostiteljica od države članice izvora zahteva dodatne informacije ali priložitev overjene kopije dokumenta, slednja pa jih posreduje najpozneje dva tedna po predloženi zahtevi. Ne glede na kakršno koli zahtevo se ob upoštevanju drugega pododstavka odstavka 5 uporabi enomesečni rok.

3. V primerih iz člena 7(4) in člena 14 država članica gostiteljica v dveh mesecih od prejema prošnje, ki jo posreduje država članica izvora, odloči o tem, ali bo izdala evropsko poklicno kartico ali pa bo za imetnika poklicne kvalifikacije uvedla dopolnilne ukrepe. Če obstajajo utemeljeni pomisleki, lahko država članica gostiteljica od države članice izvora zahteva dodatne informacije ali priložitev overjene kopije dokumenta, slednja pa jih posreduje najpozneje dva tedna po predloženi zahtevi. Ne glede na zahtevo se ob upoštevanju drugega pododstavka odstavka 5 uporabi dvomesečni rok.

4. V primeru, da država članica gostiteljica ne prejme zahtevanih informacij, ki jih sme v skladu s to direktivo za izdajo evropske poklicne izkaznice zahtevati od države članice izvora ali prosilca, lahko zavrne izdajo izkaznice. Taka zavrnitev se ustrezno utemelji.

5. Kadar država članica gostiteljica v rokih iz odstavkov 2 in 3 tega člena ne sprejme odločitve ali ne organizira preizkusa poklicne usposobljenosti po členu 7(4), se šteje, da je bila evropska poklicna izkaznica izdana, in se prek IMI avtomatično pošlje zadevnemu imetniku poklicne kvalifikacije.

Država članica gostiteljica ima možnost, da za dva tedna podaljša roke iz odstavkov 2 in 3 za avtomatično izdajo evropske poklicne izkaznice. Razlog za podaljšanje obrazloži in o tem obvesti prosilca. Takšno podaljšanje se lahko ponovi samo enkrat in samo, če je nujno potrebno, predvsem iz razlogov javnega zdravja ali zaradi varnosti prejemnikov storitev.

6. Ukrepi, ki jih država članica izvora sprejme v skladu z odstavkom 1, nadomeščajo vse prošnje za priznanje poklicnih kvalifikacij na podlagi nacionalnega prava države članice gostiteljice.

7. Na odločitve države članice izvora in države članice gostiteljice na podlagi odstavkov 1 do 5 ali odsotnost odločitve države članice izvora se lahko vloži pritožba v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice.

▼M9

Člen 4e

Obdelava in dostop do podatkov v zvezi z evropsko poklicno izkaznico

1. Brez poseganja v domnevo nedolžnosti pristojni organi države članice izvora in države članice gostiteljice pravočasno posodobijo ustrezno datoteko IMI z informacijami o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah, ki se vežejo na prepoved ali omejitev in ki vplivajo na opravljanje dejavnosti imetnika evropske poklicne izkaznice na podlagi te direktive. Pri tem spoštujejo pravila o varstvu osebnih podatkov, določena v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([1]) in Direktivi 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij ([2]). Take posodobitve vključujejo izbris informacij, ki niso več potrebne. Imetnik evropske poklicne izkaznice in pristojni organi, ki imajo dostop do ustrezne datoteke IMI, so nemudoma obveščeni o vseh spremembah. Ta obveznost ne posega v obveznost držav članic glede opozarjanja iz člena 56a.

2. Vsebina posodobljenih informacij iz odstavka 1 je omejena na naslednje:

(a) identiteta strokovnjaka;

(b) zadevni poklic;

(c) informacije o nacionalnem organu ali sodišču, ki je sprejel odločitev o omejitvi ali prepovedi;

(d) obseg omejitve ali prepovedi ter

(e) obdobje, za katero velja omejitev ali prepoved.

3. Dostop do informacij v datoteki IMI je omejen na pristojne organe države članice izvora in gostiteljice v skladu z Direktivo 95/46/ES. Pristojni organ obvesti imetnika evropske poklicne izkaznice na njegovo zahtevo o vsebini datoteke IMI.

4. Informacije, ki jih vključuje evropska poklicna izkaznica, so omejene na informacije, potrebne za preverjanje pravice njenega imetnika do opravljanja poklica, za katerega je bila izkaznica izdana, zlasti na ime imetnika, priimek, datum in kraj rojstva, poklic, formalne kvalifikacije in veljavni sistem, vključene pristojne organe, številko izkaznice, varnostne zahteve in navedbo veljavnega dokazila identitete. Informacije o pridobljenih poklicnih izkušnjah ali opravljenih dopolnilnih ukrepih imetnika evropske poklicne izkaznice se vključijo v datoteko IMI.

([1]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.
([2]) UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

▼M9

5. Osebni podatki v datoteki IMI se smejo obdelovati, dokler je to potrebno za postopek priznavanja in za dokazilo priznanja ali prenosa prijave iz člena 7. Države članice zagotovijo, da ima imetnik evropske poklicne izkaznice pravico kadar koli in brezplačno zahtevati popravek netočnih ali nepopolnih podatkov, izbris ali blokado zadevne datoteke IMI. Imetnika se o tej pravici obvesti ob izdaji evropske poklicne izkaznice, in opomni vsaki dve leti po tem. Kadar je bila prva prošnja za evropsko poklicno izkaznico vložena po spletu, pošlje IMI opomnik avtomatično.

Če se zaprosi za izbris datoteke IMI, ki je povezana z evropsko poklicno izkaznico, izdano za ustanovitev ali začasno in občasno izvajanje storitev po členu 7(4), pristojni organ države članice gostiteljice imetniku poklicne kvalifikacije izda dokazilo o priznanju njegove poklicne kvalifikacije.

6. V zvezi z obdelavo osebnih podatkov na evropski poklicni izkaznici in v vseh datotekah IMI se ustrezni pristojni organi držav članic štejejo za nadzornike v smislu točke (d) člena 2 Direktive 95/46/ES. Komisija se glede njenih obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena in obdelave osebnih podatkov iz teh členov šteje za nadzornika v smislu točke (d) člena 2 Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ([1]).

7. Brez poseganja v odstavek 3 države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko delodajalci, potrošniki, bolniki, javni organi in druge zainteresirane strani preverijo verodostojnost in veljavnost evropske poklicne izkaznice, ki jim jo predloži imetnik izkaznice.

Komisija z izvedbenimi akti določi pravila za dostop do datoteke IMI ter tehnična sredstva in postopke za preverjanje iz prvega pododstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

Člen 4f

Delni dostop

1. Pristojni organ države članice gostiteljice odobri delni dostop do poklicne dejavnosti na svojem ozemlju za vsak primer posebej in samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) strokovnjak je popolnoma kvalificiran, da v državi članici izvora opravlja poklicno dejavnost, za katero je mogoče v državi članici gostiteljici odobriti delni dostop;

([1]) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

▼M9

(b) razlike med poklicno dejavnostjo, ki se zakonito izvaja v državi članici izvora, in reguliranim poklicem v državi članici gostiteljici so same po sebi tako velike, da bi moral prosilec, če bi želel imeti dostop do popolnega reguliranega poklica v državi članici gostiteljici, ob uvedbi dopolnilnih ukrepov opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, zahtevan v državi članici gostiteljici;

(c) poklicna dejavnost je lahko objektivno ločena od drugih dejavnosti, ki spadajo v regulirani poklic v državi članici gostiteljici.

Pristojni organ države članice gostiteljice za namene točke (c) upošteva, ali se lahko poklicna dejavnost v državi članici izvora izvaja samostojno.

2. Delni dostop se lahko zavrne, če je zavrnitev upravičena zaradi prevladujočih razlogov v splošnem interesu, če lahko zagotavlja uresničitev zastavljenega cilja in ne presega tega, kar je nujno potrebno za njegovo uresničitev.

3. Vloge za ustanovitev v državi članici gostiteljici se preverijo v skladu s poglavji I in IV naslova III.

4. Vloge za opravljanje začasnih in občasnih storitev v državi članici gostiteljici v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost, se preverijo v skladu z naslovom II.

5. Z odstopanjem od šestega pododstavka člena 7(4) in člena 52(1) se po odobritvi delnega dostopa poklicna dejavnost opravlja pod poklicnim nazivom države članice izvora. Država članica gostiteljica lahko zahteva uporabo poklicnega naziva v svojih uradnih jezikih. Strokovnjaki, ki jim je odobren delni dostop, prejemnikom storitev jasno navedejo obseg svojih poklicnih dejavnosti.

6. Ta člen se ne uporablja za strokovnjake, ki izkoristijo avtomatično priznavanje svojih poklicnih kvalifikacij po poglavjih II, III in IIIa naslova III.

▼B

NASLOV II

SVOBODA OPRAVLJANJA STORITEV

Člen 5

Načelo svobode opravljanja storitev

1. Brez poseganja v posebne določbe zakonodaje Skupnosti in v člena 6 in 7 te direktive, države članice ne smejo iz kakršnega koli razloga, povezanega s poklicnimi kvalifikacijami, omejevati svobode opravljanja storitev v drugi državi članici:

(a) če je ponudnik storitev zakonito ustanovljen v državi članici za namene opravljanja istega poklica v tej državi članici (v nadaljnjem besedilu: „država članica sedeža“), in

▼M9

(b) kadar ponudnik storitev opravlja storitev drugje, če je ta poklic opravljal v eni ali več državah članicah vsaj eno leto v obdobju zadnjih desetih let pred opravljanjem storitev, če poklic v državi članici sedeža ni reguliran. Pogoj enoletnega opravljanja poklica se ne uporablja, če sta poklic ali izobraževanje in usposabljanje za ta poklic regulirana.

▼B

2. Določbe tega naslova se uporabljajo le, kadar ponudnik storitev opravlja storitve na ozemlju države članice gostiteljice, da bi občasno in priložnostno opravljal poklic iz odstavka 1.

Občasna in priložnostna narava opravljanja storitev se oceni za vsak primer posebej, predvsem glede na trajanje, pogostnost, rednost in stalnost.

3. Kadar ponudnik storitev opravlja storitve drugje, zanj veljajo poklicna pravila poklicne, zakonske ali upravne narave, neposredno povezana s poklicnimi kvalifikacijami, kot je opredelitev poklica, uporaba nazivov in huda malomarnost pri opravljanju poklica, ki je neposredno in izrecno povezana z zaščito potrošnikov in varnostjo, kot tudi disciplinske določbe, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici za strokovnjake, ki opravljajo isti poklic v tej državi članici.

Člen 6

Izjeme

Država članica gostiteljica v skladu s členom 5(1) oprosti ponudnike storitev s sedežem v drugi državi članici obveznosti, ki jih nalaga osebam tega poklica s sedežem na svojem ozemlju, v zvezi z:

(a) odobritvijo, registracijo ali članstvom v poklicni organizaciji ali organu. Države članice lahko, da bi olajšale uporabo veljavnih disciplinskih določb na svojem ozemlju v skladu s členom 5(3), določijo bodisi avtomatično začasno registracijo bodisi pro-forma članstvo v taki poklicni organizaciji ali organu, če taka registracija ali članstvo ne zadržuje ali otežuje na kakršen koli način opravljanja storitev in ne pomeni kakršnih koli dodatnih stroškov za ponudnika storitev. Pristojni organ pošlje pristojni poklicni organizaciji ali organu kopijo prijave in, kadar je to potrebno, podaljšanja iz člena 7(1), ki jim je treba za poklice, ki vplivajo na javno zdravje in varnost iz člena 7(4), ali za katere velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem III naslova III, priložiti kopijo dokumentov iz člena 7(2), kar pomeni avtomatično začasno registracijo ali pro-forma članstvo,

(b) registracijo pri javnemu organu za socialno varnost za poravnavo računov z zavarovalnico v zvezi z dejavnostmi, ki se opravljajo v korist zavarovanih oseb.

Ponudnik storitev mora vnaprej ali, v nujnih primerih, za nazaj obvestiti organ iz točke (b) o storitvah, ki jih je opravil.

▼B

Člen 7

Prijava, ki se mora oddati vnaprej, če ponudnik storitev opravlja storitve drugje

1. Države članice lahko zahtevajo, da ponudnik storitev, ob prvem opravljanju storitev v drugi državi članici, obvesti pristojni organ v državi članici gostiteljici s pisno prijavo, ki se odda vnaprej in zajema podrobne podatke o kakršnem koli zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo. Tako prijavo je treba enkrat na leto podaljšati, če namerava ponudnik storitev v tem letu opravljati občasne ali priložnostne storitve v tej državi članici. Ponudnik storitev lahko prijavo odda po kakršni koli poti.

2. Poleg tega lahko države članice pri prvem opravljanju storitev ali če so se bistveno spremenile okoliščine, dokazane z dokumentacijo, zahtevajo, da se prijavi priložijo naslednji dokumenti:

(a) potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;

(b) potrdilo, da je imetnik zakonito ustanovljen v državi članici z namenom opravljanja zadevnih dejavnosti in da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano izvajanje, niti začasno, teh dejavnosti;

(c) dokazila o poklicnih kvalifikacijah;

▼M9

(d) v primerih iz točke (b) člena 5(1) kakršna koli dokazila, da je ponudnik storitev opravljal zadevno dejavnost vsaj eno leto v obdobju predhodnih desetih let;

(e) za poklice na področju varovanja, v zdravstvenem sektorju in za poklice, povezane z izobraževanjem mladostnikov, vključno z vzgojo otrok in zgodnjim izobraževanjem, potrdilo o tem, da ponudniku niso niti začasno niti dokončno odvzete pravice do opravljanja poklica, in o nekaznovanosti, če država članica isto zahteva za svoje državljane;

(f) pri poklicih, ki vplivajo na varnost bolnikov, izjava o prosilčevem znanju jezika, ki je potreben za izvajanje poklica v državi članici gostiteljici;

(g) pri poklicih, ki zajemajo dejavnosti iz člena 16 in ki jih je država članica priglasila v skladu s členom 59(2), potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ ali organ države članice, kjer ima ponudnik storitev sedež.

2a. Zahtevana izjava, ki jo ponudnik storitev predloži v skladu z odstavkom 1, mu omogoča dostop do storitvene dejavnosti ali izvajanja te dejavnosti na celotnem ozemlju zadevne države članice. Država članica sme zahtevati dodatne informacije iz odstavka 2 v zvezi s poklicnimi kvalifikacijami ponudnika storitev, če:

(a) je poklic na delih ozemlja te države članice drugače reguliran;

▼M9

(b) ta ureditev velja tudi za vse državljane te države članice;

(c) so razlike v ureditvi utemeljene s prevladujočimi razlogi splošnega interesa – v zvezi z javnim zdravjem ali varnostjo prejemnikov storitev ter

(d) država članica teh informacij ne more pridobiti na drug način.

▼B

3. Storitve se opravljajo pod poklicnim nazivom države članice sedeža, če tak naziv v tej državi članici obstaja za to poklicno dejavnost. Naziv se navaja v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice sedeža tako, da ne pride do zamenjave s poklicnim nazivom države članice gostiteljice. Kadar takega poklicnega naziva v državi članici sedeža ni, izvajalec storitve navaja svoje formalne kvalifikacije v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov te države članice. Izjemoma se storitve opravljajo pod poklicnim nazivom države članice gostiteljice v primerih, navedenih v poglavju III naslova III.

▼M9

4. Za prvo opravljanje storitev v primeru reguliranih poklicev, ki vplivajo na javno zdravje ali na varnost in za katere ne velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem II, III ali IIIa naslova III, lahko pristojni organ države članice gostiteljice preveri poklicne kvalifikacije ponudnika storitev pred prvim opravljanjem storitev. Tako predhodno preverjanje je mogoče le, kadar je namen preverjanja preprečiti resno škodo za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi nezadostne poklicne kvalifikacije ponudnika storitev in kadar preverjanje ne presega tistega, kar je potrebno za ta namen.

Pristojni organ najpozneje en mesec po prejemu prijave in spremnih dokumentov iz odstavkov 1 in 2 obvesti ponudnika storitev o svoji odločitvi, da:

(a) ne bo preveril njegovih poklicnih kvalifikacij;

(b) po preveritvi njegovih poklicnih kvalifikacij:

(i) od ponudnika storitev zahteva preizkus poklicne usposobljenosti; ali

(ii) dovoljuje opravljanje storitev.

Kadar se pojavi težava, ki bi lahko povzročila zamudo pri sprejetju odločitve na podlagi drugega pododstavka, pristojni organ v istem roku obvesti ponudnika storitev o razlogu za zamudo. Težava se razreši v enem mesecu po tem obvestilu, odločitev pa se dokončno sprejme v dveh mesecih po razrešitvi težave.

▼M9

Kadar obstaja bistvena razlika med poklicnimi kvalifikacijami ponudnika storitev in usposobljenostjo, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, pri čemer je ta razlika tako velika, da ogroža javno zdravje ali varnost in je poklicne izkušnje ali znanje, veščine in kompetence ponudnika storitev, pridobljene v vseživljenjskem učenju, katere je ustrezni organ ovrednotil in potrdil, ne morejo nadomestiti, država članica gostiteljica ponudniku storitev omogoči, da zlasti s preizkusom poklicne usposobljenosti iz točke (b) drugega pododstavka dokaže, da je pridobil manjkajoča znanja, veščine ali kompetence. Država članica gostiteljica na tej podlagi sprejme odločitev o tem, ali dovoli opravljanje storitev. Vsekakor mora biti mogoče storitev opravljati v enem mesecu od odločitve, sprejete v skladu z drugim pododstavkom.

Če se pristojni organ v rokih, določenih v drugem in tretjem pododstavku, ne odzove, se storitev lahko opravlja.

Če se poklicne kvalifikacije preverijo v skladu s tem odstavkom, se storitev opravlja pod poklicnim nazivom države članice gostiteljice.

▼B

Člen 8

Upravno sodelovanje

▼M9

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko v primeru utemeljenih pomislekov zaprosijo pristojne organe države članice sedeža, da jim posredujejo kakršne koli informacije, povezane z zakonitostjo ustanovitve izvajalca storitev in njegovim primernim obnašanjem, kakor tudi o disciplinski ali poklicni nekaznovanosti. V primeru, da se pristojni organi države članice gostiteljice odločijo preveriti poklicne kvalifikacije ponudnika storitev, lahko pristojne organe države članice sedeža zaprosijo za informacije o programih izobraževanja, ki jih je opravil ponudnik storitev, v tolikšnem obsegu, da lahko ocenijo pomembne razlike, ki bi lahko škodile javnemu zdravju ali varnosti. Pristojni organi države članice sedeža te informacije sporočijo v skladu s členom 56. V primeru nereguliranih poklicev v državi članici izvora lahko te informacije sporočijo tudi centri za pomoč iz člena 57b.

▼B

2. Pristojni organi zagotovijo pravilno izmenjavo vseh podatkov, potrebnih za pravilno vložitev pritožbe prejemnikov storitev proti ponudnikom storitev. Prejemnike je treba obvestiti o izidu pritožbe.

Člen 9

Podatki, ki se posredujejo prejemnikom storitev

Kadar se storitev opravlja na podlagi poklicnega naziva države članice sedeža ali formalnih kvalifikacij ponudnika storitev, lahko pristojni organi države članice gostiteljice poleg drugih zahtev v zakonodaji Skupnosti, povezanih z obveščanjem, zahtevajo, da ponudnik storitev prejemniku storitev sporoči katere koli ali vse naslednje podatke:

▼B

(a) če je ponudnik storitev vpisan v poslovni register ali podoben javni register, register, v katerem je vpisan, njegovo številko registracije ali ustrezen način ugotavljanja identitete v registru;

(b) če je dejavnost treba odobriti v državi članici sedeža, ime in naslov pristojnega nadzornega organa;

(c) kakršno koli poklicno združenje ali podoben organ, v katerem je registriran ponudnik storitve;

(d) poklicni naziv oziroma, kadar tak naziv ne obstaja, formalne kvalifikacije ponudnika storitev in državo članico, ki jih je podelila;

(e) če izvajalec storitev opravlja dejavnost, za katero se zaračunava DDV, identifikacijsko številko za DDV iz člena 22(1) šeste Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ([1]);

(f) podrobne podatke o kakršnem koli zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

NASLOV III

SVOBODA USTANAVLJANJA

POGLAVJE I

Splošni sistem priznavanja dokazil usposobljenosti

Člen 10

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za vse poklice, ki niso zajeti v poglavjih II in III tega naslova, in v naslednjih primerih, ko prosilec zaradi posebnih in izjemnih razlogov ne izpolnjuje pogojev, določenih v teh poglavjih:

(a) za dejavnosti, naštete v Prilogi IV, kadar migrant ne izpolnjuje zahtev, določenih v členih 17, 18 in 19;

(b) za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, zdravnike specialiste, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnike, zobozdravnike specialiste, veterinarje, babice, farmacevte in arhitekte, kadar migrant ne izpolnjuje zahtev za učinkovito in zakonito opravljanje poklica, navedenih v členih 23, 27, 33, 37, 39, 43 in 49;

(c) za arhitekte, kadar ima migrant dokazila o formalni kvalifikaciji, ki niso navedena v točki 5.7 Priloge V;

([1]) UL L 145, 13.6.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

▼B

(d) brez poseganja v člene 21(1), 23 in 27, za zdravnike, medicinske sestre, zobozdravnike, veterinarje, babice, farmacevte in arhitekte, ki imajo dokazilo o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točkah 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V, in izključno za priznavanje te specializacije;

(e) za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego in medicinske sestre specialistke, ki imajo dokazila o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točki 5.2.2 Priloge V, kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre specialistke, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego;

(f) za medicinske sestre specialistke, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego, kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer zadevne poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, medicinske sestre specialistke, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego, ali medicinske sestre specialistke, ki imajo dokazilo o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točki 5.2.2 Priloge V;

(g) za migrante, ki izpolnjujejo zahteve, določene v členu 3(3).

Člen 11

Ravni kvalifikacije

▼M9

Za namene člena 13 in člena 14(6) se ravni poklicnih kvalifikacij določijo, kot sledi:

▼B

(a) potrdilo o kompetenci, ki ga izda pristojni organ v državi članici izvora, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice, na podlagi:

(i) bodisi programa usposabljanja, ki ni del spričevala ali diplome v smislu točk (b), (c), (d) ali (e), ali posebnega izpita brez predhodnega usposabljanja ali treh zaporednih let opravljanja poklica v državi članici v okviru zaposlitve s polnim delovnim časom ali enakovrednega obdobja opravljanja poklica v okviru zaposlitve s krajšim delovnim časom v predhodnih desetih letih;

(ii) ali splošne osnovne ali srednje izobrazbe, ki potrjuje, da je imetnik pridobil splošno znanje;

(b) spričevalo o uspešno dokončanem srednješolskem programu, ki je:

(i) splošne narave in je dopolnjen s programom študija ali poklicnega usposabljanja razen programov, navedenih v o točki (c), in/ali s pripravništvom ali poklicno prakso, ki se zahteva poleg takega programa;

(ii) ali tehnične ali poklicne narave in je dopolnjen, kadar je to primerno, s programom študija ali poklicnega usposabljanja, kot je navedeno v točki (i), in/ali s pripravništvom ali poklicno prakso, ki se zahteva poleg takega programa;

▼B

(c) diploma, ki potrjuje uspešno dokončano:

(i) usposabljanje na posrednješolski ravni, ki ni navedeno v točkah (d) in (e),, ki traja najmanj eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, za katerega je eden od pogojev za dostop praviloma uspešno opravljen srednješolski program, potreben za vpis na univerzo ali visokošolski zavod ali opravljen srednješolskemu enakovreden program, kakor tudi poklicno usposabljanje, ki se ga lahko zahteva poleg posrednješolskega programa;

▼M9

(ii) regulirano izobraževanje in usposabljanje ali v primeru reguliranega poklica poklicno usposabljanje s posebno strukturo, s sposobnostmi, ki presegajo tiste, določene za raven b, enakovredno ravni usposabljanja, določeni pod točko (i), če tako usposabljanje zagotavlja primerljiv poklicni standard ter ki pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog, če je diplomi priloženo potrdilo države članice izvora;

(d) diploma, ki potrjuje, da je imetnik uspešno zaključil usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj tri leta in največ štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa;

(e) diploma, ki potrjuje uspešno zaključeno usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni, in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa.

▼B

Člen 12

Enako obravnavanje kvalifikacij

▼M9

Vsa dokazila o formalnih kvalifikacijah ali sklop dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda pristojni organ v državi članici in ki potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje v Uniji, redno ali s krajšim delovnim časom, v okviru ali zunaj formalnih programov, ter jih navedena država članica prizna na enakovredni ravni in imetniku podeljujejo enake pravice dostopa do ali opravljanja poklica ali ki pomenijo pripravo za opravljanje poklica, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah iz člena 11, vključno z zadevno ravnjo.

▼B

Kakršna koli poklicna kvalifikacija, ki imetniku podeljuje pravice na podlagi zakonov in predpisov, čeprav ne izpolnjujejo zahtev, določenih z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi članici izvora za dostop do poklica in njegovega opravljanja, se prav tako obravnava kot takšen dokaz o formalnih kvalifikacijah pod enakimi pogoji, kot so določeni v prvem odstavku. To še zlasti velja, če država članica izvora zviša stopnjo usposabljanja, potrebnega za dostop do poklica in njegovo opravljanje, in če posameznik, ki je opravil prejšnje usposabljanje, ki ne izpolnjuje zahtev nove kvalifikacije, uživa pridobljene pravice na podlagi nacionalnih zakonov in predpisov; v takem primeru za namene uporabe člena 13 država članica gostiteljica obravnava prejšnje usposabljanje kot ustrezno stopnji novega usposabljanja.

▼M9

Člen 13

Pogoji za priznavanje

1. Če se za dostop do in opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici zahtevajo posebne poklicne kvalifikacije, pristojni organ navedene države članice prosilcem dovoli dostop do in opravljanje tega poklica pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane navedene države članice, če imajo potrdilo o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah iz člena 11, ki jih zahteva druga država članica za dostop do in opravljanje tega poklica na njenem ozemlju.

Potrdila o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah izda pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi navedene države članice.

2. Dostop do in opravljanje poklica, kakor je opisano v odstavku 1, se dovoli tudi prosilcem, ki so opravljali zadevni poklic s polnim delovnim časom eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom v obdobju predhodnih desetih let v drugi državi članici, ki tega poklica ne regulira, in ki imajo eno ali več potrdil o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih je izdala druga država članica, ki tega poklica ne regulira.

Potrdila o kompetenci in dokazila o formalnih kvalifikacijah izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) izda jih pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi navedene države članice;

(b) potrjujejo, da je imetnik pripravljen na opravljanje zadevnega poklica.

Enega leta poklicnih izkušenj iz prvega pododstavka se ne sme zahtevati, če dokazila prosilca o formalnih kvalifikacijah potrjujejo regulirano izobraževanje in usposabljanje.

▼M9

3. Država članica gostiteljica sprejme raven, ki jo je na podlagi člena 11 potrdila država članica izvora, pa tudi potrdilo, s katerim država članica izvora potrjuje, da je regulirano izobraževanje in usposabljanje ali poklicno usposabljanje s posebno strukturo iz točke (c)(ii) člena 11 enakovredno ravni iz točke (c)(i) člena 11.

4. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 tega člena ter od člena 14 lahko pristojni organ države članice gostiteljice zavrne dostop do in opravljanje poklica imetnikom potrdila o kompetenci, uvrščenega pod točko (a) člena 11, kadar je nacionalna poklicna kvalifikacija, zahtevana za opravljanje poklica na njenem ozemlju, uvrščena pod točko (e) člena 11.

▼B

Člen 14

Dopolnilni ukrepi

▼M9

1. Člen 13 ne onemogoča državi članici gostiteljici, da od prosilca zahteva, da opravi prilagoditveno obdobje do treh let ali preizkus poklicne usposobljenosti, če:

(a) opravljeno usposabljanje prosilca zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki se zahtevajo v državi članici gostiteljici;

(b) reguliran poklic v državi članici gostiteljici zajema eno ali več reguliranih poklicnih dejavnosti, ki ne obstajajo v primerljivem poklicu v državi članici izvora prosilca, in zahtevano usposabljanje v državi članici gostiteljici, zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v potrdilu prosilca o kompetenci ali dokazilih o formalnih kvalifikacijah.

▼B

2. Če država članica gostiteljica izkoristi možnost, predvideno v odstavku 1, mora prosilcu ponuditi možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti.

Kadar država članica v zvezi z določenim poklicem meni, da je treba odstopati od zahteve, določene v prejšnjem pododstavku, tj. prosilcu ponuditi možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti, o tem vnaprej obvesti druge države članice in Komisijo in poda ustrezno utemeljitev odstopanja.

▼M9

Kadar Komisija meni, da odstopanje iz drugega pododstavka ni primerno ali ni v skladu s pravom Unije, v treh mesecih od prejema vseh potrebnih informacij sprejme izvedbeni akt, s katerim zaprosi zadevno državo članico, da se vzdrži sprejetja predvidenega ukrepa. Če se Komisija v navedenem roku ne odzove, se odstopanje lahko uporabi.

▼B

3. Z odstopanjem od načela, da ima prosilec pravico do izbire, kot je določeno v odstavku 2, lahko država članica za poklice, za opravljanje katerih je potrebno natančno poznavanje nacionalne zakonodaje in pri katerih je svetovanje in/ali pomoč v zvezi z nacionalno zakonodajo bistven in stalen vidik poklicne dejavnosti, določi bodisi prilagoditveno obdobje bodisi preizkus poklicne usposobljenosti.

To velja tudi za primere, navedene v členu 10(b) in (c), v členu 10(d) v zvezi z zdravniki in zobozdravniki, v členu 10(f) kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego ali medicinske sestre specialistke, ki so po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv iz seznama v točki 5.2.2 Priloge V, pridobile dokazila o formalnih kvalifikacijah za specialistko, in v členu 10(g).

Država članica gostiteljica lahko v primerih iz člena 10(a), zahteva prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, če migrant predvideva, da bo opravljal poklicne dejavnosti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, za katere je potrebno poznavanje in uporaba posebnih veljavnih nacionalnih pravil, če pristojni organi države članice gostiteljice zahtevajo poznavanje in uporabo teh pravil za dostop do takih dejavnosti za svoje državljane.

▼M9

Z odstopanjem od načela, da ima prosilec pravico do izbire, kakor je določeno v odstavku 2, lahko država članica gostiteljica določi bodisi prilagoditveno obdobje bodisi preizkus poklicne usposobljenosti kadar:

(a) prošnjo za priznanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz točke (a) člena 11, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod točko (c) člena 11; ali

(b) prošnjo za priznanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz točke (b) člena 11, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod točko (d) ali (e) člena 11.

Kadar prošnjo za priznanje poklicnih kvalifikacij vloži imetnik poklicne kvalifikacije iz točke (a) člena 11, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod točko (d) člena 11, lahko država članica gostiteljica zahteva oboje, prilagoditveno obdobje in preizkus poklicne usposobljenosti.

4. Za namene odstavkov 1 in 5 so „vsebine, ki se znatno razlikujejo“, tiste vsebine, glede katerih so poznavanje ter pridobljene veščine in kompetence bistvenega pomena za opravljanje poklica in po katerih se usposabljanje, ki ga je opravil migrant, po vsebini pomembno razlikuje od usposabljanja, ki ga zahteva država članica gostiteljica.

▼M9

5. Odstavek 1 se uporablja ob ustreznem upoštevanju načela sorazmernosti. Zlasti, če namerava država članica gostiteljica zahtevati, da prosilec opravi prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, mora najprej preveriti, ali so znanje, veščine in kompetence, ki jih je prosilec pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, katere je ovrednotil in potrdil ustrezni organ v kateri koli državi članici ali v tretji državi, taki, da v celoti ali delno pokrivajo vsebine, ki se znatno razlikujejo, opredeljene v odstavku 4.

6. Odločitev za uvedbo prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti se ustrezno utemelji. Prosilcu se zlasti zagotovijo naslednje informacije o:

(a) ravni poklicne kvalifikacije, zahtevane v državi članici gostiteljici, in ravni poklicne kvalifikacije prosilca v skladu z razvrstitvijo iz člena 11; in

(b) znatnih razlikah iz odstavka 4 in razlogih, da teh razlik ne morejo nadomestiti znanje, veščine in kompetence, ki jih je prosilec pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, katere je ovrednotil in potrdil ustrezni organ.

7. Države članice zagotovijo, da lahko prosilci opravijo preizkus poklicne usposobljenosti iz odstavka 1 najpozneje 6 mesecev po začetni odločitvi, da mora prosilec opraviti ta preizkus.

▼B

POGLAVJE II

Priznavanje poklicnih izkušenj

Člen 16

Zahteve v zvezi s poklicnimi izkušnjami

Če je v državi članici dostop do ene od dejavnosti iz seznama v Prilogi IV ali njeno opravljanje pogojeno s splošnim, poslovnim ali poklicnim znanjem in veščinami, ta država članica prizna predhodno opravljanje dejavnosti v drugi državi članici kot zadosten dokaz o takem znanju in veščinah. Dejavnost je morala biti opravljana v skladu s členi 17, 18 in 19.

Člen 17

Dejavnosti s seznama I Priloge IV

1. V primeru dejavnosti s seznama I Priloge IV je treba tako dejavnost predhodno opravljati:

(a) šest zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali

▼B

(b) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica, ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(c) štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(d) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; ali

(e) pet zaporednih let kot vodilni delavec, od katerih je vsaj tri leta opravljal tehnične naloge in je bil odgovoren za vsaj en oddelek v podjetju, če lahko upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

2. V primerih (a) in (d) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vloži popolno prošnjo pri pristojnemu organu iz člena 56.

3. Odstavek 1(e) se ne uporablja za dejavnosti iz oddelka ex 855, frizerski saloni, po klasifikaciji ISIC.

Člen 18

Dejavnosti s seznama II Priloge IV

1. V primeru dejavnosti s seznama II Priloge IV je treba to dejavnost predhodno opravljati:

(a) pet zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali

(b) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, kadar upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

▼B

(c) štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(d) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; ali

(e) pet zaporednih let kot zaposlena oseba, če prosilec lahko dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(f) šest zaporednih let kot zaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

2. V primerih (a) in (d) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vloži popolno prošnjo pri pristojnemu organu iz člena 56.

Člen 19

Dejavnosti s seznama III Priloge IV

1. Za dejavnosti s seznama III Priloge IV je treba to dejavnost predhodno opravljati :

(a) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali

(b) dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

(c) dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlitev vsaj tri leta; ali

(d) tri zaporedna leta kot zaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

2. V primerih (a) in (c) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vloži popolno prošnjo pri pristojnemu organu iz člena 56.

▼M9

Člen 20

Prilagoditev seznamov dejavnosti iz Priloge IV

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s prilagoditvijo seznamov dejavnosti iz Priloge IV, za katere velja priznavanje poklicnih izkušenj v skladu s členom 16, z namenom posodobitve ali razjasnitve dejavnosti s seznama iz Priloge IV, zlasti da bi dodatno opredelila njihov obseg in upoštevala zadnje spremembe na področju nomenklature po dejavnostih, če to ne vključuje nikakršnega krčenja obsega dejavnosti, povezanih s posameznimi skupinami, ter tudi ne prerazporeditve dejavnosti med obstoječimi seznami I, II in III iz Priloge IV.

▼B

POGLAVJE III

Priznavanje na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 21

Načelo avtomatičnega priznavanja

1. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, farmacevta in arhitekta, našteta v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 in 5.7 1 Priloge V, ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 in 46, ter za dostop do poklicnih dejavnosti in njihovega opravljanja priznava takim dokazilom enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja.

Taka dokazila o formalnih kvalifikacijah morajo izdati pristojni organi v državah članicah, priložiti pa jim je treba, kadar je to primerno, ustrezna potrdila, našteta v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V.

Določbe prvega in drugega pododstavka ne vplivajo na pridobljene pravice iz členov 23, 27, 33, 37, 39 in 49.

2. Za opravljanje dejavnosti splošne medicine na podlagi nacionalnega sistema socialne varnosti vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, ki jih državljanom držav članic izdajo druge države članice v skladu z minimalnimi pogoji usposobljenosti, določenimi v členu 28.

Določbe prejšnjega pododstavka ne vplivajo na pridobljene pravice iz člena 30.

▼B

3. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, ki jih podelijo državljanom držav članic druge države članice, navedena v točki 5.5.2 Priloge V, ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti iz člena 40 in merila iz člena 41, ter za dostop do in opravljanje poklicnih dejavnosti priznava takim dokazilom enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja. Ta določba ne vpliva na pridobljene pravice iz členov 23 in 43.

▼M9

4. Glede delovanja lekarn, za katere ne veljajo ozemeljske omejitve, se lahko država članica odloči, da z odstopanjem ne prizna dokazil o formalnih kvalifikacijah iz točke 5.6.2 Priloge V za ustanovitev novih javnih lekarn. Za namene tega odstavka se tudi lekarne, ki so odprte manj kot tri leta, obravnavajo kot nove lekarne.

To odstopanje se ne sme uporabiti v primeru lekarn, katerih formalne kvalifikacije so že priznali pristojni organi države članice gostiteljice za druge namene in ki so v tej državi članici dejansko in zakonito opravljale poklicne dejavnosti farmacevtov vsaj tri zaporedna leta.

▼B

5. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, navedena v točki 5.7.1 Priloge V, ki se avtomatično priznavajo v skladu z odstavkom 1, dokazujejo dokončan program usposabljanja, ki se ni začel prej kot med referenčnim študijskim letom, navedenim v Prilogi V.

▼M9

6. Vsaka država članica zahteva za dostop do in opravljanje poklicnih dejavnosti zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, veterinarjev, babic in farmacevtov dokazila o formalnih kvalifikacijah iz točk 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, ki potrjujejo, da je zadevni strokovnjak med usposabljanjem pridobil znanja, veščine in kompetence iz členov 24(3), 31(6), 31(7), 34(3), 38(3), 40(3) in 44(3), kot je to ustrezno.

Z namenom upoštevanja splošno priznanega znanstvenega in tehničnega napredka se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c, da se posodobi navedena znanja in veščine iz členov 24(3), 31(6), 34(3), 38(3), 40(3), 44(3) in 46(4), kar bi odražalo razvoj prava Unije, ki neposredno vpliva na zadevne strokovnjake.

Take posodobitve ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take posodobitve upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

▼M9

Člen 21a

Postopek priglasitve

1. Vsaka država članica Komisiji priglasi zakone in druge predpise, ki jih sprejme glede izdajanja dokazil o formalnih kvalifikacijah za poklice, ki jih zajema to poglavje.

V primeru dokazil o formalnih kvalifikacijah iz oddelka 8 se priglasitev v skladu s prvim pododstavkom pošlje tudi drugim državam članicam.

2. Priglasitev iz odstavka I vsebuje informacijo o trajanju in vsebini programov usposabljanja.

3. Priglasitev iz odstavka 1 se posreduje prek IMI.

4. Da bi upoštevali zakonodajne in upravne spremembe v državah članicah ter če so zakoni in drugi predpisi, priglašeni na podlagi odstavka 1 tega člena, v skladu s pogoji iz tega poglavja, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c za spremembo točk 5.1.1 do 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V v zvezi s posodobitvijo nazivov, ki so jih države članice sprejele za dokazila o formalnih kvalifikacijah in, kjer je primerno, organa, ki izda dokazilo o formalnih kvalifikacijah, priloženega potrdila in ustreznega poklicnega naziva.

5. Kadar zakoni in drugi predpisi, priglašeni na podlagi odstavka 1, niso v skladu s pogoji iz tega poglavja, Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim zavrne zahtevane spremembe točk 5.1.1 do 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ali 5.7.1 Priloge V.

▼B

Člen 22

Skupne določbe o usposabljanju

Kar zadeva usposabljanje, navedeno v členih 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 in 46:

(a) lahko države članice odobrijo način usposabljanja z delno časovno obveznostjo pod pogoji, ki jih določijo pristojni organi; ti organi zagotovijo, da celotno trajanje, raven in kakovost takega usposabljanja niso krajši oziroma nižji od stalnega usposabljanja s polno časovno obveznostjo;

▼M9

(b) države članice v skladu s postopki, ki veljajo v posameznih državah članicah, s spodbujanjem stalnega izobraževanja in usposabljanja zagotovijo, da lahko strokovnjaki, katerih poklicne kvalifikacije so zajete v Poglavju III tega naslova, posodabljajo svoje znanje, veščine in kompetence, da bi bilo njihovo delo še naprej varno in učinkovito delo ter da bi sledili strokovnemu razvoju.

▼M9

Države članice Komisijo obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi točke (b) prvega odstavka do 18. januarja 2016.

▼B

Člen 23

Pridobljene pravice

1. Kadar dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico in farmacevta, ki jih imajo državljani držav članic, ne izpolnjujejo vseh zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 in 44, vsaka država članica brez vpliva na pridobljene pravice, značilne za zadevne poklice, kot zadosten dokaz prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo te države članice, če taka dokazila potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje, ki se je začelo pred referenčnimi datumi, določenimi v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, in so jim priložena potrdila, da so imetniki dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

2. Enake določbe veljajo za dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico in farmacevta, pridobljena na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike, ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 in 44, če taka dokazila potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje, ki se je začelo pred:

(a) 3. oktobrom 1990 za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnike z osnovno usposobljenostjo, zobozdravnike specialiste, veterinarje, babice in farmacevte; in

(b) 3. aprilom 1992 za zdravnike specialiste.

Dokazila o formalnih kvalifikacijah iz prvega pododstavka imetniku podeljujejo pravico do opravljanja poklicnih dejavnosti na ozemlju Nemčije pod enakimi pogoji kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo pristojni nemški organi iz točk 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V.

3. Vsaka država članica brez poseganja v določbe člena 37(1) prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Češkoslovaška ali katerih usposabljanje se je začelo pred 1. januarjem 1993 za Češko in Slovaško, kadar organi katere koli od obeh navedenih držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila o formalnih kvalifikacijah na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila

▼B

o formalnih kvalifikacijah, določena za ti dve državi članici v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

4. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali katerih usposabljanje se je začelo:

(a) pred 20. avgustom 1991 za Estonijo;

(b) pred 21. avgustom 1991 za Latvijo;

(c) pred 11. marcem 1990 za Litvo,

kadar organi katere koli od navedenih treh držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za te države članice v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale zadevne dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

Pri dokazilih o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali za katere se je usposabljanje v Estoniji začelo pred 20. avgustom 1991, je treba potrdilu iz drugega pododstavka priložiti še potrdilo, ki ga izdajo estonski organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

▼A1

5. Brez poseganja v člen 43b vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Jugoslavija ali katerih usposabljanje se je začelo,

(a) pred 25. junijem 1991 za Slovenijo in

(b) pred 8. oktobrom 1991 za Hrvaško,

kadar organi teh držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za te države članice v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

▼B

6. Državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babico in farmacevta niso v skladu z nazivi, ki so za vsako državo članico podani v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, vsaka država članica prizna kot zadosten dokaz dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo te države članice in ki jim je priloženo potrdilo, ki ga izdajo pristojne oblasti ali organi.

V potrdilu iz prvega pododstavka mora biti navedeno, da dokazilo o formalnih kvalifikacijah potrjuje uspešno opravljeno usposabljanje v skladu s členi 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 ali 44 ter da ga država članica, ki ga je izdala, obravnava enako kot kvalifikacije, katerih nazivi so navedeni v točkah 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V.

▼M1

Člen 23a

Posebne okoliščine

1. Z odstopanjem od te direktive lahko Bolgarija pooblasti imetnike kvalifikacije „фелдшер“ (feldsher), pridobljene v Bolgariji pred 31. decembrom 1999, ki opravljajo ta poklic v okviru bolgarskega nacionalnega sistema socialne varnosti 1. januarja 2000, naj še naprej opravljajo omenjeni poklic, četudi deli njihove dejavnosti spadajo v okvir določb te direktive v zvezi z zdravniki oziroma medicinskimi sestrami za splošno zdravstveno nego.

▼M1

2. Imetniki bolgarske kvalifikacije „фелдшер“ (feldsher) iz odstavka 1 niso upravičeni do pridobitve poklicnega priznavanja v drugih državah članicah kot zdravniki ali medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v okviru te direktive.

▼B

Oddelek 2

Zdravniki

Člen 24

Osnovno medicinsko usposabljanje

1. Za sprejem v osnovno medicinsko usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do zadevnega študija na univerzah.

▼M9

2. Osnovno medicinsko usposabljanje obsega skupno najmanj petletni študij, ki je lahko izražen tudi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, sestavlja pa ga vsaj 5 500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali pod nadzorom univerze.

Za strokovnjake, ki so študij začeli pred 1. januarjem 1972, lahko usposabljanje iz prvega pododstavka vključuje šestmesečno prakso s polnim delovnim časom na univerzitetni ravni pod nadzorom pristojnih organov.

▼B

3. Osnovno medicinsko usposabljanje mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temelji medicina, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli merjenja bioloških funkcij, vrednotenjem znanstveno potrjenih dejstev in analizo podatkov;

(b) zadostno razumevanje strukture, funkcij in obnašanja zdravih in bolnih ljudi kakor tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem;

(c) ustrezno poznavanje klinične stroke in praks, ki dajejo jasno sliko o duševnih in telesnih boleznih, o medicini z vidika preventive, diagnostike, terapije in o razmnoževanju človeka;

(d) ustrezne klinične izkušnje v bolnišnicah pod ustreznim nadzorom.

▼B

Člen 25

Specialistično medicinsko usposabljanje

▼M9

1. Za sprejem v specialistično medicinsko usposabljanje se zahteva dokončan in potrjen program osnovnega medicinskega usposabljanja iz člena 24(2), med katerim je udeleženec usposabljanja pridobil ustrezno splošno medicinsko znanje.

▼B

2. Specialistično medicinsko usposabljanje obsega teoretično in praktično usposabljanje na univerzi ali v učni bolnišnici ali, kadar je to primerno, v zdravstveni ustanovi, ki jo imenujejo pristojne oblasti ali organi.

Države članice zagotovijo, da minimalno trajanje specialističnega medicinskega usposabljanja iz točke 5.1.3 Priloge V ni krajše od obdobja, določenega v navedeni točki. Usposabljanje se izvaja pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov. Vključevati mora osebno sodelovanje zdravnika specializanta v dejavnosti in odgovornostih zadevnih služb.

3. Usposabljanje se mora izvajati s polno časovno obveznostjo v posebnih ustanovah, ki jih imenujejo pristojni organi. Zajema udeležbo pri vseh zdravniških dejavnostih na oddelku, kjer se izvaja, vključno z dežurstvi, tako da specializant v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi, ves delovni teden in vse leto svoje strokovno delo posveča temu praktičnemu in teoretičnemu usposabljanju. Ta delovna mesta so ustrezno nagrajevana.

▼M9

3a. Države članice lahko v svojih nacionalnih zakonodajah določijo delna izvzetja od delov programov specialističnega medicinskega usposabljanja, navedenih pod točko 5.1.3. Priloge V, kar se uporablja od primera do primera, če je bil ta del usposabljanja že opravljen med drugim zaključenim programom specialističnega usposabljanja, navedenim v točki 5.1.3 Priloge V, in če je prejšnjo kvalifikacijo specialista strokovnjak že pridobil v navedeni državi članici. Države članice zagotovijo, da dovoljeno odstopanje ne presega polovice minimalnega trajanja zadevnega specialističnega medicinskega usposabljanja.

Vsaka država članica Komisijo in druge države članice uradno obvesti o zadevni nacionalni zakonodaji o vseh takih delnih izvzetjih.

▼B

4. Države članice za izdajo dokazila o specialističnem medicinskem usposabljanju zahtevajo dokazilo o osnovnem medicinskem usposabljanju, navedenem v točki 5.1.1 Priloge V.

▼M9

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s prilagoditvijo minimalnih obdobij usposabljanja iz točke 5.1.3 Priloge V znanstvenemu in tehničnemu napredku.

▼B

Člen 26

Vrste specialističnega medicinskega usposabljanja

Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika specialista iz člena 21 so tista, ki jih izdajo pristojni organi ali organi iz točke 5.1.2 Priloge V in ki ustrezajo, kar zadeva specialistično usposabljanje, nazivom, ki se uporabljajo v posameznih državah članicah in so navedena v točki 5.1.3 Priloge V.

▼M9

Da bi ustrezno upoštevali spremembe v nacionalni zakonodaji in z namenom posodobitve te direktive, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi z vključitvijo novih zdravniških specializacij, ki so enake v vsaj dveh petinah držav članic, v točko 5.1.3 Priloge V.

▼B

Člen 27

Pridobljene pravice zdravnikov specialistov

1. Država članica gostiteljica lahko zahteva od zdravnikov specialistov, katerih specialistično medicinsko usposabljanje z delno časovno obveznostjo so urejali zakoni in drugi predpisi, ki veljajo od 20. junija 1975, in ki so s specialističnim usposabljanjem začeli najkasneje 31. decembra 1983, da svojim dokazilom o formalnih kvalifikacijah priložijo potrdilo, da so dejansko in zakonito opravljali ustrezne dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo navedenega potrdila.

2. Vsaka država članica prizna kvalifikacijo zdravnikov specialistov, podeljeno zdravnikom v Španiji, ki so dokončali specialistično usposabljanje pred 1. januarjem 1995, četudi to usposabljanje ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 25, če je tem dokazilom o kvalifikacijah priloženo potrdilo, ki ga izdajo pristojni španski organi in potrjuje, da je ta oseba opravila preizkus posebne strokovne usposobljenosti na podlagi izjemnih ukrepov v zvezi s priznavanjem, določenih v Kraljevem odloku 1497/99, da se ugotovi, ali ima ta oseba raven znanja in veščin, primerljivo z ravnjo, ki jo imajo zdravniki z dokazili o kvalifikaciji zdravnika specialista, določenimi za Španijo v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V.

▼M9

2a. Države članice priznajo kvalifikacije zdravnikov specialistov, pridobljene v Italiji in navedene pod točkama 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V, zdravnikom, ki so specialistično usposabljanje začeli po 31. decembru 1983 in pred 1. januarjem 1991, kljub temu, da zadevno usposabljanje ne izpolnjuje vseh zahtev usposabljanja iz člena 25, če je kvalifikaciji priloženo potrdilo, ki ga je izdal italijanski pristojni organ in potrjuje, da je zadevni zdravnik dejansko in zakonito opravljal dejavnosti zdravnika specialista na ustreznem specialističnem področju v Italiji vsaj sedem zaporednih let v obdobju desetih letih pred izdajo potrdila.

▼B

3. Vsaka država članica, ki je razveljavila svoje zakone in druge predpise v zvezi z izdajanjem dokazil o formalnih kvalifikacijah zdravnika specialista, navedenih v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V, in ki je sprejela ukrepe, povezane s pridobljenimi pravicami v korist svojih državljanov, prizna državljanom drugih držav članic pravico, da izkoristijo te ukrepe, če so taka dokazila o formalnih kvalifikacijah izdana pred datumom, ko je država članica gostiteljica prenehala izdajati dokazila za to specializacijo.

Datumi razveljavitve predpisov so navedeni v točki 5.1.3 Priloge V.

Člen 28

Posebno usposabljanje iz splošne medicine

▼M9

1. Za sprejem v posebno usposabljanje iz splošne medicine se zahteva zaključen in potrjen program osnovnega medicinskega usposabljanja iz člena 24(2), med katerim je udeleženec usposabljanja pridobil ustrezno splošno medicinsko znanje.

▼B

2. Posebno usposabljanje iz splošne medicine, na podlagi katerega se pridobi dokazilo o formalnih kvalifikacijah, ki bo izdano pred 1. januarjem 2006, traja najmanj dve leti s polno časovno obveznostjo. Če so dokazila o formalnih kvalifikacijah izdana po navedenem datumu, usposabljanje traja vsaj tri leta s polno časovno obveznostjo.

Kadar program usposabljanja iz člena 24, zajema praktično usposabljanje, ki se izvaja v pooblaščeni bolnišnici z ustrezno opremo in storitvami ali v pooblaščeni ambulanti splošne medicine ali v pooblaščenem zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost, se lahko trajanje tega praktičnega usposabljanja do največ enega leta vključi v obdobje, določeno v prvem pododstavku, za spričevala o usposabljanju, izdana 1. januarja 2006 ali kasneje.

Možnost, predvideno v drugem pododstavku, lahko uveljavljajo le države članice, kjer je posebno usposabljanje iz splošne medicine trajalo dve leti od 1. januarja 2001.

3. Posebno usposabljanje iz splošne medicine se izvaja s polno časovno obveznostjo pod nadzorom pristojnih organov ali drugih teles. Je bolj praktično kot teoretično.

Praktično usposabljanje se izvaja najmanj šest mesecev v pooblaščeni bolnišnici z ustrezno opremo in storitvami ter najmanj šest mesecev v pooblaščeni ambulanti splošne medicine ali pooblaščenem zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost.

Praktično usposabljanje poteka v povezavi z drugimi zdravstvenimi zavodi ali organizacijami, ki izvajajo dejavnosti splošne medicine. Vendar pa se lahko, ne da bi to posegalo v najkrajši čas trajanja iz drugega pododstavka, praktično usposabljanje izvaja v obdobju največ šestih mesecev v drugih pooblaščenih zdravstvenih zavodih ali organizacijah, ki izvajajo dejavnosti splošne medicine.

▼B

Usposabljanje zahteva osebno udeležbo udeleženca usposabljanja pri strokovnih dejavnostih in odgovornostih oseb, s katerimi dela.

4. Države članice kot pogoj za izdajo dokazil o formalnih kvalifikacijah za splošno medicino zahtevajo, da ima kandidat dokazila o formalnih kvalifikacijah iz osnovnega medicinskega usposabljanja, navedena v točki 5.1.1 Priloge V.

5. Države članice lahko izdajo dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, zdravniku, ki ni dokončal usposabljanja iz tega člena, vendar je dokončal drugačno dopolnilno usposabljanje, kar potrjujejo dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih izdali pristojni organi v državi članici. Ne smejo pa izdati dokazil o formalnih kvalifikacijah, če ta ne potrjujejo znanja, ki je kvalitativno enakovredno stopnji znanja, pridobljenega na podlagi usposabljanja, predvidenega v tem členu.

Države članice med drugim določijo, v kakšnem obsegu lahko dopolnilno usposabljanje in poklicne izkušnje, ki jih je kandidat že pridobil, nadomestijo usposabljanje, predvideno v tem členu.

Države članice lahko izdajo dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, le če je kandidat pridobil vsaj šest mesecev izkušenj iz splošne medicine v ambulanti splošne medicine ali zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki izvajajo vrste primarnega zdravstvenega varstva, navedene v odstavku 3.

Člen 29

Opravljanje dejavnosti zdravnikov splošne medicine

Vsaka država članica ob upoštevanju predpisov o pridobljenih pravicah kot pogoj za opravljanje dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti zahteva dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V.

Države članice lahko oprostijo tega pogoja osebe, ki so trenutno vključene v posebno usposabljanje iz splošne medicine.

Člen 30

Pridobljene pravice zdravnikov splošne medicine

1. Vsaka država članica določi pridobljene pravice. Vendar pa mora kot pridobljeno pravico priznavati pravico do opravljanja dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti brez dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.1.4 Priloge V, vsem zdravnikom, ki imajo to pravico od referenčnega datuma iz te točke na podlagi določb, ki veljajo za zdravniški poklic in ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo ter ki so ustanovljeni od tega datuma na njenem ozemlju v skladu z določbami člena 21 ali člena 23.

▼B

Pristojni organi vsake države članice na zahtevo izdajo potrdilo o pravici opravljanja dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti brez dokazil o formalni izobrazbi, navedenih v točki 5.1.4 Priloge V, zdravnikom, ki imajo pridobljene pravice v skladu s prvim pododstavkom.

2. Vsaka država članica prizna potrdila iz drugega pododstavka odstavka 1, ki jih države članice izdajo državljanom drugih držav članic, in takim potrdilom priznava enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajajo in ki omogočajo opravljanje dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti.

Oddelek 3

Medicinske sestre za splošno zdravstveno nego

Člen 31

Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

▼M9

1. Za sprejem v usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se zahteva:

(a) zaključeno dvanajstletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomo, potrdilom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici, ali s potrdilom o opravljenem izpitu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem na univerzo ali visokošolske ustanove s priznano enakovredno ravnjo; ali

(b) zaključeno vsaj desetletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomo, potrdilom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici, ali s potrdilom o opravljenem izpitu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem v poklicno šolo ali v program poklicnega usposabljanja za medicinske sestre.

▼B

2. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se izvaja s polno časovno obveznostjo in obsega vsaj program, opisan v točki 5.2.1 Priloge V.

▼M9

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.2.1 Priloge V z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo sprememb obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah o strukturi poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.

▼B

3. ►M9 Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zajema skupno vsaj tri leta študija, ki je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in ga sestavlja vsaj 4 600 ur teoretičnega in kliničnega usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega usposabljanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja. Države članice lahko delno oprostijo teh obveznosti strokovnjake, ki so se delno usposabljali v programih usposabljanja, ki so vsaj enakovredne ravni. ◄

Države članice zagotovijo, da institucije, ki usposabljajo medicinske sestre, odgovarjajo za usklajevanje teoretičnega in kliničnega usposabljanja skozi celoten študijski program.

▼M9

4. Teoretično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, med katerim medicinske sestre, udeleženke usposabljanja, pridobijo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki se zahtevajo v odstavkih 6 in 7. Usposabljanje izvajajo učitelji zdravstvene nege in druge pristojne osebe na univerzah, v visokošolskih ustanovah s priznano enakovredno ravnjo ali na poklicnih šolah ali poklicnih usposabljanjih za medicinske sestre.

5. Klinično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, pri katerem se medicinske sestre, udeleženke usposabljanja, v skupini in v neposrednem stiku z zdravim ali bolnim posameznikom in/ali skupnostjo učijo organizirati, pripravljati in dajati zdravila in oceniti, kakšna celovita zdravstvena nega je potrebna, na podlagi pridobljenega znanja, veščin in kompetenc. Medicinska sestra, udeleženka usposabljanja, se nauči ne le delati v skupini, temveč tudi voditi skupino in organizirati celovito zdravstveno nego, vključno z zdravstvenim izobraževanjem posameznikov in manjših skupin v zdravstveni ustanovi ali skupnosti.

▼B

Tako usposabljanje poteka v bolnišnicah in drugih zdravstvenih ustanovah in v skupnosti pod nadzorom učiteljev zdravstvene nege ter v sodelovanju in s pomočjo drugih usposobljenih medicinskih sester. V učnem procesu lahko sodeluje tudi drugo usposobljeno osebje.

Medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, sodelujejo v dejavnostih zadevnega oddelka, če so te primerne za njihovo usposabljanje, pri čemer se naučijo prevzemati odgovornosti v zdravstveni negi.

▼M9

6. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zagotavlja, da zadevni strokovnjak pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) celovito poznavanje ved, na katerih temelji splošna zdravstvena nega, vključno z zadostnim razumevanjem strukture, fizioloških funkcij in vedenja zdravih in bolnih oseb, pa tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in socialnim okoljem;

▼M9

(b) poznavanje narave in etike poklica ter splošnih načel zdravja in zdravstvene nege;

(c) ustrezne klinične izkušnje; pridobivanje teh izkušenj, ki bi se moralo izbrati glede na njihovo vrednost za usposabljanje, bi moralo spremljati usposobljeno osebje medicinskih sester ter potekati na krajih, kjer sta število usposobljenega osebja in oprema primerna za zdravstveno nego bolnikov;

(d) sposobnost za sodelovanje pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja in izkušnje pri delu s tem osebjem;

(e) izkušnje pri delu z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju.

7. Formalne kvalifikacije medicinskih sester za splošno zdravstveno nego služijo kot dokazilo, da lahko zadevni strokovnjak uporablja vsaj naslednje sposobnosti, ne glede na to, ali se je usposabljal na univerzi, visokošolski ustanovi s priznano enakovredno ravnjo ali na poklicnih šolah ali po poklicnih programih usposabljanja za medicinske sestre:

(a) sposobnost samostojno ugotoviti, kakšna zdravstvena nega je potrebna, z uporabo obstoječega teoretičnega in kliničnega znanja ter načrtovati, organizirati in izvajati zdravstveno nego pri zdravljenju bolnikov na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkami (a), (b) in (c) odstavka 6, da bi se izboljšala poklicna praksa;

(b) sposobnost učinkovitega sodelovanja z drugimi akterji v zdravstvenem sektorju, vključno s sodelovanjem pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkama (d) in (e) odstavka 6;

(c) sposobnost usposabljanja posameznikov, družin in skupin za zdrav način življenja in samopomoč na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkama (a) in (b) odstavka 6;

(d) sposobnost samostojno začeti takojšnje ukrepe za ohranjanje življenja ter izvajati ukrepe v kriznih razmerah in v primeru nesreč;

(e) sposobnost samostojno svetovati, voditi in podpirati osebe, ki potrebujejo nego, in njihove bližnje;

(f) sposobnost samostojno zagotavljati kakovost zdravstvene nege in jo ocenjevati;

(g) sposobnost celovite profesionalne komunikacije in sodelovanja z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju;

(h) sposobnost oceniti kakovost zdravstvene nege s ciljem izboljšanja svoje poklicne prakse kot medicinske sestre za splošno zdravstveno nego.

▼B

Člen 32

Opravljanje dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

Za namen te direktive so dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego dejavnosti, ki se opravljajo poklicno in so navedene v točki 5.2.2 Priloge V.

Člen 33

Pridobljene pravice medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

1. Kadar splošna pravila pridobljenih pravic veljajo za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, so dejavnosti iz člena 23 morale vključevati prevzemanje polne odgovornosti za načrtovanje, organizacijo in izvajanje zdravstvene nege bolnika.

▼M9

_____

3. Države članice priznavajo dokazila o formalnih kvalifikacijah iz zdravstvene nege, ki so:

(a) izdana medicinskim sestram na Poljskem, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 31; in

(b) potrjena z diplomo „diplomirani“, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz:

(i) člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi Zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih aktih (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 92, pos. 885 in iz leta 2007, št. 176, pos. 1237), ter Uredbe ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit — matura) ter so diplomanti medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 110, pos. 1170 in iz leta 2010 št. 65, pos. 420); ali

(ii) točka 2 člena 52.3 Zakona z dne 15. julija 2011 o poklicih medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2011, št. 174, pos. 1039) in Uredbe ministra za zdravje z dne 14. junija 2012 o podrobnih pogojih izvajanja visokošolskih programov za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit matura) ter so diplomantke srednje zdravstvene šole ali posrednješolskega programa za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2012, pos. 770),

▼M9

z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in kompetenc medicinske sestre primerljiva z znanjem in kompetencami medicinskih sester s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.2.2 Priloge V.

▼M1

Člen 33(a)

▼M9

Glede romunskih kvalifikacij za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego se uporabljajo le naslednje določbe o pridobljenih pravicah:

Države članice priznajo državljanom držav članic, ki so se usposobili kot medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v Romuniji in ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 31, kot zadosten dokaz naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, če so jim priložena potrdila o tem, da so ti državljani države članice dejansko in zakonito opravljali dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v Romuniji, vključno s polnim izpolnjevanjem obveznosti načrtovanja, organizacije in izvajanja zdravstvene nege bolnikov, vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila:

(a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist za posrednješolsko izobrazbo, pridobljeno na šoli școală postliceală, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. januarjem 2007;

(b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist za krajši visokošolski študij, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. oktobrom 2003;

(c) Diplomă de licență de asistent medical generalist za daljši visokošolski študij, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. oktobrom 2003.

▼B

Oddelek 4

Zobozdravniki

Člen 34

Osnovno zobozdravstveno usposabljanje

1. Za sprejem v osnovno zobozdravstveno usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do zadevnih študijev na univerzah ali visokošolskih ustanovah, ki jim je priznan enakovreden status, v državi članici.

▼M9

2. Osnovno zobozdravstveno usposabljanje obsega skupno najmanj pet let, kar se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in je sestavljeno iz vsaj 5 000 ur rednega teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ki zajema vsaj program, opisan v točki 5.3.1 Priloge V, ter se izvaja na univerzi, visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznano enakovredno ravnjo, ali pod nadzorom univerze.

▼M9

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.3.1 Priloge V z namenom prilagajanja znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel držav članic v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.

▼B

3. Osnovno zobozdravstveno usposabljanje mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) primerno poznavanje ved, na katerih temelji zobozdravstvo, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli o merjenju bioloških funkcij, presojo znanstveno dokazanih dejstev in analizo podatkov;

(b) primerno poznavanje organizma, fiziologije in obnašanja zdravih in bolnih oseb kakot tudi vpliva naravnega in družbenega okolja na zdravstveno stanje človeka, če ti dejavniki vplivajo na zobozdravstvo;

(c) primerno poznavanje zgradbe in delovanja zdravega in bolnega zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter njihove povezanosti s splošnim zdravstvenim stanjem in fizično in socialno dobrobit pacienta;

(d) primerno poznavanje kliničnih panog in metod, ki zobozdravniku dajejo razumljivo sliko o nepravilnostih, poškodbah in boleznih zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter poznavanje preventivnega, diagnostičnega in terapevtskega zobozdravstva;

(e) ustrezne klinične izkušnje pod primernim nadzorom.

To usposabljanje mora zagotoviti strokovna znanja, potrebna za izvajanje vseh dejavnosti, ki vključujejo preventivo, diagnostiko in zdravljenje nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv.

▼B

Člen 35

Specialistično zobozdravstveno usposabljanje

▼M9

1. Za sprejem v specialistično zobozdravstveno usposabljanje se zahteva zaključeno in potrjeno osnovno zobozdravstveno usposabljanje iz člena 34 ali dokazila iz členov 23 in 37.

▼B

2. Specialistično zobozdravstveno usposabljanje zajema teoretično in praktično šolanje na univerzitetnem centru, v zdravstvenem učnem in raziskovalnem centru ali, kadar je to primerno, v zdravstvenem zavodu, ki ga za ta namen potrdijo pristojni organi ali telesa.

▼M9

Specialistični zobozdravstveni programi s polno časovno obveznostjo trajajo najmanj tri leta in se izvajajo pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov. Tako usposabljanje vključuje osebno sodelovanje zobozdravnika specializanta v dejavnostih in odgovornostih take ustanove.

▼B

3. Države članice za izdajo dokazil o specialističnem zobozdravstvenem usposabljanju zahtevajo dokazila o osnovnem zobozdravstvenem usposabljanju, navedena v točki 5.3.2 Priloge V.

▼M9

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s prilagoditvijo minimalnih obdobij usposabljanja iz odstavka 2 znanstvenemu in tehničnemu napredku.

5. Za ustrezno upoštevanje sprememb v nacionalni zakonodaji in z namenom posodobitve te direktive se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi z vključitvijo novih zobozdravstvenih specializacij, ki so enake v vsaj dveh petinah držav članic, v točko 5.3.3.

▼B

Člen 36

Opravljanje dejavnosti zobozdravnikov

1. V tej direktivi so poklicne dejavnosti zobozdravnikov dejavnosti, opredeljene v odstavku 3 in ki se opravljajo v okviru poklicnih kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V.

2. Poklic zobozdravnika temelji na zobozdravstvenem usposabljanju iz člena 34 in predstavlja poseben poklic, ki se loči od zdravnikov splošne medicine in zdravnikov specialistov. Za opravljanje dejavnosti zobozdravnika so potrebna dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.3.2 Priloge V. Imetniki takih dokazil o formalnih kvalifikacijah se obravnavajo enako kot tisti, za katere se uporabljata člena 23 ali 37.

▼B

3. Države članice zagotovijo, da imajo zobozdravniki na splošno dostop do in da opravljajo dejavnosti preventive, diagnostike in zdravljenja nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv, ob ustreznem upoštevanju predpisov in pravil poklicne etike v času referenčnih datumov, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V.

Člen 37

Pridobljene pravice zobozdravnikov

1. Za opravljanje poklicnih dejavnosti zobozdravnikov v okviru kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V, vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ►**M1** izdana v Italiji, Španiji, Avstriji, na Češkem, Slovaškem in v Romuniji ◄ osebam, ki so z medicinskim usposabljanjem začele na ali pred referenčnim datumom, določenim v navedeni prilogi za to državo članico, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni organi te države članice.

To potrdilo mora navajati, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) da so take osebe dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v tej državi članici dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

(b) da je tem osebam dovoljeno opravljati omenjene dejavnosti pod enakimi pogoji kot imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za to državo članico v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po triletnih izkušnjah v praktičnem delu iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi v državi članici potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Za Češko in Slovaško se dokazila o formalnih kvalifikacijah, pridobljena v nekdanji Češkoslovaški, priznavajo enako kot češka in slovaška dokazila o formalnih kvalifikacijah in pod enakimi pogoji, kot so določeni v prejšnjih pododstavkih.

2. Vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, podeljena v Italiji osebam, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 28. januarju 1980 in najkasneje 31. decembra 1984, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni italijanski organi.

To potrdilo mora navajati, da so izpolnjeni naslednji trije pogoji:

(a) da so take osebe opravile ustrezen preizkus poklicne usposobljenosti, ki ga izvajajo pristojni italijanski organi, da bi ugotovili, ali je raven znanja in veščin teh oseb primerljiva z ravnjo, ki jo imajo osebe z dokazili o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V;

(b) da so dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v Italiji dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

▼B

(c) da jim je dovoljeno opravljati ali da dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljajo dejavnosti iz člena 36 pod enakimi pogoji, kot imetniki dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po preizkusu poklicnih sposobnosti iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Osebe, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 31. decembru 1984, se obravnavajo enako kot zgoraj navedene osebe, če se je navedeni triletni študij začel pred 31. decembrom 1994.

▼M9

3. V zvezi s formalnimi kvalifikacijami za zobozdravnika države članice priznajo ta dokazila v skladu s členom 21 v primerih, ko je prosilec začel usposabljanje 18. januarja 2016 ali pred tem dnevom.

4. Vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, izdana v Španiji strokovnjakom, ki so začeli univerzitetno medicinsko usposabljanje med 1. januarjem 1986 in 31. decembrom 1997, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali španski pristojni organi.

Potrdilo potrjuje, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) zadevni strokovnjak je uspešno zaključil vsaj tri leta študija, za katerega španski pristojni organi potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34;

(b) zadevni strokovnjak je dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljal v Španiji dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

(c) zadevnemu strokovnjaku je dovoljeno opravljati ali dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravlja dejavnosti iz člena 36 pod enakimi pogoji kot imetniki dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Španijo v točki 5.3.2 Priloge V.

▼B

Oddelek 5

Veterinarji

Člen 38

Usposabljanje veterinarjev

▼M9

1. Usposabljanje veterinarjev obsega skupno najmanj pet let rednega teoretičnega in praktičnega študija, ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in zajema vsaj program, opisan v točki 5.4.1 Priloge V, ter se izvaja na univerzi ali visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznano enakovredno ravnjo, ali pod nadzorom univerze.

▼M9

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.4.1 Priloge V z namenom prilagajanja znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.

▼B

2. Za sprejem v veterinarsko usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča vpis na univerze ali visokošolske ustanove, ki jim država članica priznava enakovredno raven za namene zadevnega študija.

▼M9

3. Usposabljanje veterinarjev zagotavlja, da strokovnjak pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti veterinarja, in prava Unije, ki se uporablja za te dejavnosti;

(b) ustrezno poznavanje strukture, funkcij, vedenja in psiholoških potreb živali ter znanja, veščin in kompetenc za njihovo rejo, krmljenje, dobro počutje, razmnoževanje in splošno higieno;

(c) klinična, epidemiološka in analitična znanja, veščine in kompetence za preprečevanje, diagnosticiranje in zdravljenje bolezni živali, vključno z anestezijo, aseptično kirurgijo in nebolečo smrtjo, tako na posamezni kot skupinski ravni, vključno s posebnim poznavanjem bolezni, prenosljivih na ljudi;

(d) ustrezno znanje, veščine in kompetence preventivne medicine, vključno s kompetencami v zvezi s poizvedbami in izdajanjem potrdil;

(e) ustrezno poznavanje higiene in tehnologije pridobivanja, proizvodnje in trženja hrane za živali ali živil živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, vključno z znanjem, veščinami in kompetencami, potrebnimi za razumevanje in pojasnitev dobre prakse na tem področju;

(f) znanje, veščine in kompetence, potrebne za odgovorno in razumno ravnanje z zdravili za uporabo v veterini, ki se uporabljajo za zdravljenje živali in zagotavljanje varnosti prehranske verige in varstva okolja.

▼B

Člen 39

Pridobljene pravice veterinarjev

Države članice brez poseganja v člen 23(4) priznajo državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja so bila izdana ali ki so se začeli usposabljati v Estoniji pred 1. majem 2004, taka dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, če jim je priloženo potrdilo, da so dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti v Estoniji vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

Oddelek 6

Babice

Člen 40

Usposabljanje babic

1. Usposabljanje babic obsega skupno najmanj:

(a) posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki obsega vsaj tri leta teoretičnega in praktičnega študija (smer I), ki vključuje vsaj program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V; ali

(b) posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja 18 mesecev (smer II) in vključuje vsaj študijski program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V, ki ni v skladu z enakovrednim usposabljanjem medicinskih sester za splošno zdravstveno nego.

Države članice zagotovijo, da so ustanove, ki izvajajo usposabljanje babic, odgovorne za usklajevanje teoretičnega in kliničnega usposabljanja skozi celoten študijski program.

▼M9

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.5.1 Priloge V z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Spremembe iz tretjega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.

2. Za sprejem v usposabljanje za babice mora biti izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zaključek vsaj dvanajstih let splošnega šolskega izobraževanja ali potrdilo o opravljenem preizkusu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem v babiško šolo za smer I;

▼M9

(b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego iz točke 5.2.2 Priloge V za smer II.

3. Usposabljanje babic zagotavlja, da zadevni strokovnjak pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) podrobno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti babic, zlasti babištva, porodništva in ginekologije;

(b) ustrezno poznavanje poklicne etike in relevantne zakonodaje za opravljanje tega poklica;

(c) ustrezno poznavanje osnovne medicine (bioloških funkcij, anatomije in psihologije) in farmakologije porodništva in zdravstvene nege novorojenčka, kakor tudi poznavanje odnosa med zdravstvenim stanjem človeka in njegovim fizičnim in družbenim okoljem ter njegovega vedenja;

(d) ustrezne klinične izkušnje v pooblaščenih ustanovah, ki babici omogočajo, da v pooblaščenih ustanovah samostojno in na lastno odgovornost, v potrebnem obsegu in brez patoloških situacij, vodi nego pred rojstvom, porod in njegove posledice in nadzoruje porod in rojstvo, nego po porodu in oživljanje novorojenčka med čakanjem na zdravnika;

(e) ustrezno razumevanje usposabljanja zdravstvenih delavcev in izkušnje pri delu s tem osebjem.

▼B

Člen 41

Postopki za priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah za babico

▼M9

1. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, navedena v točki 5.5.2 Priloge V, se avtomatično priznajo v skladu s členom 21, če izpolnjujejo eno od naslednjih meril:

(a) vsaj triletno usposabljanje babic s polno časovno obveznostjo, ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in obsega najmanj 4 600 ur teoretičnega in praktičnega pouka in vključuje najmanj tretjino neposredne klinične prakse;

(b) usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj dve leti in vsaj 3 600 ur ter se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V;

(c) usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj 18 mesecev in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, in vsaj 3 000 ur, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je to opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V, in eno leto poklicnih izkušenj, za katere je bilo izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.

▼B

2. Potrdilo iz odstavka 1 izdajo pristojni organi v državi članici izvora. Z njim se potrdi, da je imetnik po pridobitvi dokazil o formalnih kvalifikacijah za babico ustrezno dolgo zadovoljivo opravljal vse dejavnosti babice v bolnišnici ali zdravstveni ustanovi, odobreni v ta namen.

Člen 42

Opravljanje dejavnosti babic

1. Določbe tega oddelka se uporabljajo za dejavnosti babic, kot jih določi vsaka država članica brez poseganja v odstavek 2 in ki se opravljajo pod poklicnimi nazivi, navedenimi v točki 5.5.2 Priloge V.

2. Države članice zagotovijo, da sta babicam omogočena dostop do in opravljanje vsaj naslednjih dejavnosti:

(a) ustrezno informiranje in svetovanje v zvezi z načrtovanjem družine;

(b) diagnosticiranje nosečnosti in spremljanje normalnega poteka nosečnosti; izvajanje preiskav, potrebnih za spremljanje razvoja normalnega poteka nosečnosti;

(c) predpisovanje in svetovanje v preiskavah, potrebnih za čimprejšnje diagnosticiranje rizičnih nosečnosti;

(d) izvajanje programov šole za starše in popolne priprave na porod, vključno s svetovanjem o higieni in prehrani;

(e) skrb za mater in pomoč med porodom ter spremljanje stanja zarodka v maternici z ustreznimi kliničnimi metodami in tehničnimi sredstvi;

(f) izvajanje spontanih porodov vključno z epiziotemijo, kadar je potrebna, v nujnih primerih pa tudi porod v medenični vstavi;

(g) prepoznavanje opozorilnih znakov nepravilnosti pri materi ali otroku, ki zahtevajo napotitev k zdravniku, in pomoč temu zdravniku, kadar je to primerno; izvajanje ustreznih nujnih ukrepov v zdravnikovi odsotnosti, zlasti ročne odstranitve placente, ki ji lahko sledi ročni pregled maternice;

(h) pregledovanje in negovanje novorojenega otroka; ukrepanje po lastni presoji v primeru potrebe in izvajanje takojšnjega oživljanja, kadar je to potrebno;

(i) nega matere in spremljanje njenega napredka v poporodnem obdobju ter dajanje vseh potrebnih nasvetov o negi otroka, da bi lahko svojemu novorojenemu otroku zagotovila optimalen razvoj;

(j) izvajanje zdravljenja, ki ga predpiše zdravnik;

(k) priprava potrebnih pisnih poročil.

▼B

Člen 43

Pridobljene pravice babic

1. V primeru državljanov držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babice izpolnjujejo vse minimalne zahteve usposobljenosti, določene v členu 40, vendar v skladu s členom 41 niso priznana, če jim ni priloženo potrdilo o poklicnih izkušnjah iz člena 41(2), vsaka država članica kot zadosten dokaz prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih izdale te države članice pred referenčnim datumom, navedenim v točki 5.5.2 Priloge V, in ki so jim priložena potrdila, da so ti državljani dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti vsaj dve zaporedni leti v petih letih pred izdajo potrdila.

▼M9

1a. Glede dokazil o formalnih kvalifikacijah babic države članice avtomatično priznajo kvalifikacije, če se je prosilec začel usposabljati pred 18. januarjem 2016 in so bile zahteve za sprejem v tako usposabljanje deset let splošne izobrazbe ali enakovredno raven za smer I ali pa je prosilec pred začetkom usposabljanja za babice, ki spada v smer II, dokončal usposabljanje za splošno zdravstveno nego, potrjeno z dokazilom o formalnih kvalifikacijah iz točke 5.2.2 Priloge V.

▼B

2. Pogoji iz odstavka 1 veljajo za državljane držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike in izpolnjujejo vse minimalne zahteve usposobljenosti iz člena 40, vendar kjer se dokazila o formalnih kvalifikacijah v smislu člena 41 ne priznajo, če jim ni priloženo potrdilo o poklicnih izkušnjah iz člena 41(2), če potrjujejo, da se je program usposabljanja začel pred 3. oktobrom 1990.

▼M9

_____

4. Države članice priznavajo dokazila o formalnih kvalifikacijah iz babištva, ki so:

(a) izdana babicam na Poljskem, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 40, in

(b) potrjena z diplomo „diplomirani“, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz:

(i) člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi Zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih aktih (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 92, pos. 885 in iz leta 2007 št. 176, pos. 1237); in Uredbe ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit – matura) ter so diplomantke medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 110, pos. 1170 in iz leta 2010 št. 65, pos. 420); ali

▼M9

(ii) točka 3 člena 53.3 Zakona z dne 15. julija 2011 o poklicih medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2011, št. 174, pos. 1039) in Uredbe ministra za zdravje z dne 14. junija 2012 o podrobnih pogojih izvajanja visokošolskih programov za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit – matura) ter so diplomantke srednje zdravstvene šole ali posrednješolskega programa za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2012, pos. 770),

z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in kompetenc babice primerljiva z znanjem in kompetencami babic s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.2.2 Priloge V.

▼M1

Člen 43(a)

Glede romunskih kvalifikacij za babice se uporabljajo le sledeče določbe o pridobljenih pravicah:

Države članice državljanom držav članic, katerim so bila dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico (asistent medical obstetrică-ginecologie/medicinska sestra za ginekologijo in porodništvo) podeljena v Romuniji pred dnem pristopa in ki ne zadovoljujejo minimalnih zahtev o usposobljenosti iz člena 40, priznajo omenjena dokazila o formalnih kvalifikacijah kot zadosten dokaz za namene opravljanja dejavnosti babice, če jim je priloženo spričevalo, ki potrjuje, da so ti državljani držav članic veljavno in zakonito opravljali dejavnosti babice v Romuniji najmanj pet zaporednih let v sedmih letih pred izdajo spričevala.

▼A1

Člen 43b

Pridobljene pravice za babištvo ne veljajo za naslednje kvalifikacije, pridobljene na Hrvaškem pred 1. julijem 2013: viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (višja medicinska sestra ginekološko-porodniške smeri), medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera (medicinska sestra ginekološko-porodniške smeri), viša medicinska sestra primaljskog smjera (višja medicinska sestra z diplomo iz babištva), medicinska sestra primaljskog smjera (medicinska sestra z diplomo iz babištva), ginekološko-opstetrička primalja (babica ginekološko-porodniške smeri) in primalja (babica).

▼B

Oddelek 7

Farmacevti

Člen 44

Usposabljanje farmacevtov

1. Za sprejem v program usposabljanja farmacevtov se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do študija na univerzah ali visokošolskih ustanovah, ki jim je priznan enakovreden status, v državi članici.

▼M9

2. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za farmacevta potrjujejo usposabljanje, ki traja najmanj pet let in se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS ter vključuje vsaj:

(a) štiri leta rednega teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali visokošolski ustanovi s priznano enakovredno ravnjo ali pod nadzorom univerze;

(b) med trajanjem ali ob koncu teoretičnega in praktičnega usposabljanja šest mesecev pripravništva v javni lekarni ali v bolnišnici pod nadzorom farmacevtskega oddelka navedene bolnišnice.

Tako usposabljanje obsega vsaj program, opisan v točki 5.6.1 Priloge V. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c z namenom spreminjanja seznama iz točke 5.6.1 Priloge V z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku, vključno z razvojem farmakološke prakse.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.

▼B

3. Usposabljanje farmacevtov mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) ustrezno znanje o zdravilih in snoveh, ki se uporabljajo za proizvodnjo zdravil;

(b) ustrezno znanje o farmacevtski tehnologiji ter fizikalnem, kemijskem, biološkem in mikrobiološkem preizkušanju zdravil;

(c) ustrezno znanje o presnovi in učinkih zdravil ter delovanju strupenih snovi in uporabi zdravil;

(d) ustrezno znanje za vrednotenje znanstvenih podatkov v zvezi z zdravili, ki omogoča zagotavljanje ustreznih podatkov;

(e) ustrezno znanje o zakonskih in drugih zahtevah, povezanih s farmacevtsko prakso.

▼B

Člen 45

Opravljanje dejavnosti farmacevtov

1. Za namene te direktive so dejavnosti farmacevta tiste dejavnosti, za dostop do in opravljanje katerih se zahtevajo poklicne kvalifikacije v eni ali več državah članicah in ki so dostopne imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.6.2 Priloge V.

▼M9

2. Države članice imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah iz farmacije na univerzitetni ali priznani enakovredni ravni, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 44, zagotovijo pravico do dostopa in opravljanja vsaj naslednjih dejavnosti, po potrebi ob upoštevanju zahtev po dodatnih poklicnih izkušnjah:

(a) priprava farmacevtskih oblik zdravil;

(b) izdelava in preizkušanje zdravil;

(c) preizkušanje zdravil v laboratoriju za preizkušanje zdravil;

(d) skladiščenje, hramba in distribucija zdravil v prodaji na debelo;

(e) dobava, priprava, preizkušanje, skladiščenje, distribucija in izdajanje varnih in učinkovitih zdravil zahtevane kakovosti v javnih lekarnah;

(f) priprava, preizkušanje, skladiščenje in izdajanje varnih in učinkovitih zdravil zahtevane kakovosti v bolnišnicah;

(g) zagotavljanje informacij in svetovanja o zdravilih ter njihovi primerni uporabi;

(h) poročanje pristojnim organom o neželenih učinkih farmacevtskih izdelkov;

(i) osebno spremljanje bolnikov v primerih samozdravljenja;

(j) prispevanje k lokalnim ali nacionalnim kampanjam za javno zdravje.

▼B

3. Če država članica za dostop do ali opravljanje ene od dejavnosti farmacevta zahteva dodatne poklicne izkušnje, poleg dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.6.2 Priloge V, ta država članica kot zadosten dokaz v zvezi s tem prizna potrdilo, ki ga izdajo pristojni organi v državi članici izvora in ki potrjuje, da je taka oseba opravljala te dejavnosti podobno dolgo v državi članici izvora.

4. Priznavanje iz odstavka 3 ne velja za dvoletno obdobje poklicnih izkušenj, ki se zahteva v Velikem vojvodstvu Luksemburgu za dodelitev državne koncesije v javni farmaciji.

▼B

5. Če ima država članica na dan 16. september 1985 vzpostavljen sistem razpisov na podlagi preizkusov, katerega namen je med imetniki iz odstavka 2 izbrati tiste, ki bodo lahko postali lastniki novih lekarn, ustanovljenih v skladu z nacionalnim sistemom geografske porazdelitve, lahko ta država članica z odstopanjem od odstavka 1 nadaljuje s tem sistemom razpisov ter od državljanov držav članic, ki imajo dokazila o formalnih kvalifikacijah za farmacevta, navedena v točki 5.6.2 Priloge V, ali za katere veljajo določbe člena 23, zahteva, da sodelujejo v takih razpisih.

Oddelek 8

Arhitekti

▼M9

Člen 46

Usposabljanje arhitektov

1. Usposabljanje arhitektov obsega:

(a) skupno vsaj pet let študija s polno časovno obveznostjo na univerzi ali v primerljivi izobraževalni ustanovi, ki se konča z uspešno opravljenim izpitom na univerzitetni stopnji; ali

(b) najmanj štiri leta rednega študija na univerzi ali v primerljivi izobraževalni ustanovi, ki se konča z uspešno opravljenim izpitom na univerzitetni stopnji, skupaj s potrdilom o opravljeni dveletni poklicni praksi v skladu z odstavkom 4;

2. Glavni predmet študija iz odstavka 1 mora biti arhitektura. Študij uravnoteženo pokriva teoretične in praktične vidike usposabljanja arhitektov ter zagotavlja, da si ti pridobijo vsaj naslednja znanja, veščine in kompetence:

(a) sposobnost arhitekturnega projektiranja, ki izpolnjuje tako estetske kot tehnične zahteve;

(b) ustrezno poznavanje zgodovine arhitekture in arhitekturnih teorij ter z njimi povezanih umetnosti, tehnologij in družbenih ved;

(c) poznavanje upodabljajočih umetnosti kot vpliva na kakovost arhitekturnega projektiranja;

(d) ustrezno znanje o urbanizmu in prostorskem načrtovanju ter veščine, potrebne za načrtovanje;

(e) razumevanje odnosa med ljudmi in zgradbami, med zgradbami in njihovim okoljem ter razumevanje potrebe, da se zgradbe in prostori med njimi prilagodijo potrebam ljudi in njihovim medsebojnim razmerjem;

▼M9

(f) razumevanje poklica in vloge arhitekta v družbi, zlasti pri pripravi idejnih zasnov, ki upoštevajo družbene dejavnike;

(g) razumevanje raziskovalnih metod in metod za pripravo idejne zasnove projekta;

(h) razumevanje prostorskih, arhitekturnih in gradbenih načrtov ter konstrukcijskih in tehničnih problemov, povezanih z načrtovanjem stavb;

(i) ustrezno poznavanje fizikalnih problemov, tehnologij in delovanja stavb, tako da se njihova notranjost uredi udobno in zavaruje pred podnebnimi dejavniki v okviru trajnostnega razvoja;

(j) potrebne veščine za projektiranje, ki omogočajo izpolnjevanje zahtev uporabnikov stavb v okviru stroškovnih omejitev in gradbenih predpisov;

(k) ustrezno poznavanje izvajanja del, organizacije, predpisov in postopkov, vpletenih v uresničevanje projektnih zasnov, in vključevanje načrtov v sistem celovitega prostorskega načrtovanja.

3. Število let visokošolskega študija iz odstavkov 1 in 2 se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS.

4. Poklicna praksa iz točke (b) odstavka 1 se izvaja po zaključenih prvih treh letih študija. Vsaj eno leto poklicne prakse temelji na znanju, veščinah in kompetencah, pridobljenih med študijem iz odstavka 2. V ta namen se poklicna praksa izvaja pod nadzorom osebe ali organa, ki ga je pooblastil pristojni organ države članice izvora. Nadzorovana poklicna praksa se lahko izvaja v kateri koli državi. Poklicno prakso oceni pristojni organ države članice izvora.

Člen 47

Odstopanja od pogojev usposobljenosti arhitektov

Z odstopanjem od člena 46 se za naslednje prav tako prizna za skladno s členom 21: usposabljanje, ki je del programa socialnih izboljšav ali se opravi kot izredni univerzitetni študij, če izpolnjuje zahteve iz člena 46(2) in se zaključi z izpitom iz arhitekture, ki ga uspešno opravi strokovnjak, ki je sedem let ali več delal na področju arhitekture pod nadzorom arhitekta ali arhitekturnega podjetja. Ta izpit mora biti na univerzitetni stopnji in enakovreden zaključnemu izpitu iz točke (b) člena 46(1).

▼B

Člen 48

Opravljanje dejavnosti arhitektov

1. Za namene te direktive so poklicne dejavnosti arhitekta tiste dejavnosti, ki se redno opravljajo na podlagi poklicnega naziva „arhitekt“.

2. Državljani države članice, ki lahko uporabljajo ta naziv v skladu z zakonom, ki pristojnemu organu države članice daje pooblastila, da podeli ta naziv državljanom z dosežki izjemne kakovosti v arhitekturi, izpolnjujejo zahteve, določene za opravljanje dejavnosti arhitekta na podlagi poklicnega naziva „arhitekt“. Potrdilo, ki ga takim osebam izda država članica izvora, potrjuje, da opravljajo dejavnosti v arhitekturi.

Člen 49

Pridobljene pravice arhitektov

►C2 1. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, navedene v Prilogi VI, ◄ ki jih podeljujejo druge države članice in ki potrjujejo program usposabljanja, ki se je začel najpozneje v referenčnem akademskem letu iz te priloge, tudi če ne izpolnjujejo minimalnih zahtev iz člena 46, in za dostop do in opravljanja poklicnih dejavnosti arhitekta takim dokazilom na svojem ozemlju priznava enako veljavo kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, ki jih sama izdaja.

V teh okoliščinah se priznajo potrdila, ki so jih izdali pristojni organi v Zvezni republiki Nemčiji in ki potrjujejo, da so dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih po 8. maju 1945 izdali pristojni organi Nemške demokratične republike, enakovredna dokazilom iz te priloge.

▼M9

1a. Odstavek 1 velja tudi za dokazilo o formalnih kvalifikacijah arhitekta iz Priloge V, kadar se je usposabljanje začelo pred 18. januarjem 2016.

▼B

2. Vsaka država članica brez poseganja v odstavek 1 prizna naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah in jim za namene dostopa do in opravljanja poklicnih dejavnosti arhitekta priznava na svojem ozemlju enako veljavo kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja: potrdila, ki so jih državljanom držav članic izdale države članice, ki so sprejele pravila, ki urejajo dostop do in opravljanje dejavnosti arhitekta od naslednjih datumov:

(a) 1. januarja 1995 za Avstrijo, Finsko in Švedsko;

(b) 1. maja 2004 za Češko, Estonijo, Ciper, Latvijo, Litvo, Madžarsko, Malto, Poljsko, Slovenijo in Slovaško;

▼M8

(ba) 1. julija 2013 za Hrvaško;

▼B

(c) 5. avgusta 1987 za druge države članice.

►C2 Potrdilo iz prvega pododstavka potrjuje, da je imetniku najpozneje od tega datuma dovoljeno uporabljati poklicni naziv arhitekta ◄ in da je po teh pravilih dejansko opravljal zadevne dejavnosti najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

▼M9

3. Za namene opravljanja dejavnosti arhitekta in dostopa do njih vsaka država članica zagotovi, da imajo naslednja dokazila enak učinek na njenem ozemlju kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda sama. Dokazila o zaključenem usposabljanju, ki poteka od 5. avgusta 1985 in se je začelo najpozneje 17. januarja 2014 v „Fachhochschulen“ v Zvezni republiki Nemčiji in traja tri leta, če izpolnjuje zahteve iz člena 46(2) in omogoča opravljanje dejavnosti iz člena 48 v tej državi članici s poklicnim nazivom „arhitekt“ in če so usposabljanju sledile štiriletne poklicne izkušnje v Zvezni republiki Nemčiji, potrjene s potrdilom, ki ga izda pristojni organ, pri katerem je registriran arhitekt, ki želi uporabiti določbe te direktive.

POGLAVJE IIIA

Avtomatično priznavanje na podlagi skupnih načel za usposabljanje

Člen 49a

Skupni okvir za usposabljanje

1. Za namene tega člena „skupni okvir za usposabljanje“ pomeni skupni sklop minimalne ravni znanja, veščin in kompetenc, potrebnih za opravljanje določenega poklica. Skupni okvir za usposabljanje ne nadomesti nacionalnih programov usposabljanja, razen če se v skladu z nacionalnim pravom država članica ne odloči drugače. Za namene dostopa do in opravljanje poklica v državah članicah, ki ta poklic regulirajo, država članica dokazilo o poklicnih kvalifikacijah, pridobljeno na podlagi tega okvira na svojem ozemlju, prizna kot enakovredno dokazilu o formalnih kvalifikacijah, ki ga izda sama, pod pogojem, da okvir izpolnjuje pogoje iz odstavka 2.

2. Skupni okvir za usposabljanje izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) skupni okvir za usposabljanje omogoča mobilnost po državah članicah večjemu številu strokovnjakov;

(b) poklic, za katerega se uporablja skupni okvir za usposabljanje, je reguliran, ali pa je regulirano izobraževanje in usposabljanje za poklic v vsaj eni tretjini držav članic;

▼M9

(c) skupni sklop znanja, veščin in kompetenc združuje znanje, veščine in kompetence, ki se zahtevajo v sistemih izobraževanja in usposabljanja, ki se uporabljajo v vsaj eni tretjini držav članic; ni pomembno, ali so bili znanje, veščine in kompetence pridobljene kot del splošnega programa usposabljanja na univerzi ali visokošolski izobraževalni ustanovi ali kot del programa poklicnega usposabljanja;

(d) skupni okvir za usposabljanje temelji na ravneh evropskega ogrodja kvalifikacij, kakor je opredeljen v Prilogi II Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje ([1]);

(e) zadevni poklic ni zajet v drugem skupnem okviru za usposabljanje oziroma zanj ne velja avtomatično priznavanje na podlagi poglavja III naslova III;

(f) skupni okvir za usposabljanje je bil oblikovan na podlagi preglednega postopka, tudi z ustreznim sodelovanjem interesnih skupin iz držav članic, v katerih poklic ni reguliran;

(g) skupni okvir za usposabljanje državljanu iz katere koli države članice omogoča, da je upravičen do pridobivanja poklicnih kvalifikacij na podlagi takega okvira, pri čemer ni potrebno, da je pred tem član katere koli poklicne organizacije ali da je pri taki organizaciji registriran.

3. Reprezentativne poklicne organizacije na ravni Unije in nacionalne poklicne organizacije ali ustrezni organi iz vsaj ene tretjine držav članic lahko Komisiji predložijo predloge za skupne okvire usposabljanja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c za vzpostavitev skupnega okvira za usposabljanje za poklic na podlagi pogojev iz odstavka 2 tega člena.

5. Država članica je izvzeta iz obveznosti uvedbe skupnega okvira za usposabljanje iz odstavka 4 na svojem ozemlju in obveznosti avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v sklopu skupnega okvira za usposabljanje, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) na njenem ozemlju ni izobraževalnih ustanov ali ustanov za usposabljanje, ki nudijo tovrstno usposabljanje za zadevni poklic;

(b) uvedba skupnega okvira za usposabljanje bi negativno vplivala na organizacijo njenega sistema izobraževanja in strokovnega usposabljanja;

([1]) UL C 111, 6.5.2008, str. 1.

▼M9

(c) med skupnim okvirom za usposabljanje in usposabljanjem, ki se zahteva na njenem ozemlju, obstajajo bistvene razlike, ki vključujejo resno tveganje za javni red, javno varnost, javno zdravje, varnost prejemnikov storitev ali varstvo okolja.

6. V šestih mesecih od začetka veljavnosti delegiranega akta iz odstavka 4 države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o:

(a) nacionalnih kvalifikacijah in, kjer je ustrezno, nacionalnih strokovnih nazivih, skladnih s skupnim okvirom za usposabljanje ali

(b) uveljavitvi izjeme iz odstavka 5 skupaj z utemeljitvijo, kateri pogoji iz navedenega odstavka so bili izpolnjeni. Komisija lahko v treh mesecih zahteva dodatna pojasnila, če meni, da država članica ni utemeljila izpolnjevanja enega teh pogojev ali je bila utemeljitev nezadostna. Država članica se na to zahtevo odzove v treh mesecih.

Komisija lahko sprejme izvedbeni akt o pripravi seznama nacionalnih poklicnih kvalifikacij in nacionalnih poklicnih nazivih, za katere velja avtomatično priznavanje v sklopu skupnega okvira za usposabljanje, sprejetim v skladu z odstavkom 4.

7. Ta člen velja tudi za specializacije poklica, če se nanašajo na poklicne dejavnosti, v povezavi s katerimi je dostop do njih in njihovo izvajanje regulirano v državah članicah, kjer za poklic, vendar ne za zadevno specializacijo, že velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem III naslova III.

Člen 49b

Skupni preizkusi usposobljenosti

1. Za namene tega člena skupni preizkus usposobljenosti pomeni standardizirani preizkus poklicne usposobljenosti, dostopen v sodelujočih državah članicah in namenjen le imetnikom posebnih poklicnih kvalifikacij. Uspešno opravljen preizkus v državi članici imetniku določene poklicne kvalifikacije omogoča, da opravlja poklic v kateri koli zadevni državi članici pod enakimi pogoji, kot veljajo za imetnike poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v tej državi.

2. Skupni preizkus usposobljenosti izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) skupni preizkus usposobljenosti omogoča mobilnost po državah članicah večjemu številu strokovnjakov;

(b) poklic, na katerega se nanaša skupni preizkus usposobljenosti, ali izobraževanje in usposabljanje za zadevni poklic je reguliran v vsaj eni tretjini držav članic;

(c) skupni okvir za usposabljanje je bil oblikovan na podlagi preglednega postopka, tudi z ustreznimi interesnimi skupinami iz držav članic, v katerih poklic ni reguliran;

▼M9

(d) skupni preizkus usposobljenosti državljanu katere koli države članice omogoča sodelovanje v takem preizkusu in pri praktični organizaciji takih preizkusov v državah članicah, pri čemer ni potrebno, da je pred tem član katere koli poklicne organizacije ali da je pri taki organizaciji registriran.

3. Reprezentativne poklicne organizacije na ravni Unije in nacionalne poklicne organizacije ali pristojni organi iz vsaj ene tretjine držav članic lahko Komisiji predložijo predloge za skupne preizkuse usposobljenosti, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi z določanjem vsebine skupnega preizkusa usposobljenosti in pogojev za opravljanje preizkusa ter pogojev za to, da je preizkus uspešno opravljen.

5. Država članica je izvzeta iz obveznosti organiziranja skupnega preizkusa usposobljenosti iz odstavka 3 na svojem ozemlju in obveznosti avtomatičnega priznavanja strokovnjakov, ki so uspešno opravili skupni preizkus usposobljenosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zadevni poklic na njenem ozemlju ni reguliran;

(b) vsebina skupnega preizkusa usposobljenosti ne bo v zadostni meri ublažila resnih tveganj za javno zdravje ali varnost prejemnikov storitve, ki so relevantna za njeno ozemlje;

(c) zaradi vsebine skupnega preizkusa usposobljenosti bi bil dostop do poklica v primerjavi z nacionalnimi zahtevami bistveno manj privlačen.

6. V šestih mesecih od začetka veljavnosti delegiranih aktov iz odstavka 4 države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o:

(a) razpoložljivih zmogljivostih za organiziranje teh preizkusov; ali

(b) uveljavitvi izjeme iz odstavka 5 skupaj z utemeljitvijo o tem, kateri pogoji iz navedenega odstavka so bili izpolnjeni. Komisija lahko v treh mesecih zahteva dodatna pojasnila, če meni, da država članica ni utemeljila izpolnjevanja katerega teh pogojev ali je bila utemeljitev nezadostna. Država članica se odzove na to zahtevo v treh mesecih.

Komisija lahko sprejme izvedbeni akt o pripravi seznamov držav članic, v katerih bodo organizirani skupni preizkusi usposobljenosti, sprejeti v skladu z odstavkom 4, njihove pogostosti v koledarskem letu in drugih ureditvah, potrebnih za organiziranje skupnih preizkusov usposabljanja v državah članicah.

▼B

POGLAVJE IV

Skupne določbe o ustanavljanju

Člen 50

Dokumentacija in formalnosti

1. Kadar pristojni organi države članice gostiteljice odločajo o prošnji za dovolitev opravljanja reguliranega poklica na podlagi tega naslova, lahko zahtevajo dokumente in potrdila, našteta v Prilogi VII.

Predloženi dokumenti, našteti v (d), (e) in (f) točke 1 Priloge VII, na datum predložitve ne smejo biti starejši od treh mesecev.

Države članice, organi in druge pravne osebe zagotovijo zaupnost podatkov, ki jih prejmejo.

2. V primeru upravičenega dvoma lahko država članica gostiteljica zahteva od pristojnih organov države članice, da potrdijo verodostojnost potrdil in dokazil o formalnih kvalifikacijah, izdanih v tej državi članici, ter da, kadar je to primerno, potrdijo dejstvo, da upravičenec za poklice iz poglavja III tega naslova izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti, določene za vsakega od teh poklicev v členih 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 in 46.

3. V primeru upravičenega dvoma ima država članica gostiteljica, če je dokazila o formalnih kvalifikacijah, kot so opredeljena v členu 3(1)(c), izdal pristojni organ v državi članici in vključujejo usposabljanje, ki je delno ali v celoti opravljeno v organizaciji, ustanovljeni v drugi državi članici, pravico preveriti pri pristojnem organu države članice, ki je izdala dokazila:

(a) če je program usposabljanja v organizaciji, ki je izvedla usposabljanje, formalno potrdila izobraževalna organizacija ustanovljena v državi članici, ki je izdala dokazila;

(b) če so izdana dokazila o formalnih kvalifikacijah enaka dokazilom, ki bi bila izdana, če bi se program v celoti opravil v državi članici, ki je izdala dokazila; in

(c) če dokazila o formalnih kvalifikacijah podeljujejo enake poklicne pravice na ozemlju države članice, ki je izdala dokazila.

▼M9

3a. V primeru upravičenega dvoma lahko država članica gostiteljica od pristojnih organov države članice zahteva, da potrdijo dejstvo, da opravljanje poklica s strani prosilca ni bilo prekinjeno ali prepovedano zaradi resne poklicne kršitve ali kazenske obsodbe zaradi opravljanja katere od njegovih poklicnih dejavnosti.

3b. Izmenjava informacij med pristojnimi organi različnih držav članic v skladu s tem členom se izvaja prek IMI.

▼B

4. Kadar država članica gostiteljica od svojih državljanov za dostop do reguliranega poklica zahteva, da slovesno zaprisežejo ali podajo zaprisežno izjavo, in besedila te zaprisege ali izjave ni mogoče uporabiti za državljane drugih držav članic, mora poskrbeti za to, da take osebe lahko uporabijo ustrezno enakovredno besedilo.

Člen 51

Postopek za vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij

1. Pristojni organ države članice gostiteljice potrdi prejem prošnje v roku enega meseca po prejemu in obvesti prosilca o kakršnih koli manjkajočih dokumentih.

2. Postopek preučitve prošnje za dovolitev opravljanja reguliranega poklica je treba opraviti čim hitreje, nato mora pristojni organ v državi članici gostiteljici izdati ustrezno utemeljeno odločitev, v vsakem primeru najkasneje v treh mesecih od datuma, ko je bila predložena prosilčeva popolna dokumentacija. Ta rok se lahko podaljša za en mesec v primerih, za katere se uporabljata poglavji I in II tega naslova.

3. Proti odločitvi ali če odločitev ni sprejeta v roku se lahko vloži pritožba v skladu z nacionalno zakonodajo.

Člen 52

Uporaba poklicnih nazivov

1. Če je v državi članici gostiteljici uporaba poklicnega naziva v zvezi z eno od dejavnosti zadevnega poklica regulirana, morajo državljani drugih držav članic, ki jim je dovoljeno opravljati reguliran poklic ►C2 na podlagi naslova III, uporabljati poklicni naziv države članice gostiteljice, ◄ ki ustreza temu poklicu v tej državi članici, ter tudi kakršne koli kratice, povezane s tem nazivom.

2. Kadar v državi članici poklic regulira združenje ali organizacija v smislu člena 3(2), državljani držav članic ne smejo uporabljati poklicnega naziva, ki ga izda ta organizacija ali združenje, ali njegove skrajšane oblike, če ne predložijo dokaza, da so člani tega združenja ali organizacije.

Če združenje ali organizacija članstvo pogojuje z določenimi kvalifikacijami, lahko to zahteva za državljane drugih držav članic, ki imajo poklicne kvalifikacije, le v skladu s pogoji, določenimi v tej direktivi.

▼M9

3. Država članica uporabe poklicnega naziva ne sme omejiti na imetnike poklicnih kvalifikacij, če o združenju ali organizaciji ni uradno obvestila Komisije in drugih držav članic v skladu s členom 3(2).

▼B

NASLOV IV

PODROBNA PRAVILA ZA OPRAVLJANJE POKLICA

▼M9

Člen 53

Znanje jezikov

1. Strokovnjaki, ki se jim priznajo poklicne kvalifikacije, imajo jezikovno znanje, ki je potrebno za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici.

2. Država članica zagotovi, da je vsako preverjanje, ki ga izvede pristojni organ za preverjanje izpolnjevanja obveznosti iz odstavka 1, ali se izvede pod njegovim nadzorom, omejen na znanje enega uradnega jezika države članice ali enega upravnega jezika države članice gostiteljice, pod pogojem, da je ta jezik tudi uradni jezik Unije.

3. Preverjanje, ki se izvaja v skladu z odstavkom 2, je mogoče uvesti, če gre za poklic, ki vpliva na varnost bolnikov. Preverjanje je mogoče določiti za druge poklice, kadar obstajajo resni in trdni pomisleki glede ustreznega jezikovnega znanja strokovnjaka v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki jih namerava ta strokovnjak opravljati.

Preverjanje se lahko izvede samo po tem, ko je bila izdana evropska poklicna izkaznica v skladu s členom 4d ali ko so bile priznane poklicne kvalifikacije, odvisno od primera.

4. Morebitno preverjanje jezikovnega znanja je sorazmerno z dejavnostjo, ki se bo opravljala. Zadevni strokovnjak ima možnost, da se na tako preverjanje pritoži na podlagi nacionalnega prava.

▼C3

Člen 54

Uporaba naziva izobrazbe

Država članica gostiteljica brez poseganja v člen 7 in 52 zagotovi, da se zadevnim osebam podeli pravica do uporabe nazivov izobrazbe, podeljenih v državi članici izvora, in po možnosti okrajšav v jeziku te države članice. Država članica gostiteljica lahko zahteva, da temu nazivu sledi ime in naslov ustanove ali komisije, ki je naziv podelila. Če bi lahko prišlo do zamenjave naziva izobrazbe države članice izvora z nazivom v državi članici gostiteljici, ki v tej državi zahteva dodatno usposabljanje, ki ga oseba ni opravila, lahko država članica gostiteljica odredi, da mora oseba svoj naziv izobrazbe iz države članice izvora uporabljati v ustrezni obliki, ki jo določi država članica gostiteljica.

▼B

Člen 55

Odobritev s strani skladov za zdravstveno zavarovanje

Brez poseganja v člen 5(1) in točko (b) prvega pododstavka člena 6 države članice, ki od oseb, ki so pridobile svoje poklicne kvalifikacije na njihovem ozemlju, zahtevajo, da opravijo pripravniško dobo na delovnem mestu in/ali obdobje pridobivanja poklicnih izkušenj, da jih odobri sklad za zdravstveno zavarovanje, odstopijo od te zahteve za imetnike dokazil o poklicnih kvalifikacijah za zdravnika in zobozdravnika, pridobljenih v drugih državah članicah.

▼M9

Člen 55a

Priznavanje poklicnega usposabljanja

1. Če se za dostop do reguliranega poklica v državi članici izvora zahteva dokončanje poklicnega usposabljanja, pristojni organ države članice izvora pri obravnavanju prošnje za opravljanje reguliranega poklica prizna poklicno usposabljanje, opravljeno v drugi državi članici, če je to usposabljanje v skladu z objavljenimi smernicami iz odstavka 2, ter upošteva poklicno usposabljanje, opravljeno v tretji državi. Vendar lahko države članice v nacionalni zakonodaji del poklicnega usposabljanja, ki se lahko opravi v tujini, časovno omejijo na razumno obdobje.

2. Priznavanje poklicnega usposabljanja ne nadomesti veljavnih zahtev za opravljanje preizkusa znanja, da se pridobi dostop do zadevnega poklica. Pristojni organi objavijo smernice o organizaciji in priznavanju poklicnega usposabljanja, ki se opravi v drugi državi članici ali v tretji državi, zlasti o vlogi mentorja poklicnega usposabljanja.

NASLOV V

UPRAVNO SODELOVANJE IN ODGOVORNOST DO DRŽAVLJANOV ZA IZVAJANJE

▼B

Člen 56

Pristojni organi

1. Pristojni organi države članice gostiteljice in države članice izvora tesno sodelujejo in si med seboj pomagajo, da bi olajšali uporabo te direktive. Zagotovijo zaupnost izmenjanih podatkov.

2. ►M9 Pristojni organi države članice izvora in države članice gostiteljice si izmenjujejo podatke o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah ali o kakršnih koli drugih resnih in posebnih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje dejavnosti po tej direktivi. Pri tem upoštevajo pravila o varovanju osebnih podatkov iz direktiv 95/46/ES in 2002/58/ES. ◄

Država članica izvora preveri verodostojnost okoliščin, njeni organi pa sprejmejo odločitev o naravi in obsegu preiskav, ki jih je treba opraviti, ter obvestijo državo članico gostiteljico o sklepih, ki jih sprejme na podlagi razpoložljivih podatkov.

▼M9

2a. Za namene odstavkov 1 in 2 pristojni organi uporabijo IMI.

▼B

3. Vsaka država članica najkasneje do 20 oktobra 2007, imenuje organe in telesa, pristojne za izdajanje ali prejemanje dokazil o formalnih kvalifikacijah in drugih dokumentov in podatkov ter pristojne za prejemanje prošenj in sprejemanje odločitev navedenih v tej direktivi ter o tem takoj obvesti druge države članice in Komisijo.

▼M9

4. Vsaka država članica imenuje koordinatorja za dejavnosti pristojnih organov iz odstavka 1 ter o tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Naloge koordinatorjev so:

(a) spodbujati enotno izvajanje te direktive;

(b) zbirati vse podatke, ki se nanašajo na izvajanje te direktive, kot so podatki o pogojih za dostop do reguliranih poklicev v državah članicah;

(c) preučiti predloge za skupne okvire za usposabljanje in skupne preizkuse usposobljenosti;

(d) izmenjati informacije in dobro prakso za namene optimizacije nenehnega poklicnega razvoja v državah članicah;

(e) izmenjati informacije in dobro prakso o izvajanju dopolnilnih ukrepov iz člena 14.

Koordinatorji lahko pri opravljanju nalog, določenih v točki (b) tega odstavka, prosijo za pomoč centre za pomoč iz člena 57b.

Člen 56a

Mehanizem opozarjanja

1. Pristojni organi države članice pristojne organe vseh drugih držav članic obvestijo o strokovnjaku, ki so mu nacionalni organi ali sodišča omejili ali prepovedali opravljanje naslednjih poklicnih dejavnosti v celoti ali deloma na ozemlju navedene države članice, tudi če gre za začasno prepoved:

(a) zdravnik splošne medicine in splošne prakse z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točk 5.1.1 in 5.1.4 Priloge V;

(b) zdravnik specialist z nazivom iz točke 5.1.3 Priloge V;

(c) medicinska sestra za splošno zdravstveno nego z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.2.2 Priloge V;

(d) zobozdravnik z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.3.2 Priloge V;

(e) zobozdravnik specialist z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.3.3 Priloge V;

▼M9

(f) veterinar z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.4.2 Priloge V;

(g) babica z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.5.2 Priloge V;

(h) farmacevt z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.6.2 Priloge V;

(i) imetniki dokazil iz točke 2 Priloge VII, ki potrjujejo, da je imetnik zaključil usposabljanje, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40, oziroma 44, vendar se je to usposabljanje začelo pred referenčnimi datumi kvalifikacij iz točk 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V;

(j) imetniki potrdil o pridobljenih pravicah iz členov 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 in 43a;

(k) drugi strokovnjaki, ki opravljajo dejavnosti, ki vplivajo na varnost bolnikov, kadar opravljajo poklic, ki je reguliran v tej državi članici;

(l) strokovnjaki, ki opravljajo dejavnosti, povezane z izobraževanjem mladoletnikov, vključno s predšolsko vzgojo in varstvom, kadar opravljajo poklic, ki je reguliran v tej državi članici.

2. Pristojni organi pošljejo informacije iz odstavka 1 v obliki opozorila prek IMI najpozneje v treh dneh od dneva sprejetja odločitve, ki zadevnemu strokovnjaku omejuje ali prepoveduje opravljanje poklicne dejavnosti v celoti ali v njenem delu. Te informacije se omejijo na naslednje:

(a) identiteta strokovnjaka;

(b) zadevni poklic;

(c) informacije o nacionalnem organu ali sodišču, ki sprejme odločitev o omejitvi ali prepovedi;

(d) obseg omejitve ali prepovedi ter

(e) obdobje, v katerem velja omejitev ali prepoved.

3. Pristojni organi zadevne države članice najpozneje v treh dneh od dneva sprejetja odločitve sodišča pristojne organe vseh drugih držav članic v obliki opozorila prek IMI obvestijo o identiteti strokovnjakov, ki so zaprosili za priznanje kvalifikacij v skladu s to direktivo in za katere so sodišča naknadno ugotovila, da so v tem okviru uporabili ponarejena dokazila o poklicnih kvalifikacijah.

▼M9

4. Obdelava osebnih podatkov za namene izmenjave informacij iz odstavkov 1 in 2 se izvaja v skladu z direktivama 95/46/ES in 2002/58/ES. Komisija osebne podatke obdeluje v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

5. Pristojne organe vseh držav članic se nemudoma obvesti o izteku prepovedi ali omejitve iz odstavka 1. V ta namen se od pristojnega organa države članice, ki zagotovi informacije v skladu z odstavkom 1, poleg tega zahteva, da navede datum izteka, pa tudi vse naknadne spremembe tega datuma.

6. Države članice zagotovijo, da so strokovnjaki, o katerih so druge države članice opozorjene, hkrati s samim opozorilom pisno obveščeni o opozorilih, da se lahko na odločitev pritožijo v skladu z nacionalnim pravom ali zahtevajo popravek take odločitve in imajo dostop do pravnih sredstev v zvezi z morebitno škodo, ki jo povzročijo napačna opozorila drugim državam članicam, pri čemer mora biti v takih primerih v odločitvi o opozorilu navedeno, da je strokovnjak začel postopek proti zadevni odločitvi.

7. Podatki v zvezi z opozorili se lahko v IMI obdelujejo samo, dokler so veljavni. Opozorila se izbrišejo v treh dneh po dnevu sprejetja odločitve o preklicu ali po izteku prepovedi ali omejitev iz odstavka 1.

8. Komisija sprejme izvedbene akte za uporabo mehanizma opozarjanja. Ti izvedbeni akti vključujejo določbe o organih, upravičenih do pošiljanja ali prejemanja opozoril in o umiku in zaključitvi opozoril ter ukrepih za zagotavljanje zaščite v času obdelave. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

Člen 57

Osrednji spletni dostop do informacij

1. Države članice zagotovijo, da so prek enotnih kontaktnih točk iz člena 6 Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ([1]) na spletu dostopne naslednje informacije, ki se redno posodabljajo:

(a) seznam vseh reguliranih poklicev v državi članici, vključno s podatki za stik s pristojnimi organi za vsak reguliran poklic in centrom za pomoč iz člena 57b;

([1]) UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

▼M9

(b) seznam poklicev, za katere je na voljo evropska poklicna izkaznica, ter delovanje te izkaznice, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati strokovnjaki, in organi, pristojni za izdajo izkaznice;

(c) seznam vseh poklicev, za katere država članica v nacionalnih zakonih in drugih predpisih uporablja člen 7(4);

(d) seznam reguliranih izobraževanj in usposabljanj ter usposabljanj s posebno strukturo iz točke (c)(ii) člena 11;

(e) vse zahteve in postopki, navedeni v členih 7, 50, 51 in 53 za poklice, regulirane v državi članici, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati državljani, in dokumenti, ki jih morajo državljani predložiti pristojnim organom;

(f) opis postopka pritožbe na v skladu s to direktivo sprejete odločitve pristojnih organov na podlagi nacionalnih zakonov in drugih predpisov.

2. Države članice zagotovijo, da so informacije iz odstavka 1 jasne in uporabniku razumljive, da so brez težav dostopne na daljavo in v elektronski obliki ter da se redno posodabljajo.

3. Države članice zagotovijo, da se na vsako zahtevo po informacijah, naslovljeno na enotne kontaktne točke, odgovori čim prej.

4. Države članice in Komisija sprejmejo spremljevalne ukrepe in tako enotne kontaktne točke spodbudijo, da informacije iz odstavka 1 ponudijo tudi v drugih uradnih jezikih Unije. To ne vpliva na zakonodajo držav članic o uporabi jezikov na njihovem ozemlju.

5. Države članice sodelujejo med seboj in s Komisijo za namene izvajanja odstavkov 1, 2 in 4.

Člen 57a

Postopki po elektronski poti

1. Države članice zagotovijo, da se vse zahteve, postopki in formalnosti v zvezi z zadevami iz te direktive lahko brez težav zaključijo na daljavo ter po elektronski poti prek ustrezne enotne kontaktne točke ali ustreznih pristojnih organov. To pristojnim organom držav članic ne preprečuje, da pozneje ne bi zahtevali overjenih kopij, če imajo upravičene dvome in kadar je to nujno potrebno.

2. Odstavek 1 se ne nanaša na izvajanje prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti.

▼M9

3. Kadar država članica utemeljeno zahteva izpopolnjene elektronske podpise, kakor je določeno v točki 2 člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis ([1]) za zaključek postopkov iz odstavka 1 tega člena, države članice sprejmejo elektronske podpise v skladu z Odločbo Komisije 2009/767/ES z dne 16. oktobra 2009 o vzpostavitvi ukrepov za pospeševanje uporabe postopkov po elektronski poti s pomočjo enotnih kontaktnih točk po Direktivi 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu ([2]) in zagotovijo tehnične ukrepe za obdelavo dokumentov v obliki izpopolnjenega elektronskega podpisa, opredeljenega s Sklepom Komisije 2011/130/EU z dne 25. februarja 2011 o določitvi minimalnih zahtev glede čezmejne obdelave dokumentov z elektronskim podpisom pristojnih organov v skladu z Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu ([3]).

4. Vsi postopki se izvedejo v skladu s členom 8 Direktive 2006/123/ES o enotnih kontaktnih točkah. Postopkovni roki, določeni v členu 7(4) in členu 51, začnejo teči ob vložitvi prošnje ali posredovanju katerega koli manjkajočega dokumenta državljana enotni kontaktni točki ali neposredno ustreznemu pristojnemu organu. Zahteve za overjene kopije iz odstavka 1 tega člena ne štejejo kot zahteve za manjkajoče dokumente.

Člen 57b

Centri za pomoč

1. Vsaka država članica najpozneje do 18. januarja 2016 imenuje center za pomoč, katerega naloga je državljanom, pa tudi centrom za pomoč drugih držav članic zagotoviti pomoč glede priznavanja poklicnih kvalifikacij iz te direktive, vključno z informacijami o nacionalni zakonodaji, ki ureja poklice in opravljanje navedenih poklicev, socialni zakonodaji in po potrebi o etičnih pravilih.

2. Centri za pomoč v državah članicah gostiteljicah državljanom, po potrebi v sodelovanju s centrom za pomoč v državi članici izvora, pristojnimi organi in enotnimi kontaktnimi točkami v državi članici gostiteljici, nudijo pomoč pri uveljavljanju pravic, ki jih imajo na podlagi te direktive.

3. Pristojni organi v državi članici izvora ali državi članici gostiteljici morajo v celoti sodelovati s centrom za pomoč v državi članici gostiteljici in po potrebi v državi članici izvora in jim na zahtevo zagotoviti vse pomembne informacije o posameznih primerih na podlagi pravil o varstvu podatkov v skladu z direktivama 95/46/ES in 2002/58/ES.

([1]) UL L 13, 19.1.2000, str. 12.
([2]) UL L 274, 20.10.2009, str. 36.
([3]) UL L 53, 26.2.2011, str. 66.

▼M9

4. Na zahtevo Komisije centri za pomoč Komisijo v dveh mesecih po prejemu take zahteve obvestijo o rezultatih poizvedb, ki jih obravnava Komisija.

Člen 57c

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz tretjega pododstavka člena 3(2), člena 20, drugega pododstavka člena 21(6), člena 21a(4), člena 25(5), drugega odstavka člena 26, drugega pododstavka člena 31(2), drugega pododstavka člena 34(2), člena 35(4) in (5), drugega pododstavka člena 38(1), tretjega pododstavka člena 40(1), drugega pododstavka člena 44(2), člena 49a(4) in člena 49b(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem pet-letnega obdobja. Prenos pooblastila se avtomatično podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz tretjega pododstavka člena 3(2), člena 20, drugega pododstavka člena 21(6), člena 21a(4), člena 25(5), drugega odstavka člena 26, drugega pododstavka člena 31(2), drugega pododstavka člena 34(2), člena 35(4) in (5), drugega pododstavka člena 38(1), tretjega pododstavka člena 40(1), drugega pododstavka člena 44(2), člena 49a(4) in člena 49b(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s tretjim pododstavkom člena 3(2), členom 20, drugim pododstavkom člena 21(6), členom 21a(4), členom 25(5), drugim odstavkom člena 26, drugim pododstavkom člena 31(2), drugim pododstavkom člena 34(2), členom 35(4) in (5), drugim pododstavkom člena 38(1), tretjim pododstavkom člena 40(1), drugim pododstavkom člena 44(2), členom 49a(4) in členom 49b(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v

▼M9

roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 58

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 59

Preglednost

1. Države članice Komisiji predložijo seznam reguliranih poklicev, pri čemer podrobno navedejo dejavnosti, ki jih zajema vsak poklic, ter seznam reguliranega izobraževanja in usposabljanja ter usposabljanja s posebno strukturo iz točke (c)(ii) člena 11, na njihovem ozemlju do 18. januarja 2016. Morebitne spremembe teh seznamov je prav tako treba nemudoma priglasiti Komisiji. Komisija vzpostavi in vzdržuje javno dostopno zbirko podatkov o reguliranih poklicih, vključno s splošnim opisom dejavnosti, ki jih zajema vsak poklic.

2. Države članice do 18. januarja 2016 Komisiji priglasijo seznam poklicev, za katere je potrebno predhodno preverjanje kvalifikacij v skladu s členom 7(4). Države članice Komisiji posebej utemeljijo vključitev vsakega posameznega poklica na ta seznam.

3. Države članice preverijo, ali so zahteve na podlagi njihovega pravnega sistema, ki imetniku določene poklicne kvalifikacije omejujejo dostop do ali opravljanje poklica, vključno z uporabo poklicnih nazivov in poklicnih dejavnosti, dovoljenih na podlagi takega naziva, ki se v tem členu navajajo kot „zahteve“, skladne z naslednjimi načeli:

(a) zahteve ne smejo biti neposredno ali posredno diskriminatorne na podlagi državljanstva ali kraja prebivališča;

(b) zahteve morajo biti utemeljene s prevladujočimi razlogi splošnega interesa;

(c) zahteve morajo biti take, da zagotavljajo uresničitev zastavljenega cilja, in ne smejo preseči tega, kar je potrebno za uresničitev cilja.

▼M9

4. Odstavek 1 se uporablja tudi za poklice, ki jih v državi članici regulira združenje ali organizacija v smislu člena 3(2), in vse zahteve za članstvo v teh združenjih ali organizacijah.

5. Države članice Komisiji do 18. januarja 2016 zagotovijo informacije o zahtevah, ki jih nameravajo ohraniti, in razloge za mnenje, da so te zahteve v skladu z odstavkom 3. Države članice v šestih mesecih po sprejetju ukrepa zagotovijo informacije o zahtevah, ki so jih naknadno uvedle, in razloge za mnenje, da so njihove zahteve skladne z odstavkom 3.

6. Države članice do 18. januarja 2016 in nato vsaki dve leti predložijo tudi poročilo o zahtevah, ki so jih odpravile ali ublažile.

7. Komisija poročila iz odstavka 5 pošlje drugim državam članicam, ki v šestih mesecih po prejemu poročila predložijo svoje pripombe. V tem šestmesečnem obdobju se Komisija posvetuje z interesnimi skupinami, vključno z zadevnimi poklici.

8. Komisija na podlagi informacij, ki jih prejme od držav članic, povzetek poročila predloži skupini koordinatorjev, ustanovljeni s Sklepom Komisije 2007/172/ES z dne 19. marca 2007 o ustanovitvi skupine koordinatorjev za priznavanje poklicnih kvalifikacij ([1]), ki lahko predloži pripombe.

9. Ob upoštevanju pripomb iz odstavkov 7 in 8 Komisija do 18. januarja 2017 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži svoje končne ugotovitve, ki jim po potrebi priloži predloge za nadaljnje pobude.

▼B

NASLOV VI

DRUGE DOLOČBE

Člen 60

Poročila

1. Države članice pošljejo Komisiji vsaki dve leti od 20 oktobra 2007, poročilo o izvajanju sistema. Poleg splošnih ugotovitev poročilo vsebuje tudi statistični povzetek sprejetih odločitev in opis glavnih težav pri uporabi te direktive.

▼M9

Od 18. januarja 2016 statistični povzetek sprejetih odločitev iz prvega pododstavka vsebuje podrobne informacije o številu in vrsti odločitev, sprejetih v skladu s to direktivo, vključno z vrsto odločitev o delnem dostopu, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu s členom 4f, ter opisom glavnih težav pri uporabi te direktive.

([1]) UL L 79, 20.3.2007, str. 38.

▼M9

2. Komisija do 18. januarja 2019 in nato vsakih pet let objavi poročilo o izvajanju te direktive.

V prvem takem poročilu je poudarek namenjen zlasti novim elementom, uvedenim v tej direktivi, obravnavane pa so predvsem naslednje teme:

(a) delovanje evropske poklicne izkaznice;

(b) posodobitev znanja, veščin in kompetenc za poklice iz poglavja III naslova III, vključno s seznamom sposobnosti iz člena 31(7);

(c) delovanje skupnih okvirov za usposabljanje in skupnih preizkusov usposobljenosti;

(d) rezultati posebnih dopolnilnih programov iz romunskih zakonov ali drugih predpisov o imetnikih dokazil o formalnih kvalifikacijah iz člena 33a ali imetnikih dokazil o formalnih kvalifikacijah na posrednješolski ravni, da se oceni potreba po pregledu sedanjih določb o ureditvi pridobljenih pravic, ki veljajo za romunska dokazila o formalnih kvalifikacijah medicinske sestre za splošno zdravstveno nego.

Države članice zagotovijo vse potrebne informacije za pripravo navedenega poročila.

▼B

Člen 61

Klavzula o odstopanju

Če pri izvajanju ene od določb te direktive država članica naleti na večje težave na določenem področju, Komisija te težave preuči v sodelovanju z zadevno državo članico.

▼M9

Po potrebi Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim zadevni državi članici dovoli, da v omejenem obdobju odstopa od zadevne določbe.

▼B

Člen 62

Razveljavitev

Direktive 77/452/EGS, 77/453/EGS, 78/686/EGS, 78/687/EGS, 78/1026/EGS, 78/1027/EGS, 80/154/EGS, 80/155/EGS, 85/384/EGS, 85/432/EGS, 85/433/EGS, 89/48/EGS, 92/51/EGS, 93/16/EGS in 99/42/ES se razveljavijo s 20 oktobrom 2007. Sklicevanja na razveljavljene direktive se obravnavajo kot sklicevanja na to direktivo, razveljavitev pa ne vpliva na akte, sprejete na podlagi navedenih direktiv.

▼B

Člen 63

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 20 oktobra 2007. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 64

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 65

Naslovljenci

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

Seznam poklicnih združenj ali organizacij, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 3(2)

IRSKA [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

---

(1) Irski državljani so tudi člani naslednjih združenj ali organizacij v Združenem kraljestvu:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

(2) Samo za dejavnost revizije poročil.

▼B

27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼M9

▼B

PRILOGA IV

Dejavnosti, povezane s kategorijami poklicnih izkušenj, navedenih v členih 17, 18 in 19

Seznam I

Glavne skupine, vključene v Direktivo 64/427/EGS, spremenjeno z Direktivo 69/77/EGS in direktivama 68/366/EGS in 82/489/EGS

1

Direktiva 64/427/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 64/429/EGS)

Nomenklatura NICE (v skladu z glavnimi skupinami 23 — 40 ISIC)

Glavna skupina	23	Proizvodnja tekstilij
	232	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za volno
	233	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za bombaž
	234	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za svilo
	235	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za lan in konopljo
	236	Druga industrija tekstilnih vlaken (juta, trda vlakna itd.), vrvi
	237	Proizvodnja pletenih in kvačkanih izdelkov
	238	Plemenitenje tekstilij
	239	Druga tekstilna industrija
Glavna skupina	24	Proizvodnja obutve, drugih oblačil in posteljnine
	241	Strojna proizvodnja obutve (razen iz gume ali lesa)
	242	Ročna proizvodnja in popravilo obutve
	243	Proizvodnja oblačil (razen krznenih)
	244	Proizvodnja žimnic in posteljnine
	245	Industrija kože in usnja
Glavna skupina	25	Obdelava in predelava lesa in plute, razen proizvodnje pohištva
	251	Žaganje in industrijska priprava lesa
	252	Proizvodnja lesenih polizdelkov
	253	Serijska proizvodnja lesenih gradbenih komponent, vključno s podi
	254	Proizvodnja lesene embalaže
	255	Proizvodnja drugih lesenih izdelkov (razen pohištva)
	259	Proizvodnja izdelkov iz slame, plute, pletarskih izdelkov, izdelkov iz protja in ratana; izdelovanje krtač
Glavna skupina	26	260 Proizvodnja lesenega pohištva

▼B

Glavna skupina	27	Proizvodnja papirja in papirnatih izdelkov
	271	Proizvodnja celuloze, papirja in kartona
	272	Obdelava papirja in kartona ter proizvodnja izdelkov iz celuloze
Glavna skupina	28	280 Založništvo, tiskarstvo in sorodne industrije
Glavna skupina	29	Usnjarska industrija
	291	Obrati za strojenje in dodelavo usnja
	292	Proizvodnja usnjenih izdelkov
Prejšnja glavna skupina	30	Proizvodnja izdelkov iz gume in plastičnih mas, umetnih vlaken in škroba
	301	Predelava gume in azbesta
	302	Predelava plastičnih mas
	303	Proizvodnja umetnih vlaken
Prejšnja glavna skupina	31	Kemična industrija
	311	Proizvodnja kemičnih surovin in njihova nadaljnja predelava
	312	Specializirana proizvodnja kemičnih izdelkov, predvsem za industrijo in kmetijstvo (vključno s proizvodnjo za industrijsko uporabo olj in maščob rastlinskega ali živalskega izvora iz skupine ISIC 312)
	313	Specializirana proizvodnja kemičnih izdelkov, predvsem za hišno rabo ali rabo v pisarni [razen proizvodnje medicinskih in farmacevtskih izdelkov (prejšnja skupina ISIC 319)]
Glavna skupina	32	320 Naftna industrija
Glavna skupina	33	Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov
	331	Proizvodnja gradbenih glinenih izdelkov
	332	Proizvodnja stekla in steklenih izdelkov
	333	Proizvodnja keramičnih izdelkov, vključno z ognjevzdržnimi izdelki
	334	Proizvodnja cementa, apna in mavca
	335	Proizvodnja gradbenega materiala iz betona, cementa in mavca
	339	Obdelava kamna in proizvodnja drugih nekovinskih mineralnih izdelkov

▼B

Glavna skupina	34	Proizvodnja in primarno preoblikovanje železa in barvnih kovin
	341	Železarska in jeklarska industrija (kot je določena v Pogodbi ESPJ, vključno s koksarnami v jeklarnah)
	342	Proizvodnja jeklenih cevi
	343	Vlečenje žice, hladni vlek, hladno valjanje trakov, hladno oblikovanje
	344	Proizvodnja in primarno preoblikovanje železa in barvnih kovin
	345	Livarne železa in barvnih kovin
Glavna skupina	35	Proizvodnja kovinskih izdelkov (razen strojev in transportne opreme)
	351	Kovanje, grobo vtiskovanje in grobo stiskanje
	352	Sekundarno preoblikovanje in površinska obdelava
	353	Kovinske konstrukcije
	354	Izdelovanje kotlov, proizvodnja industrijskih posod
	355	Proizvodnja orodja in sredstev ter končnih kovinskih izdelkov (razen električne opreme)
	359	Pomožne dejavnosti strojegradnje
Glavna skupina	36	Proizvodnja strojev, razen električnih strojev
	361	Proizvodnja kmetijskih obdelovalnih strojev in traktorjev
	362	Proizvodnja pisarniških strojev
	363	Proizvodnja orodja za obdelavo kovin in drugega strojnega orodja ter napeljav in naprav zanje in za drugo električno orodje
	364	Proizvodnja strojev za tekstil in dodatkov, proizvodnja šivalnih strojev
	365	Proizvodnja strojev in opreme za živilsko industrijo in industrijo pijač ter za kemično in sorodne industrije
	366	Proizvodnja naprav in opreme za rudnike, železo in jeklolivarne ter gradbeno industrijo; proizvodnja mehanske upravljavske opreme
	367	Proizvodnja transmisijske opreme
	368	Proizvodnja opreme za druge posebne industrijske namene
	369	Proizvodnja drugih neelektričnih strojev in opreme

▼B

Glavna skupina	37	Elektromehanika
	371	Proizvodnja električnih napeljav in kablov
	372	Proizvodnja elektromotorjev, generatorjev, transformatorjev, stikalnih mehanizmov in druge podobne opreme za zagotavljanje električne energije
	373	Proizvodnja električne opreme za neposredno komercialno uporabo
	374	Proizvodnja telekomunikacijske opreme, števcev, drugih naprav za merjenje in elektromedicinske opreme
	375	Proizvodnja elektronske opreme, radijskih in televizijskih sprejemnikov, avdioopreme
	376	Proizvodnja električnih gospodinjskih naprav
	377	Proizvodnja svetil in opreme za razsvetljavo
	378	Proizvodnja baterij in akumulatorjev
	379	Popravilo, namestitev in specializirana napeljava električne opreme
Prejšnja glavna skupina	38	Proizvodnja vozil in plovil
	383	Proizvodnja motornih vozil in njihovih delov
	384	Popravilo motornih vozil, motornih koles in koles
	385	Proizvodnja motornih koles, koles in njihovih delov
	389	Proizvodnja vozil in plovil, drugje neomenjena
Glavna skupina	39	Različna proizvodna industrija
	391	Proizvodnja finomehanskih instrumentov ter instrumentov za merjenje in kontroliranje
	392	Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumentov in opreme ter ortopedskih aparatov (razen ortopedskih čevljev)
	393	Proizvodnja fotografske in optične opreme
	394	Proizvodnja in popravilo ročnih ur in merilnikov časa
	395	Proizvodnja nakita in plemenitih kovin
	396	Proizvodnja in popravilo glasbil
	397	Proizvodnja iger, igrač, športne in atletske opreme
	399	Druga proizvodna industrija

▼B

Glavna skupina	40	Gradbeništvo
	400	Gradbeništvo (nespecializirano); rušenje
	401	Gradnja stavb (stanovanjskih ali drugih)
	402	Gradbeno inženirstvo; gradnja cest, mostov, železnic itd.
	403	Montaža
	404	Dekoraterstvo in zaključna dela

2

Direktiva 68/366/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/365/EGS)

Nomenklatura NICE

lavna skupina	20A	200 Industrija živalskih in rastlinskih maščob in olj
	20B	Živilska industrija (razen industrije pijač)
	201	Zakol, priprava in konzerviranje mesa
	202	Mlečna industrija in industrija mlečnih izdelkov
	203	Konzerviranje sadja in zelenjave
	204	Konzerviranje rib in drugih morskih sadežev
	205	Proizvodnja mlevskih izdelkov
	206	Proizvodnja pekovskih izdelkov, vključno s prepečencem in piškoti
	207	Sladkorna industrija
	208	Proizvodnja kakava, čokolade in sladkornih izdelkov
	209	Proizvodnja različnih živilskih izdelkov
Glavna skupina	21	Proizvodnja pijač
	211	Proizvodnja etilnega alkohola s fermentacijo, proizvodnja kvasa in alkoholnih pijač
	212	Proizvodnja vina in drugih alkoholnih pijač brez slada
	213	Varjenje in priprava slada
	214	Industrija brezalkoholnih pijač in vode z dodanim ogljikovim dioksidom
	ex 30	Proizvodnja gumenih izdelkov, izdelkov iz plastičnih mas, umetnih in sintetičnih vlaken in škroba
	304	Proizvodnja izdelkov iz škroba

▼B

3

Direktiva 82/489/EGS

Nomenklatura ISIC

ex 855	Frizerstvo (razen storitev pedikerjev in poklicnih šol za kozmetike in frizerje)

Seznam II

Glavne skupine direktiv 75/368/EGS, 75/369/EGS in 82/470/EGS

1

Direktiva 75/368/EGS (dejavnosti iz člena 5(1))

Nomenklatura ISIC

ex 04	Ribištvo	
	043	Ribištvo v celinskih vodah
ex 38	Proizvodnja vozil in plovil	
	381	Ladjedelništvo in popravila
	382	Proizvodnja tirne opreme
	386	Proizvodnja zrakoplovov (vključno z vesoljsko opremo)
ex 71	Dejavnosti, povezane s prevozom, in dejavnosti, ki niso prevoz iz naslednjih skupin:	
	ex 711	Storitve v spalnih in jedilnih vagonih; vzdrževanje tirnih sklopov in remiz; čiščenje vagonov
	ex 712	Vzdrževanje vozil mestnega, primestnega in medmestnega prevoza potnikov
	ex 713	Vzdrževanje vozil za drug kopenski prevoz potnikov (npr. avtomobili, avtobusi, taksiji)
	ex 714	Delovanje in vzdrževanje pomožnih storitev v cestnem prometu (npr. ceste, predori in cestninske postaje, skladišča za blago, parkirišča, avtobusne in tramvajske remize)
	ex 716	Dejavnosti, povezane s prevozom po celinskih vodah (npr. delovanje in vzdrževanje vodnih poti, pristanišč in drugih objektov in naprav za vodni promet; storitve vlečenja in pilotiranja v pristaniščih, postavljanje boj, natovarjanje in raztovarjanje plovil in druge podobne dejavnosti, kot so reševanje plovil, vleka in dejavnosti čolnarn)
73	Komunikacije Poštne storitve in telekomunikacije	

▼B

ex 85 Osebne storitve

854 Pralnice in storitve pralnic, suho čiščenje in barvanje

ex 856 Fotografski ateljeji: portretno in komercialno fotografiranje, razen fotoreporterjev

ex 859 Drugje nerazvrščene osebne storitve (vzdrževanje in čiščenje stavb ali le bivalnih prostorov)

2

Direktiva 75/369/EGS (člen 6: kadar se dejavnost šteje kot industrijska ali drobnoobrtna)

Nomenklatura ISIC

Naslednje dejavnosti prodaje zunaj prodajaln:

(a) nakup in prodaja blaga:

— potujočih trgovcev, krošnjarjev ali pouličnih prodajalcev (prejšnja skupina 612 ISIC)

— na pokritih tržnicah, ki so postavljene začasno, in na tržnicah na prostem

(b) dejavnosti, vključene v že sprejete prehodne ukrepe, ki izrecno izključujejo ali ne omenjajo opravljanja takih dejavnosti zunaj prodajaln.

3

Direktiva 82/470/EGS (člen 6(1) in (3))

Skupini 718 in 720 nomenklature ISIC

Dejavnosti vključujejo zlasti:

— organiziranje, ponujanje v prodajo in prodajo, dokončno ali komisijsko, storitev za posameznika ali skupino (prevoz, namestitev, hrana, izleti itd.) za potovanje ali bivanje, ne glede na razloge za potovanje (člen 2(B)(a))

— posredovanje med izvajalci za različne vrste prevoza in osebami, ki razpošiljajo ali prejemajo blago, ter opravljanje sorodnih dejavnosti:

(aa) s sklepanjem pogodb z izvajalci prevozov v imenu naročnika;

(bb) z izbiro načina prevoza, podjetja in poti, najugodnejšega za naročnika;

(cc) z urejanjem tehnične strani prevoza (npr. pakiranje za prevoz); z opravljanjem različnih postopkov za prevoz (npr. zagotavljanje zalog ledu za hladilne vagone);

(dd) z opravljanjem formalnosti, povezanih s prevozom, kakršne so priprava tovornih listov; z združevanjem in razpršitvijo pošiljk;

(ee) z usklajevanjem različnih faz prevoza, z zagotavljanjem tranzita, ponovnega prevoza, pretovarjanja in drugih končnih postopkov;

(ff) z urejanjem prevoznine in prevoznikov in prevoznih sredstev za osebe, ki blago razpošiljajo ali ga prejemajo:

— ocenjevanje prevoznih stroškov in kontrola podrobnega obračuna

— izvajanje nekaterih začasnih ali stalnih ukrepov v imenu in za račun ladjarja ali pomorskega prevoznika (z luškimi oblastmi, ladijskimi trgovci itd.).

[Dejavnosti, naštete v členu 2(A)(a), (b) in (d).]

▼B

Seznam III

Direktive 64/222/EGS, 68/364/EGS, 68/368/EGS, 75/368/EGS, 75/369/EGS, 70/523/EGS in 82/470/EGS

1

Direktiva 64/222/EGS

(Direktivi o liberalizaciji: 64/223/EGS in 64/224/EGS)

1. Dejavnosti samozaposlenih oseb v veletrgovini, razen v veletrgovini z medicinskimi in farmacevtskimi izdelki, toksičnimi izdelki in patogeni ter premogom (prejšnja skupina 611).

2. Poklicne dejavnosti posrednika, ki ga ena ali več oseb pooblasti in mu da navodila, da se v njihovem imenu in za njihov račun pogaja ali sklene trgovinske posle.

3. Poklicne dejavnosti posrednika, ki sicer nima takih trajnih navodil, poveže pa osebe, ki želijo neposredno druga z drugo skleniti pogodbo, ali uredi njihove trgovinske posle ali pomaga pri njihovi izvedbi.

4. Poklicne dejavnosti posrednika, ki sklepa trgovinske posle zase in za druge.

5. Poklicne dejavnosti posrednika, ki opravlja veleprodajo z dražbo za druge.

6. Poklicne dejavnosti posrednika, ki zbira naročila od vrat do vrat.

7. Opravljanje storitev posrednika s poklicnimi dejavnostmi, ki ga zaposli eno ali več trgovskih, industrijskih podjetij ali podjetij drobne obrti.

2

Direktiva 68/364/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/363/EGS)

Ex skupina 612 ISIC: Trgovina na drobno

Izključene dejavnosti:

012	Dajanje kmetijskih strojev v najem
640	Nepremičnine, dajanje nepremičnin v najem
713	Dajanje avtomobilov, kočij in konjev v najem
718	Dajanje tirnih vozil in vagonov v najem
839	Dajanje strojev v najem gospodarskim podjetjem
841	Rezervacije sedežev v kinematografih in izposoja kinematografskih filmov
842	Rezervacije sedežev v gledališčih in najem gledališke opreme
843	Dajanje čolnov, koles, igralnih avtomatov za spretnostne igre in iger na srečo v najem
853	Oddajanje opremljenih sob
854	Izposoja opranega perila
859	Izposoja oblačil

▼B

3

Direktiva 68/368/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/367/EGS)

Nomenklatura ISIC

Ex glavna skupina 85 ISIC

1. Restavracije, kavarne, gostilne in drugi kraji, kjer se pije in je (skupina 852 ISIC).

2. Hoteli, prenočišča, kampi in druga gostišča (skupina 853 ISIC).

4

Direktiva 75/368/EGS (člen 7)

Vse dejavnosti, naštete v Prilogi k Direktivi 75/368/EGS, razen tistih iz člena 5(1) te direktive (Seznam II, točka 1 te priloge)

Nomenklatura ISIC

Ex 62	Banke in druge finančne ustanove	
	Ex 620	Podjetja za kupovanje patentov in licenciranje
Ex 71	Prevoz	
	Ex 713	Prevoz oseb po cesti, razen prevoza z motornimi vozili
	Ex 719	Cevovodni transport tekočih ogljikovodikov in drugih tekočih kemičnih izdelkov
Ex 82	Javne storitve	
	827	Knjižnice, muzeji, botanični in živalski vrtovi
Ex 84	Rekreacijske storitve	
	843	Drugje nerazvrščene rekreacijske storitve: — športne dejavnosti (športna igrišča, organiziranje športnih dogodkov itd.), razen dejavnosti športnih inštruktorjev — igre (dirkalni hlevi, površine za igre, dirkališča itd.) — druge rekreacijske dejavnosti (cirkusi, zabaviščni parki in druga zabavišča)
Ex 85	Osebne storitve	
	Ex 851	Gospodinjske storitve
	Ex 855	Kozmetični saloni in storitve manikerjev, razen storitev pedikerjev in poklicnih šol za kozmetike in frizerje
	Ex 859	Drugje nerazvrščene osebne storitve, razen športnih in zdravstvenih maserjev in gorskih vodnikov, razdeljene v naslednje skupine: — razkuževanje in zatiranje škodljivcev — izposoja oblačil in skladiščnih zmogljivosti — ženitna posredovalnica in podobne storitve — astrologija, vedeževanje in podobno — sanitarne storitve in sorodne dejavnosti — pogrebni zavod in vzdrževanje pokopališč — kurirji in tolmači vodniki

▼B

5

Direktiva 75/369/EGS (člen 5)

Naslednje dejavnosti prodaje zunaj prodajaln:

(a) nakup in prodaja blaga:

— potujočih trgovcev, krošnjarjev ali pouličnih prodajalcev (ex 612 ISIC)

— na pokritih tržnicah, ki so postavljene začasno, in na tržnicah na prostem

(b) dejavnosti, vključene v že sprejete prehodne ukrepe, ki izrecno izključujejo ali ne omenjajo opravljanja takih dejavnosti zunaj prodajaln.

6

Direktiva 70/523/EGS

Dejavnosti samozaposlenih oseb v veleprodaji premoga in dejavnosti posrednikov v trgovini s premogom (ex 6112 nomenklature ISIC)

7

Direktiva 82/470/EGS (člen 6(2))

[Dejavnosti, naštete v členu 2(A)(c) in (e), (B)(b), (C) in (D).]

Te dejavnosti vključujejo zlasti:

— dajanje tirnih vozil ali vagonov za prevoz potnikov ali blaga v najem

— opravljanje posredništva pri prodaji, nakupu ali najemu plovil

— urejanje, pogajanje in sklepanje pogodb za prevoz emigrantov

— sprejemanje vseh uskladiščenih predmetov in blaga, pod carinskim nadzorom ali ne, v imenu depozitarja v skladiščih, blagovnicah, skladiščih pohištva, hladilnicah, silosih itd.

— zagotavljanje potrdila o prejemu uskladiščenih predmetov ali blaga depozitarju

— zagotavljanje ograd, krme in prodajnih označb za živino, začasno nameščene med čakanjem na prodajo ali v tranzitu na trg ali z njega

— pregledovanje ali tehnična ocenitev motornih vozil

— merjenje, tehtanje ali preizkušanje blaga.

▼B

PRILOGA V

Priznavanje na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

V.1. ZDRAVNIK

▼M10

5.1.1 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika z osnovno medicinsko usposobljenostjo*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Diplôme de „médecin"/Master in de geneeskunde	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20.12.1976
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър" по „Медицина" и професионална квалификация „Магистър-лекар"	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i medicin (cand.med.)	Universitet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20.12.1976

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Eesti	Arstikraad Degree in Medicine (MD) Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1.1.1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía Título de Graduado/a en Medicina	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad — El rector de una Universidad		1.1.1986 1.1.1986
France	Diplôme de fin de deuxième cycle des études médicales	Universités		20.12.1976
Hrvatska	Diploma „doktor medicine/doktorica medicine“	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		1.7.2013
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (medicinos gydytojo profesinė kvalifikacija)	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20.12.1976
Magyarország	Okleveles orvosdoktor oklevél (dr. med)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Mediċina u l-Kirurġija	Universita` ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20.12.1976

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Österreich	Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)	Medizinische Fakultät einer Universität, bzw Medizinische Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Państwowego (1) (3)/ Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Końcowego (2) (3)	1.5.2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Certificado emitido pela Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Diplomă de licenţă de doctor medic	Universităţi		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zdravnik/zdravnica	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM všeobecné lekárstvo doktor všeobecného lekárstva („MUDr.“)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976

(1) Do leta 2012.
(2) Od leta 2013.
(3) Do 1. oktobra 2017 mora biti dokazilu o formalnih kvalifikacijah priloženo tudi potrdilo o končanem podiplomskem pripravništvu („staż podyplomowy“).

5.1.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah zdravnikov specialistov*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/Belgie	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20.12.1976
България	Свидетелство за призната специалност	Университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20.12.1976

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Περιφέρεια 2. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 3. Νομαρχία	1.1.1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1.1.1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié accompagnée du diplôme d'Etat de docteur en médecine 3. Diplôme d'études spécialisées ou diplôme d'études spécialisées complémentaires qualifiant de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités	20.12.1976
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	1.7.2013
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20.12.1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	„Sertifikāts“–kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1.5.2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo specialisto profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20.12.1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medische Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie (SGRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20.12.1976
	Diploma geneeskundig specialist	— Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ([1])	
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1.1.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Titulo de especialista	Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătăţii	1.1.2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	1. Slovenská zdravotnícka univerzita 2. Univerzita Komenského v Bratislave 3. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	1.5.2004
Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of training	Postgraduate Medical Education and Training Board General Medical Council	20.12.1976 1.4.2010

([1]) Od januarja 2013.

5.1.3 *Nazivi programov usposabljanja v specialistični medicini*

	Anesteziologija	Splošna kirurgija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie-reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a intenzivní medicína	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

▼M10

	Anesteziologija	Splošna kirurgija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia, rianimazione e terapia intensiva	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	— Chirurgie — Allgemeinchirurgie und Viszeralchirurgie ([1])
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie şi terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

([1]) Od junija 2015.

	Nevrokirurgija	Porodništvo in ginekologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique/Gynaecologie – verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство и гинекология
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi	Gynækologi og obstetrik
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique

▼M10

	Nevrokirurgija	Porodništvo in ginekologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Obstetrie en Gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

	Splošna medicina	Oftalmologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark		Oftalmologi
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
Ireland	General (Internal) Medicine	Ophthalmic surgery Ophthalmology ([1])
Italia	Medicina interna	Oftalmologia

▼M10

	Splošna medicina	Oftalmologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

([1]) Od akademskega leta 1991/1992.

	Otorinolaringologija	Pediatrija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Педиатрия
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi	Pædiatri
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas especificas
France	Oto-rhino-laryngologie et chirurgie cervico-faciale	Pédiatrie
Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie

▼M10

	Otorinolaringologija	Pediatrija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	— Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten — Hals-, Nasen- und Ohrenheilkunde ([1])	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

([1]) Od junija 2015.

	Pnevmologija	Urologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Pneumologie a ftizeologie	Urologie
Danmark	Intern medicin: lungesygdomme	Urologi
Deutschland	— Pneumologie — Innere Medizin und Pneumologie ([1])	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Chirurgie urologique
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia

▼M10

	Pnevmologija	Urologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Malta	Medicina Respiratorja	Urologija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	— Lungenkrankheiten — Innere Medizin und Pneumologie (2)	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

(1) Od julija 2011.
(2) Od junija 2015.

	Ortopedija	Anatomska patologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi og cytology
Deutschland	— Orthopädie (und Unfallchirurgie) — Orthopädie und Unfallchirurgie (1)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia és traumatológia	Patológia

▼M10

	Ortopedija	Anatomska patologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	— Orthopädie und Orthopädische Chirurgie — Orthopädie und Traumatologie ([2])	— Pathologie — Klinische Pathologie und Molekularpathologie ([2]) — Klinische Pathologie und Neuropathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie şi traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija; Travmatologija	Patologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

([1]) Od maja 2006.
([2]) Od junija 2015.

	Nevrologija	Psihiatrija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie, particulièrement de l'adulte/Psychiatrie, meer bepaald in de volwassenpsychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria

▼M10

	Nevrologija	Psihiatrija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapeutische Medizin
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

	Diagnostična radiologija	Radioterapija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Radiologi	Klinisk Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie option oncologie radiothérapique
Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
Ireland	Radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Radiologie	Strahlentherapie-Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna

▼M10

	Diagnostična radiologija	Radioterapija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

	Plastična kirurgija	Klinična biologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна и естетична хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	— Plastische (und Ästhetische) Chirurgie — Plastische und Ästhetische Chirurgie ([1])	Laboratoriumsmedizin ([2])
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica, ricostruttiva ed estetica	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische, Ästhetische und Rekonstruktive Chirurgie Plastische, Rekonstruktive und Ästhetische Chirurgie ([3])	Medizinische Biologie

▼M10

	Plastična kirurgija	Klinična biologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica, estética e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică, estetică şi microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

(1) Od leta 2006.
(2) Od leta 2012.
(3) Od junija 2015.

	Mikrobiologija — bakteriologija	Biokemija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	— Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie — Mikrobiologie, Virologie und Infektionsepidemiologie (3)	Laboratoriumsmedizin (1)
Eesti		
Ελλάς	— Ιατρική Βιοπαθολογία — Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie (2)
Österreich	— Hygiene und Mikrobiologie — Klinische Mikrobiologie und Hygiene (4) — Klinische Mikrobiologie und Virologie (4)	Medizinische und Chemische Labordiagnostik

▼M10

	Mikrobiologija — bakteriologija	Biokemija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

(1) Do leta 2012.
(2) Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3): 4. april 2000.
(3) Od maja 2006.
(4) Od junija 2015.

	Imunologija	Torakalna kirurgija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)
България	Клинична имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Hrudní chirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	— Cirugía torácica — Cirugía cardiovascular
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Cardiothoracic surgery
Italia		— Chirurgia toracica — Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	— Immunologie — Klinische Immunologie (2)	Thoraxchirurgie
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej

▼M10

	Imunologija	Torakalna kirurgija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

([1]) Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3): 1. januar 1983.
([2]) Od junija 2015.

	Pediatrična kirurgija	Vaskularna kirurgija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde ([1])
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinder- und Jugendchirurgie	Allgemeinchirurgie und Gefäßchirurgie
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Angologia/Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija

▼M10

	Pediatrična kirurgija	Vaskularna kirurgija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	Vascular surgery

([1]) Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3): 1. januar 1983.

	Kardiologija	Gastroenterologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
България	Кардиология	Гастроентерология ([1])
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Intern medicin: kardiologi	Intern medicin: gastroenterology og hepatologi
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie — Innere Medizin und Kardiologie ([2])	— Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie — Innere Medizin und Gastroenterologie ([2])
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Cardiologie et maladies vasculaires	Gastro-entérologie et hépatologie
Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Malattie dell'apparato cardiovascolare	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Maag-darm-leverziekten
Österreich	Innere Medizin und Kardiologie	Innere Medizin und Gastroenterologie und Hepatologie
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija	Kardiologija in vaskularna medicina	Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia

▼M10

	Kardiologija	Gastroenterologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastroenterology

(1) Do 14. septembra 2010.
(2) Od oktobra 2009.

	Revmatologija	Splošna hematologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Клинична хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Intern medicin: reumatologi	Intern medicin: hæmatologi
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie — Innere Medizin und Rheumatologie (1)	— Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie — Innere Medizin und Hämatologie und Onkologie (1)
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Hematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich	Innere Medizin und Rheumatologie	Innere Medizin und Hämatologie und internistische Onkologie
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija	Revmatologija	Hematologija
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia

▼M10

	Revmatologija	Splošna hematologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

([1]) Od oktobra 2009.

	Endokrinologija	Fizioterapija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Diabelotologie a endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Intern medicin: endokrinologi	
Deutschland	— Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie — Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie ([1])	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie – diabète – maladies métaboliques	Médecine physique et de réadaptation
Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizikális medicina és rehabilitációs orvoslás
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische Medizin und Allgemeine Rehabilitation
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia/Nutrição	Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Reabilitare Medicală
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina

▼M10

	Endokrinologija	Fizioterapija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

([1]) Od oktobra 2009.

	Nevropsihiatrija	Dermatovenerologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie ([1])	Dermato-vénéréologie/Dermato-venereologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut – und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie ([2])	Dermatologie et vénéréologie
Hrvatska		Dermatologija i venerologija
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria ([3])	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie ([4])	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw – en zielsziekten ([5])	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie ([6])	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia

▼M10

	Nevropsihiatrija	Dermatovenerologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
Država	Naslov	Naslov
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
(1) 1. avgust 1987, razen za osebe, ki so začele z usposabljanjem pred tem datumom.
(2) 31. december 1971.
(3) 31. oktober 1999.
(4) Dokazila o kvalifikacijah se ne podeljujejo več za usposabljanje, ki se je začelo po 5. marcu 1982.
(5) 9. julij 1984.
(6) 31. marec 2004.

	Radiologija	Otroška psihiatrija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie, particulièrement en psychiatrie infanto-juvénile/Psychiatrie, meer bepaald in de kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder – und Jugendpsychiatrie und –psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología (1)	
France	Electro-radiologie (2)	Pédopsychiatrie (7)
Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
Ireland		Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (3)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (4)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek- és ifjúsági pszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (5)	
Österreich	Radiologie (6)	— Kinder- und Jugendpsychiatrie — Kinder- und Jugendpsychiatrie und Psychotherapeutische Medizin (8)

▼M10

	Radiologija	Otroška psihiatrija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Psiquiatria da infância e da adolescência
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija	Radiologija	Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

— Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
([1]) 1. februar 1984.
([2]) 3. december 1971.
([3]) 31. oktober 1993.
([4]) Dokazila o kvalifikacijah se ne podeljujejo več za usposabljanje, ki se je začelo po 5. marcu 1982.
([5]) 8. julij 1984.
([6]) 31. marec 2004.
([7]) 1. januar 1991.
([8]) Od junija 2015.

	Geriatrija	Bolezni ledvic
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien	Gériatrie/Geriatrie	
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Intern medicin: geriatric	Intern medicin: nefrologi
Deutschland		— Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie — Innere Medizin und Nephrologie ([1])
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Hrvatska		Nefrologija
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija

▼M10

	Geriatrija	Bolezni ledvic
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		Innere Medizin und Nephrologie
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie şi gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatric medicine	Renal medicine

([1]) Od oktobra 2009.

	Nalezljive bolezni	Socialna medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Intern medicin: infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	— Υγειονολογία
		— Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich	Innere Medizin und Infektiologie	— Sozialmedizin — Public Health ([1])
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia

▼M10

	Nalezljive bolezni	Socialna medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Portugal	Doenças infecciosas	Saúde pública
România	Boli infecţioase	Sănătate publică şi management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

([1]) Od junija 2015.

	Farmakologija	Medicina dela
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	— Arbeitsmedizin — Arbeitsmedizin und angewandte Physiologie ([1])
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho

▼M10

	Farmakologija	Medicina dela
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

([1]) Od junija 2015.

	Alergologija	Nuklearna medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark		Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie ([1])	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie şi imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína

▼M10

	Alergologija	Nuklearna medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

([1]) Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3): 12. avgust 1996.

	Maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko usposabljanje)	Biološka hematologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		
България	Лицево-челюстна хирургия	Трансфузионна хематология
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	Hématologie
Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	Hématologie biologique
Magyarország	Szájsebészet ([1])	
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie ([2])	
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	Hematologia clinica
România		
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3):
([1]) 30. september 2007.
([2]) 28. februar 2013.

▼M10

	Stomatologija	Dermatologija
	Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Hrvatska		
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia ([1])	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

([1]) Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3): 31. december 1994.

	Venerologija	Tropska medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		

▼M10

	Venerologija	Tropska medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
España		
France		
Hrvatska		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		— Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin — Klinische Immunologie und Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin ([1])
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

([1]) Od junija 2015.

	Gastroenterološka kirurgija	Nezgodna in urgentna medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen ([1])	
България	Гастроентерологична	Спешна медицина
Česká republika		— Traumatologie — Urgentní medicína
Danmark		
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España		
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	Medicina d'emergenza-urgenza ([2])

▼M10

	Gastroenterološka kirurgija	Nezgodna in urgentna medicina
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
Država	Naslov	Naslov
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Oxyológia és sürgősségi orvostan
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgenţă
Slovenija	Abdominalna kirurgija	Urgentna medicina
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	— Úrazová chirurgia — Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	Akuuttilääketiede/Akutmedicin
Sverige		
United Kingdom		Emergency medicine

(1) Datumi razveljavitve v smislu člena 27(3): 1. januar 1983.
(2) Od 17.2.2006.

	Klinična nevrofiziologija	Dentalna, oralna in maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje) (1)
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		— Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie — Mund-Kiefer-Gesichtschirurgie (2)
Eesti		
Ελλάς		Στοματική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική (3)
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Hrvatska		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική

▼M10

	Klinična nevrofiziologija	Dentalna, oralna in maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje) (1)
	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska		
Portugal		
România	Chirurgie Orală şi Maxilo-facială (4)	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Usposabljanje, ki vodi do podelitve dokazila o formalnih kvalifikacijah za specialista dentalne, oralne in maksilofacialne kirurgije (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje), predvideva zaključek in potrditev osnovnega medicinskega študija (člen 24) in, poleg tega, zaključek in potrditev osnovnega dentalnega študija (člen 34).
(2) Od leta 2006.
(3) Od 10.7.2014.
(4) Od leta 2009.

	Internistična onkologija	Klinična genetika
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Oncologie médicale/Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España	Oncología Médica	
France	Oncologie	Génétique médicale
Hrvatska		
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica

▼M10

	Internistična onkologija	Klinična genetika
	Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
Država	Naslov	Naslov
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetica
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

5.1.4 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnike splošne medicine*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van huisarts/Titre professionnel particulier de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31.12.1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci všeobecné praktické lékařství	Všeobecný praktický lékař	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31.12.1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31.12.1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31.12.1994
France	Diplômes d'études spécialisées de médecine générale accompagnés du diplôme d'Etat de docteur en médecine	Médecin qualifié en médecine générale	31.12.1994
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	1.7.2013

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31.12.1994
Italia	— Attestato di formazione specifica in medicina generale — Diploma di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31.12.1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1.5.2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1.5.2004
Lietuva	1. Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas 2. Rezidentūros pažymėjimas (šeimos gydytojo profesinė kvalifikacija)	Šeimos medicinos gydytojas Šeimos gydytojas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31.12.1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1.5.2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1.5.2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in een specialistenregister van huisartsen Diploma geneeskundig specialist	Huisarts, Verpleeghuisarts en arts voor verstandelijk gehandicapte Registratie Commissie (HVRC) Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ([1])	31.12.1994
Österreich	Diplom über die besondere Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1.5.2004
Portugal	Título de especialista em medicina geral e familiar	Especialista em medicina geral e familiar	31.12.1994
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1.1.2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Todistus yleislääketieteen erityiskoulutuksesta/Bevis om särskild allmänläkarutbildning	Yleislääketieteen erityiskoulutuksen suorittanut laillistettu lääkäri/Legitimerad läkare som har fullgjort särskild allmänläkarutbildning	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i allmänmedicin	Specialist i allmänmedicin	31.12.1994
United Kingdom	Certificate of completion of training	General practitioner	31.12.1994

([1]) Od januarja 2013.

▼B

V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA SPLOŠNO ZDRAVSTVENO NEGO

5.2.1 *Program usposabljanja medicinskih sester za splošno zdravstveno nego*

Usposabljanje za podelitev formalne izobrazbe medicinskih sester za splošno zdravstveno nego je sestavljeno iz naslednjih dveh delov.

A. Teoretični pouk

a. Bolniška nega:
- Narava in etika poklica
- Splošna načela zdravja in bolniške nege
- Načela bolniške nege v odnosu do:
  - splošne in specialistične medicine
  - splošne in specialistične kirurgije
  - varstva otroka in pediatrije
  - varstva matere
  - duševnega zdravja in psihiatrije
  - skrbi za ostarele in geriatrijo

b. Osnovne vede:
- Anatomija in fiziologija
- Patologija
- Bakteriologija, virologija in parazitologija
- Biofizika, biokemija in radiologija
- Dietetika
- Higiena:
  - preventivna medicina
  - zdravstvena vzgoja
- Farmakologija

c. Družbene vede:
- Sociologija
- Psihologija
- Načela upravljanja
- Načela poučevanja
- Socialna in zdravstvena zakonodaja
- Pravni vidiki nege

B. Klinični pouk
- Zdravstvena nega v odnosu do:
  - splošne in specialistične medicine
  - splošne in specialistične kirurgije
  - varstva otroka in pediatrije
  - varstva matere
  - duševnega zdravja in psihiatrije
  - skrbi za ostarele in geriatrije
  - nege na domu

Eden ali več teh predmetov se lahko poučuje kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

Teoretični pouk je treba ovrednotiti in uskladiti s kliničnim poukom tako, da se lahko znanje in spretnosti iz te priloge pridobijo na ustrezen način.

▼M10

5.2.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin)	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten	— Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e)	29.6.1979

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
	— Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/ Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/ Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Медицинска сестра“	Университет	Медицинска сестра	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: – Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	— Všeobecná sestra — Všeobecný ošetřovatel	1.5.2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i sygepleje	Professionshøjskole	Sygeplejerske	29.6.1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29.6.1979
Eesti	1. Diplom õe erialal 2. Õe põhikoolituse diplom 3. Õe põhiõpe diplom	1. Tallinna Meditsiinikool Tartu Meditsiinikool Kohtla-Järve Meditsiinikool 2. Tallinna Tervishoiu Kõrgkool 3. Tartu Tervishoiu Kõrgkool	õde	1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 7. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιου Πελοποννήσου	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτω 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 7. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1.1.1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería Titulo de Graduado/a en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad — El rector de una Universidad	Enfermero/a diplomado/a Graduado/a en Enfermeríaodo	1.1.1986 1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29.6.1979
Hrvatska	1. Svjedodžba „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege“ 2. Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva“	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege“ 2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege 2. prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva	1.7.2013
Ireland	1. Certificate of Registered General Nurse ([1])	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [up to 1 October 2012];	Registered General Nurse (RGN)	29.6.1979

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
		Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hEireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland) [from 2 October 2012]		
	2. B.Sc. in Nursing Studies (General) approved by the NMBI (2)	2. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Nursing Studies approved by the NMBI [as of September 2002]		
	3. B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI (2)	3. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI [as of September 2006]		
Italia	1. Diploma di infermiere professionale	1. Scuole riconosciute dallo Stato	1. Infermiere professionale	29.6.1979
	2. Diploma di laurea in infermieristica	2. Università	2. Infermiere	
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1.5.2004
	Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου	Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου	Νοσηλευτής(τρια) Γενικής Νοσηλευτικής	
	Πτυχίο Νοσηλευτικής Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου	Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου		
	Πτυχίο Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας – BSc in Nursing	Πανεπιστήμιο Λευκωσίας University of Nicosia		
	Πτυχίο Γενικής Νοσηλευτικής	Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Frederick		
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu	1. Māsu skolas	Māsa	1.5.2004
	2. Māsas diploms	2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu		
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas	Bendrosios praktikos slaugytojas	1.5.2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	2. Kolegija		
	3. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija)	3. Universitetas		

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
	4. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija)	4. Kolegija		
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29.6.1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Ápoló oklevél 3. Okleveles ápoló oklevél	1. Szakképző iskola 2. Felsőoktatási intézmény 3. Felsőoktatási intézmény	Ápoló	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita „ta' Malta“	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1.5.2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29.6.1979
Österreich	1. Diplom über die Ausbildung in der all-gemeinen Gesundheits- und Krankenpflege 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“ 3. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs „Gesundheits- und Krankenpflege“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule 3. Fachhochschulrat/Fachhochschule	— Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester — Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger	1.1.1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze	Pielegniarka	1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
	— Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności pielęgniarstwo z tytułem „licencjat pielęgniarstwa“			
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Diploma/Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1.1.1986
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licenţă de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată 3. Certificat de competenţe profesionale (de asistent medical generalist)	1. Universităţi 2. Universităţi 3. Ministerul Educaţiei Naţionale	Asistent medical generalist	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM ošetrovateľstvo „magister“ („Mgr.“) 2. DIPLOM ošetrovateľstvo „bakalár“ („Bc.“) 3. DIPLOM diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Vysoká škola/Univerzita 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuolto-oppilaitokset/Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1.1.1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1.1.1994

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies as attesting to the completion of training required for general nurses by article 31 and the standard of proficiency as required for registration as a Registered Nurse – Adult in its register ([3])	Education institutions approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies	Registered Nurse – Adult	29.6.1979

([1]) Kadar je to dokazilo o formalni kvalifikaciji izdano državljanom držav članic, ki so kvalifikacijo pridobili na Irskem, so imetniki upravičeni do avtomatičnega priznavanja.
([2]) Ta informacija o dokazilu o kvalifikacijah je bila vključena, da se zagotovi, da so osebe, usposobljene na Irskem, upravičene do avtomatičnega priznavanja brez potrebne dejanske registracije na Irskem, glede na to, da takšna registracija ni del postopka kvalifikacije.
([3]) Ta informacija o dokazilu o kvalifikacijah nadomešča prejšnje vnose za Združeno kraljestvo, da se zagotovi, da so osebe, usposobljene v Združenem kraljestvu, upravičene do avtomatičnega priznavanja kvalifikacije brez potrebne dejanske registracije, glede na to, da takšna registracija ni del postopka kvalifikacije.

▼B

V.3. ZOBOZDRAVNIK

5.3.1 *Študijski program za zobozdravnike*

Študijski program, ki vodi do dokazila o formalnih kvalifikacijah za zobozdravnika, vključuje vsaj naslednje predmete. Eden ali več teh predmetov se lahko poučuje kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

A. Osnovni predmeti

— Kemija

— Fizika

— Biologija

B. Medicinsko-biološki predmeti in splošnomedicinski predmeti

— Anatomija

— Embriologija

— Histologija s citologijo

— Fiziologija

— Biokemija (ali fiziološka kemija)

— Patološka anatomija

— Splošna patologija

— Farmakologija

— Mikrobiologija

— Higiena

— Preventivna medicina in epidemiologija

— Radiologija

— Fizioterapija

— Splošna kirurgija

— Splošna medicina s pediatrijo

— Otorinolaringologija

— Dermatovenerologija

— Splošna psihologija — psihopatologija — nevropatologija

— Anesteziologija

C. Predmeti, ki so neposredno povezani z zobozdravstvom

— Stomatološka protetika

— Zobozdravstveni materiali in oprema

— Konzervativno zobozdravstvo

— Preventivno zobozdravstvo

— Anesteziologija in sedacija

— Posebna kirurgija

— Posebna patologija

— Klinična praksa

— Pedodontija

— Ortodontija

— Parodontologija

— Zobozdravstvena radiologija

— Dentalna okluzija in delovanje čeljusti

— Organiziranost stroke, poklicna etika in zakonodaja

— Socialni vidiki zobozdravstvene prakse

▼**M10**

5.3.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zobozdravnike*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	28.1.1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Дентална медицина“ с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина“	Университет		Лекар по дентална медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		Zubní lékař	1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i odontologi (cand.odont.)	Universitet	1. Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen 2. Tilladelse til selvstændig virke som tandlæge	Tandlæge	28.1.1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28.1.1980
Eesti	Hambaarstikraad Degree in Dentistry (DD) Diplom hambaarsiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1.1.1981
España	Título de Licenciado en Odontología Título de Graduado/a en Odontología	El rector de una universidad El rector de una Universidad		Licenciado en Odontología Graduado/a en Odontología	1.1.1986 1.1.1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28.1.1980
Hrvatska	Diploma „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine	1.7.2013

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery - (BDS) — Licentiate in Dental Surgery - (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28.1.1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28.1.1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1.5.2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Sertifikāts – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (odontologijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo odontologo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (gydytojo odontologo profesinė kvalifikacija)	Gydytojas odontologas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28.1.1980
Magyarország	Okleveles fogorvos doktor oklevél (doctor medicinae dentariae, dr. med. dent)	Egyetem		Fogorvos	1.5.2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita` ta Malta		Kirurgu Dentali	1.5.2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28.1.1980

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	— Medizinische Universität — Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarsko-dentystycznym lekarskim z tytułem „lekarz dentysta“	Szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarsko – Dentystycznego Egzaminu Państwowego (1) (3)/ Świadectwo złożenia Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego (2) (3)	Lekarz dentysta	1.5.2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina dentária — Mestrado integrado em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1.1.1986 24.3.2006
România	Diplomă de licenţă de medic dentist	— Universităţi		Medic dentist	1.10.2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM zubné lekárstvo doktor zubného lekárstva („MDDr.“)	Univerzita		Zubný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Itä-Suomen yliopisto — Turun yliopisto	Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården om godkännande av prakisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1.1.1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som tandläkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Tandläkare	1.1.1994

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28.1.1980

(1) Do leta 2012.
(2) Od leta 2013.
(3) Do 1. oktobra 2016 mora biti dokazilu o formalnih kvalifikacijah priloženo tudi potrdilo o končanem podiplomskem pripravništvu („staż podyplomowy“).

5.3.3 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah zobozdravnikov specialistov*

Oralna kirurgija

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien			
България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci (v oboru orální a maxilofaciální chirurgie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i tand-, mund- og kæbekirurgi	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28.1.1980
Eesti			
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (do 31. decembra 2002)	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1.1.2003
España			
France			
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Latvija			
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (burnos chirurgo profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg			
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen (RTS) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28.1.1980
Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Título de Especialista em Cirurgia Oral	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008
România	Certificatul de specialist în Chirurgie dento-alveolară	Ministerul Sănătăţii	17.12.2008
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v špecializačnom odbore maxilofaciálna chirurgia	— Slovenská zdravotnícka univerzita — Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu-ja leukakirurgia / Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i oral kirurgi	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980

Ortodontija

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/ Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/ Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27.1.2005
България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci (v oboru ortodoncie)	1. Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví 2. Ministerstvo zdravotnictví	19.7.2007

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28.1.1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landeszahnärztekammer	28.1.1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal Ortodontia residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1.1.1981
España			
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28.1.1980
Hrvatska			
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28.1.1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21.5.2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	„Sertifikāts“– kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1.5.2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo ortodonto profesinė kvalifikacija)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg			
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Registratiecommissie Tandheelkundige Specialismen (RTS) van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28.1.1980
Österreich			
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Título de Especialista em Ortodontia	Ordem dos Médicos Dentistas (OMD)	4.6.2008

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
România	Certificatul de specialist în Ortodonţie şi Ortopedie dento-facială	Ministerul Sănătăţii	17.12.2008
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v špecializačnom odbore čeľustná ortopédia	Slovenská zdravotnícka univerzita	17.12.2008
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/ Specialtand-läkarexamen, tandreglering	Yliopisto	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i ortodonti	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28.1.1980

▼B

V.4. Veterinar

5.4.1 *Študijski program za veterinarje*

Študijski program, ki vodi do dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, vključuje vsaj naslednje predmete.

Pouk enega ali več teh predmetov lahko poteka kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

A. Osnovni predmeti
- — Fizika
- — Kemija
- — Biologija živali
- — Biologija rastlin
- — Biomatematika

B. Posebni predmeti

a. Osnovne vede:
- — Anatomija (vključno s histologijo in embriologijo)
- — Fiziologija
- — Biokemija
- — Genetika
- — Farmakologija
- — Farmacija
- — Toksikologija
- — Mikrobiologija
- — Imunologija
- — Epidemiologija
- — Poklicna etika

b. Klinične vede:
- — Porodništvo
- — Patologija (s patološko anatomijo)
- — Parazitologija
- — Klinična medicina in kirurgija (z anesteziologijo)
- — Klinična predavanja o različnih domačih živalih, perutnini in drugih živalskih vrstah
- — Preventivna medicina
- — Radiologija
- — Reprodukcija in motnje v reprodukciji
- — Upravno veterinarstvo in javno zdravstvo
- — Veterinarska zakonodaja in sodna medicina
- — Terapevtika
- — Propedevtika

c. Reja živali
- — Reja živali
- — Prehrana živali
- — Agronomija
- — Ekonomika rejske proizvodnje
- — Sistemi reje živali
- — Veterinarska higiena
- — Etologija in zaščita živali

d. Higiena živil
- — Inšpekcijski nadzor živalskih proizvodov in živil živalskega izvora
- — Higiena živil in živilska tehnologija
- — Praktično delo (vključuje praktično delo v objektih, kjer potekata zakol in predelava živil)

▼B

Praktično usposabljanje je lahko v obliki prakse, če poteka s polno časovno obveznostjo in pod neposrednim nadzorom pristojnega organa ter v skupnem petletnem študijskem obdobju ne preseže šestih mesecev.

Porazdelitev teoretičnega in praktičnega usposabljanja med različnimi skupinami predmetov je uravnotežena in usklajena, da si veterinarji pridobijo znanje in izkušnje na način, ki jim bo omogočil izvajanje vseh njihovih nalog.

▼M10

5.4.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarje*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/ Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21.12.1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет София Факултет Ветеринарна медицина — Тракийски университет Стара Загора, Ветеринарномедицински факултет		1.1.2007
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i veterinærmedicin (cand.med.vet.)	Københavns Universitet		21.12.1980
Deutschland	— Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung — Zeugnis über das Ergebnis der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21.12.1980 1.1.2006
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava Loomaarstikraad *Degree in Veterinary Medicine (DVM)*	Eesti Põllumajandusülikool Eesti Maaülikool		1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	1. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 2. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας		1.1.1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1.1.1986
	Título de Graduado/a en Veterinaria	— El rector de una Universidad		1.1.1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire	— L'Institut d'enseignement supérieur et de recherche en alimentation, santé animale, sciences agronomiques et de l'environnement (Vet Agro Sup); — L'Ecole nationale vétérinaire, agroalimentaire et de l'alimentation, Nantes-Atlantique (ONIRIS); — L'Ecole nationale vétérinaire d'Alfort; — L'Ecole nationale vétérinaire de Toulouse.		21.12.1980
Hrvatska	Diploma „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		1.7.2013
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21.12.1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1.1.1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)) 2. Magistro diplomas (veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir veterinarijos gydytojo profesinė kvalifikacija)	1. Lietuvos Veterinarijos Akademija 2. Lietuvos sveikatos mokslų universitetas		1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21.12.1980
Magyarország	Okleveles állatorvos doktor oklevél (dr. vet)	Felsőoktatási intézmény		1.5.2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21.12.1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu ([1]) 3. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu ([2]) 4. Akademia Rolnicza w Lublinie ([3]) 5. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie ([4]) 6. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1.5.2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária — Carta de mestrado integrado em medicina veterinária	Universidade		1.1.1986
România	Diplomă de licenţă de doctor medic veterinary	Universităţi		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1.5.2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskeho lekárstva“ („MVDr.“)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1.1.1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (Vet MB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh		21.12.1980

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVMS)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		
	7. Bachelor of Veterinary Medicine and Bachelor of Veterinary Surgery (B.V.M., B.V.S.)	7. University of Nottingham		

(1) Velja do 22.11.2006.
(2) Od 23.11.2006.
(3) Velja do 10.4.2008.
(4) Od 11.4.2008.

▼B

V.5. BABICA

5.5.1 *Program usposabljanja za babice (vrsta usposabljanja I in II)*

Program usposabljanja za pridobitev dokazila o formalni izobrazbi v babištvu sestavljata naslednja dva dela:

A. Teoretični in tehnični pouk

a. Splošni predmeti

— Osnove anatomije in fiziologije

— Osnove patologije

— Osnove bakteriologije, virologije in parazitologije

— Osnove biofizike, biokemije in radiologije

— Pediatrija s posebnim poudarkom na novorojenčkih

— Higiena, zdravstvena vzgoja, preventivna medicina, zgodnje diagnosticiranje bolezni

— Prehrana in dietetika s posebnim poudarkom na ženskah, novorojenčkih in majhnih otrocih

— Osnove sociologije in družbeno medicinska vprašanja

— Osnove farmakologije

— Psihologija

— Načela in metode poučevanja

— Zdravstvena in socialna zakonodaja in organizacija varstva

— Poklicna etika in delovna zakonodaja

— Spolna vzgoja in načrtovanje družine

— Pravno varstvo matere in dojenčka

b. Učni predmeti, značilni za babiško dejavnost

— Anatomija in fiziologija

— Embriologija in razvoj zarodka

— Nosečnost, porod in zdravstveno stanje porodnice po porodu

— Ginekološka in porodniška patologija

— Priprava na porod in starševstvo, vključno s fiziološkimi vidiki

— Priprava na porod (vključno s poznavanjem in uporabo tehnične opreme v porodništvu)

— Analgezija, anestezija in oživljanje

— Psihologija in patologija novorojenčka

— Nega in nadzor novorojenčka

— Psihološki in socialni dejavniki

B. Praktično in klinično usposabljanje

To usposabljanje mora biti pod ustreznim nadzorom:

— Svetovanje nosečnicam, vključno z vsaj 100 predporodnimi pregledi.

— Nadzor in nega vsaj 40 nosečnic.

▼B

— Študentova izvedba vsaj 40 porodov; če te številke ni mogoče doseči zaradi pomanjkanja nosečnic, jo je mogoče znižati na najmanj 30, vendar pod pogojem, da študent asistira ob vsaj 20 nadaljnjih porodih.

— Asistenca pri vsaj enem ali dveh porodih v medenični vstavi. Kjer to ni mogoče zaradi pomanjkanja porodov v medenični vstavi, se praksa lahko izvede v simuliranem položaju.

— Izkušnje z epiziotomijo in uvajanje v šivanje ran. Uvajanje vsebuje teoretični pouk in klinično prakso. Praksa šivanja vključuje šivanje rane po epiziotomiji in enostavnih perinealnih raztrganinah. Kadar je to nujno potrebno, gre lahko za simulirani položaj.

— Nadzor in nega 40 žensk v rizični nosečnosti, s porodnimi popadki ali v poporodnem obdobju.

— Nadzor in zdravstvena nega (vključno s pregledom) vsaj 100 poporodnih žensk in zdravih novorojenčkov.

— Opazovanje in zdravstvena nega novorojenčkov, ki zahtevajo posebno nego, vključno z nedonošenčki, prenošenimi novorojenčki, novorojenčki s premajhno telesno težo in bolnimi novorojenčki.

— Zdravstvena nega patoloških primerov v ginekologiji in porodništvu.

— Uvajanje v zdravstveno nego v medicini in kirurgiji. Uvajanje vsebuje teoretični pouk in klinično prakso.

Teoretično in tehnično usposabljanje (del A programa usposabljanja) je uravnoteženo in usklajeno s kliničnim usposabljanjem (del B programa usposabljanja) tako, da se lahko znanje in izkušnje, navedene v v tej prilogi, pridobijo na ustrezen način.

Klinični pouk ima obliko nadzorovanega usposabljanja in usposabljanja na delu v oddelkih bolnišnic ali drugih zdravstvenih službah, ki jih so jih odobrili pristojne oblasti ali organi. Kot del tega usposabljanja, študentke babice sodelujejo v dejavnostih teh oddelkov, če te dejavnosti prispevajo k njihovem usposabljanju. Naučiti jih je treba odgovornosti dejavnosti babic.

▼M10

5.5.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babice*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23.1.1983

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Акушерка“	Университет	Акушерка	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním programu porodní asistence ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 3. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 3. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	1.5.2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i jordemoderkundskab	Professionshøjskole	Jordemoder	23.1.1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23.1.1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal Ämmaemanda diplom	— Tallinna Meditsiinikool — Tartu Meditsiinikool — Tallinna Tervishoiu Kõrgkool — Tartu Tervishoiu Kõrgkool	Ämmaemand	1.5.2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	Μαία Μαιευτής	23.1.1983
España	— Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1.1.1986

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23.1.1983
Hrvatska	Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva“	— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) Primaljstva/Prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	1.7.2013
Ireland	1. Certificate in Midwifery (1) 2. B.Sc. in Midwifery approved by the NMBI (2) 3. Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI (2)	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [up to 1 October 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hEireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland, NMBI) [from 2 October 2012]. 2. A third-level Institution delivering a Midwifery education programmes approved by the NMBI 3. third-level Institution delivering Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI	Registered Midwife (RM)	23.1.1983
Italia	1. Diploma d'ostetrica 2. Laurea in ostetricia	1. Scuole riconosciute dallo Stato 2. Universita'	Ostetrica	23.1.1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1.5.2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką	1. Universitetas	Akušeris	1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
	4. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos augytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	4. Universitetas		
	5. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)	5. Kolegija		
	6. Profesinio bakalauro diplomas (akušerijos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir akušerio profesinė kvalifikacija)	6. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23.1.1983
Magyarország	1. Szülésznő bizonyítvány 2. Szülésznő oklevél	1. Iskola/főiskola 2. Felsőoktatási intézmény	Szülésznő	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita` ta' Malta	Qabla	1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23.1.1983
Österreich	1. Hebammen-Diplom 2. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs „Hebamme“	1. — Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt 2. Fachhochschulrat	Hebamme	1.1.1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“ — Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności położnictwo z tytułem „licencjat położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher education institution recognised by the competent authorities)	Położna	1.5.2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1.1.1986
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM pôrodná asistencia „bakalár“ („Bc.“) 2. DIPLOM diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1.5.2004

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/ yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1.1.1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1.1.1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies as attesting to the completion of training as required for midwives by article 40 and the standard of proficiency as required for registration as a Registered Midwife in its register ([3])	Education institution approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies	Registered Midwife	23.1.1983

([1]) Kadar je to dokazilo o formalni kvalifikaciji izdano državljanom držav članic, ki so kvalifikacijo pridobili na Irskem, so imetniki upravičeni do avtomatičnega priznavanja.
([2]) Ta informacija o dokazilu o kvalifikacijah je bila vključena, da se zagotovi, da so osebe, usposobljene na Irskem, upravičene do avtomatičnega priznavanja brez potrebne dejanske registracije na Irskem, glede na to, da takšna registracija ni del postopka kvalifikacije.
([3]) Ta informacija o dokazilu o kvalifikacijah je bila vključena, da se zagotovi, da so osebe, usposobljene v Združenem kraljestvu, upravičene do avtomatičnega priznavanja kvalifikacije brez potrebne dejanske registracije, glede na to, da takšna registracija ni del postopka kvalifikacije.

▼B

V.6. FARMACEVT

5.6.1 *Program usposabljanja farmacevtov*

— Biologija rastlin in živali

— Fizika

— Splošna in anorganska kemija

— Organska kemija

— Analizna kemija

— Farmacevtska kemija z analizo zdravil

— Splošna in uporabna biokemija (medicinska)

— Anatomija in fiziologija; medicinska terminologija

— Mikrobiologija

— Farmakologija in farmakoterapija

— Farmacevtska tehnologija

— Toksikologija

— Farmakognozija

— Zakonodaja in, kjer je to primerno, poklicna etika.

Ravnovesje med teoretičnim in praktičnim usposabljanjem pri vsakem učnem predmetu mora dati teoriji tak pomen, da se ohrani univerzitetni značaj usposabljanja.

▼**M10**

5.6.2 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah farmacevtov*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker / Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universities — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1.10.1987
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Фармация“ с професионална квалификация „Магистър-фармацевт“	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.) Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.)	Det Farmaceutiske Fakultet, Københavns Universitet Syddansk Universitet		1.10.1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1.10.1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest Farmaatsiamagister *Master of Science in Pharmacy (MSc)*	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1.10.1987
España	Título de Licenciado en Farmacia Título de Graduado/a en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad — El rector de una Universidad		1.10.1987 1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1.10.1987

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Hrvatska	Diploma 'magistar farmacije/magistra farmacije'	— Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu — Kemijsko- tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu		1.7.2013
Ireland	1. Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist (1) Certificate of Registration as a Pharmacist (1) 2. A degree in Pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland (2)	1. Cumann Cógaiseoirí na hEireann (Pharmaceutical Society of Ireland) 2. Universities delivering degrees in pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland	2. Notification from the Pharmaceutical Society of Ireland that the person named therein is the holder of a qualification appropriate for practicing as pharmacist	1.10.1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1.11.1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1.5.2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (farmacijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir vaistininko profesinė kvalifikacija)	Universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1.10.1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. Pharm)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita` ta' Malta		1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1.10.1987

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Österreichische Apothekerkammer		1.10.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1.5.2004
Portugal	— Licenciatura em Farmácia — Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas Mestrado Integrado em Ciências Farmacêuticas	Instituição de Ensino Superior Universitário		1.10.1987 1.1.2007
România	Diplomă de licenţă de farmacist	Universităţi		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM farmácia magister („Mgr.“)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	Yliopisto		1.10.1994
Sverige	Apotekarexamen	Universitet och högskolor		1.10.1994
United Kingdom	1. Certificate of Registered Pharmacist (3) 2. A degree in pharmacy approved by either the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland (4)	 Universities delivering pharmacy degrees approved by the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland	 Notification from the General Pharmaceutical Council or Pharmaceutical Society of Northern Ireland confirming successful completion of the approved pharmacy degree, 12 months practical training and a pass of the registration assessment.	1.10.1987

(1) Kadar je to dokazilo o formalni kvalifikaciji izdano državljanom držav članic, ki so kvalifikacijo pridobili na Irskem, so imetniki upravičeni do avtomatičnega priznavanja.

(2) Ta informacija o dokazilu o kvalifikacijah je bila vključena, da se zagotovi, da so osebe, usposobljene na Irskem, upravičene do avtomatičnega priznavanja brez potrebne dejanske registracije na Irskem. V takšnih primerih priloženo potrdilo potrjuje, da so vse zahteve glede kvalifikacij izpolnjene.

(3) Kadar je to dokazilo o formalni kvalifikaciji izdano državljanom držav članic, ki so kvalifikacijo pridobili v Združenem kraljestvu, so imetniki upravičeni do avtomatičnega priznavanja kvalifikacije.

(4) Ta informacija o dokazilu o kvalifikacijah je bila vključena, da se zagotovi, da so osebe, usposobljene v Združenem kraljestvu, upravičene do avtomatičnega priznavanja kvalifikacije brez potrebne dejanske registracije. V takšnih primerih priloženo potrdilo potrjuje, da so vse zahteve glede kvalifikacij izpolnjene.

▼B

V.7. ARHITEKT

▼M10

5.7.1 *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekte, priznanih v skladu s členom 46*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur/Ecoles nationales supérieures d'architecture		1988/1989
	2. Architect/Architecte	2. Hogere-architectuur-instituten/Instituts supérieurs d'architecture		
	3. Architect/Architecte	3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt/Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt		
	4. Architect/Architecte	4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten/ Académies royales des Beaux-Arts		
	5. Architect/Architecte	5. Sint-Lucasscholen/Ecoles Saint-Luc		
	6. Burgerlijke ingenieur-architect	6. — Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten/Facultés des sciences appliquées des universités — „Faculté polytechnique“ de Mons		
	7. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	7. K.U. Leuven, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/ Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten	2004/2005
	8. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	8. Vrije Universiteit Brussel, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/ Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten	2004/2005
България	Магистър-Специалност архитектура	— Университет по архитектура, строителство и геодезия – София, Архитектурен факултет	Свидетелство, издадено от компетентната Камара на архитектите, удостоверяващо изпълнението на предпоставките, необходими за регистрация като архитект с пълна проектантска правоспособност в регистъра на архитектите	2010/2011
		— Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“, Варна, Архитектурен факултет		2007/2008
		— Висше строително училище „Любен Каравелов“, Архитектурен факултет		2009/2010

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Česká republika	Architektura a urbanismus	— Fakulta architektury, České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze — Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury	Osvědčení o splnění kvalifikačních požadavků pro samostatný výkon profese architekta vydané Českou komorou architektů	2007/2008
	Inženýr architekt (Ing.Arch.)	— Technická univerzita v Liberci, Fakulta umění a architektury		
	Magistr umění v oboru architektura (MgA.)	— Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze		
	Magistr umění v oboru Architektonická tvorba, MgA	— Akademie výtvarných umění v Praze		2007/2008
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i arkitektur (cand.arch.)	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste	Bescheinigung einer zuständigen Architektenkammer über die Erfüllung der Qualifikationsvoraussetzungen im Hinblick auf eine Eintragung in die Architektenliste	1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		
	Master of Arts – M.A.	— Hochschule Bremen — University of applied Sciences, Fakultät Architektur, Bau und Umwelt — School of Architecture Bremen		2003/2004
		— Fachhochschule Münster (University of Applied Sciences) – Muenster School of Architecture		2000/2001
		— Georg-Simon-Ohm-Hochschule Nürnberg Fakultät Architektur		2005/2006

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation		2010/2011
		— Hochschule Regensburg (University of Applied Sciences), Fakultät für Architektur		2007/2008
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/2010
		— Hochschule Lausitz, Studiengang Architektur, Fakultät für Bauen „seit Juli 2013: Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg“		2009/2010
		— Fachhochschule Lübeck, University of Applied Sciences, Fachbereich Bauwesen		2004/2005
		— Fachhochschule für Technik und Wirtschaft Dresden, Fakultät Bauingenieurwesen/Architektur		2005/2006
		— Fachhochschule Erfurt/ University of Applied Sciences		2006/2007
		— Hochschule Augsburg/ Augsburg University of Applied Sciences		2005/2006
		— Hochschule Koblenz, Fachbereich Bauwesen		2004/2005
		— Hochschule München/ Fakultät für Architektur		2005/2006
	Master of Arts (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Architektur)	Hochschule Trier Fachbereich Gestaltung – Fachrichtung Architektur		2007/2008
	Master of Engineering (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Engineering)	Technische Hochschule Mittelhessen (University of Applied Sciences) Fachbereich Bauwesen		2010/2011
	Bachelor of Arts – B.A.	— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation		2010/2011
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/2010
		— Alanus Hochschule für Kunst und Gesellschaft, Bonn		2007/2008

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	Bachelor of Sciences (B.Sc.)	Hochschule Bochum, Fachbereich Architektur		2003/2004
	Master of Science	Leibniz Universität Hannover, Fakultät für Architektur und Landschaft		2011/2012
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα – μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα–Μηχανικού	— Πανεπιστήμιο Πατρών, τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής		2003/2004
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès — Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid — Escuela de Arquitectura de la Universidad de Las Palmas de Gran Canaria — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona		1988/1989
		— Universidad de A Coruña		1991/1992
		— Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.		1994/1995

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid — Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle		1998/1999
		— Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona — Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada — Universidad de Alcalá (Escuela de Arquitectura) — Universidad Internacional de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura — Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia		1999/2000
		— Universidad Camilo José Cela de Madrid		2000/2001
		— Universidad San Pablo CEU		2001/2002
		— Universidad CEU Cardenal Herrera, Valencia-Escuela Superior de Enseñanzas Técnicas		2002/2003
		— Universidad Rovira i Virgili		2005/2006
		— Universidad Francisco de Vitoria		2006/2007
		— IE Universidad. Escuela Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura		2009/2010
	Título de Graduado/a en Arquitectura	— IE Universidad, Escuela Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura		2008/2009
		— Universidad Europea de Madrid — Universitat Internacional de Catalunya — Universidad San Jorge (Zaragoza) — Universidad de Navarra		2009/2010

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— Universidad San Pablo CEU – Madrid — Universitat Politècnica de València — Universidad de A Coruña. Escuela Técnica Superior de Arquitectura de A Coruña — Universidad Rovira i Virgili — Universidad Cardenal Herrera CEU — Universidad Francisco de Vitoria		2010/2011
	Graduado en fundamentos de la arquitectura + Máster en Arquitectura	— Universidad Politécnica de Madrid. Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid		2010/2011
		— Universidad Antonio de Nebrija		2011/2012
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.	1. Le ministre chargé de l'architecture		1988/1989
	2. Diplôme d'architecte ESA	2. Ecole spéciale d'architecture de Paris		
	3. Diplôme d'architecte ENSAIS	3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		
	4. Diplôme d'Etat d'architecte (DEA)	4. Ecole Nationale Supérieure d'Architecture et de Paysage de Bordeaux (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre (HMONP) (Ministère chargé de l'architecture)	2005/2006
		Ecole Nationale Supérieure d'Architecture de Bretagne (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Clermont-Ferrand (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Grenoble (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		Ecole nationale supérieure d'architecture et de paysage de Lille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marne La Vallée (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nancy (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Normandie (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-Belleville (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-La Villette (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Malaquais (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Val-de-Seine (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Saint-Etienne (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/2006
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Toulouse (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Versailles (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/2005
	Diplôme d'Etat d'architecte (DEA), dans le cadre de la formation professionnelle continue	Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/2007
	5. Diplôme d'études de l'école spéciale d'architecture Grade 2 équivalent au diplôme d'Etat d'architecte	5. Ecole spéciale d'architecture (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Diplôme d'architecte de l'ESA habilitant à exercer la maitrise d'œuvre en son nom propre, équivalent à l'habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre, reconnu par le Ministère chargé de l'architecture	2006/2007
	6. Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours architecte)	6. Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, reconnue par le ministère chargé de l'architecture	2005/2006
	Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours d'architecte pour ingénieur)	Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, délivrée par le ministère chargé de l'architecture	2005/2006
Hrvatska				
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin	Certificate of fulfilment of qualifications requirements for professional recognition as an architect in Ireland issued by the Royal Institute of Architects of Ireland (RIAI)	1988/1989
	2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) — (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))	2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3. Certificate of associateship (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIAI)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
	5. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) UL)	5. University of Limerick		2005/2006
	6. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) WIT)	6. Waterford Institute of Technology		2005/2006

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Italia ([1])	Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania – Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione (ora Ministero dell'istruzione, dell'università e della ricerca) dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
		— Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		2000/2001
	Laurea in ingegneria edile – architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“		1998/1999
	Laurea specialistica in ingegneria edile – architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ancona — Università di Basilicata – Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma – Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano		2000/2001

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— Università degli studi di Brescia		2001/2002
		— Università degli Studi di Cagliari		
		— Università Politecnica delle Marche		2002/2003
		— Università degli studi della Calabria		2003/2004
		— Università degli studi di Salerno		2005/2006
	Laurea magistrale in ingegneria edile – architettura	— Università dell'Aquila		2004/2005
		— Università di Pavia		
		— Università di Roma „La Sapienza“		
		— Università di Pisa		
		— Università di Bologna		
		— Università di Catania		
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Università di Napoli Federico II		
		— Università di Roma – Tor Vergata		
		— Università di Trento		
		— Politecnico di Bari		
		— Politecnico di Milano		
		— Università degli studi di Salerno		2010/2011
		— Università degli studi della Calabria		2004/2005
		— Università degli studi di Brescia		2004/2005
		— Università Politecnica delle Marche		2004/2005
		— Università degli Studi di Perugia		2006/2007
		— Università degli Studi di Padova		2008/2009
		— Università degli Studi di Genova		2014/2015
	Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“		1998/1999
		— Università di Ferrara		1999/2000
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Politecnico di Milano		
		— Politecnico di Bari		
		— Università di Firenze		2001/2002

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	Laurea magistrale quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Bari — Università di Firenze — Politecnico di Milano		2004/2005
	Laurea specialistica in architettura (Progettazione architettonica)	— Università di Roma Tre		2001/2002
		Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2005/2006
	Laurea magistrale in architettura (Progettazione architettonica)	Università di Roma Tre		2004/2005
	Laurea specialistica in Architettura	— Università di Napoli II — Politecnico di Milano II — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara — Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano — Facoltà di Architettura dell'Università degli studi di Trieste — Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania — Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma — Facoltà di Architettura, Università di Bologna — Università di Firenze		2001/2002
		— Università IUAV di Venezia		2002/2003
		— Facoltà di Architettura Valle Giulia, Università degli Studi di Roma „La Sapienza“ — Università degli Studi di Camerino — Università di Napoli Federico II		2004/2005

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	Laurea magistrale in Architettura	— Politecnico di Milano II		2004/2005
		— Università di Napoli II		
		— Università di Napoli Federico II		
		— Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara		
		— Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano		
		— Università IUAV di Venezia		
		— Facoltà di Architettura, Università di Bologna		
		— Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania		
		— Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma		
		— Facoltà di architettura dell'Università degli Studi di Trieste		
		— Università degli Studi di Trieste		2014/2015
		— Università degli Studi di Camerino		2006/2007
		— Università degli Studi di Enna „Kore“		2004/2005
		— Università degli Studi di Firenze		2008/2009
		— Università degli Studi di Cagliari		
		— Università degli Studi di Udine		2009/2010
		— Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		
		— Università degli Studi di Sassari		2010/2011
		— Università degli Studi della Basilicata		
		— Università degli Studi di Genova		2014/2015
	Laurea specialistica in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà „Ludovico Quaroni“ dell'Università degli Studi „La Sapienza“ di Roma		2000/2001
	Laurea Magistrale in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà „Ludovico Quaroni“ dell'Università degli Studi „La Sapienza“ di Roma		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2001/2002

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	Laurea Magistrale in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione urbana e territoriale)	Politecnico di Torino		2002/2003
	Laurea Specialistica in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2001/2002
	Laurea magistrale in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi „La Sapienza“ di Roma		2004/2005
		— Università degli Studi di Roma Tre – Facoltà di Architettura		2001/2002
		— Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2005/2006
	Laurea Magistrale in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi „La Sapienza“ di Roma		2009/2010
		— Università degli Studi di Roma Tre – Facoltà di Architettura		
		— Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2004/2005
	Laurea Specialista in Architettura (costruzione)	Politecnico di Torino		2002/2003
	Laurea Magistrale in Architettura – Progettazione architettonica	Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2004/2005
		— Politecnico di Torino		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2004/2005
	Laurea Specialistica in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2007/2008
	Laurea Magistrale in Architettura – Arredamento e Progetto	Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2008/2009
	Laurea Magistrale in Architettura Manutenzione e Gestione	Università degli Studi di Napoli „Federico II“		2008/2009
	Laurea Magistrale in Architettura Costruzione Città	Politecnico di Torino		2010/2011

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	Laurea Magistrale in Architettura per il Progetto Sostenibile	Politecnico di Torino		2010/2011
	Laurea Magistrale in Architettura per il Restauro e la Valorizzazione del Patrimonio	Politecnico di Torino		2010/2011
	Laurea Magistrale in Architettura e Culture del Progetto	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura e Innovazione	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura per il Nuovo e l'Antico	Università IUAV di Venezia		2013/2014
	Laurea Magistrale in Architettura – Restauro	Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		2013/2014
Κύπρος	Διπλωμα αρχιτεκτονα – μηχανικου στην αρχιτεκτονικη	— Πανεπιστημιο κυπρου	Βεβαιωση που εκδιδεται απο το επιστημονικο και τεχνικο επιμελητηριο κυπρου (ετεκ) η οποια επιτρεπει την ασκηση δραστηριοτητων στον τομεα τησ αρχιτεκτονικησ	2005/2006
	Professional Diploma in Architecture	— University of Nicosia		2006/2007
	Δίπλωμα Αρχιτεκτονικής (5 έτη)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/2009
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα Μηχανικού (5 ετούς φοίτησης)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/2009
Latvija	Arhitekta diploms	Rīgas Tehniskā universitāte	Latvijas Arhitektu savienības sertificēšanas centra Arhitekta prakses sertifikāts	2007/2008
Lietuva	Bakalauro diplomas (Architektūros bakalauras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija	Architekto kvalifikacijos atestatas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje (Atestuotas architektas) išduodamas po architektūros bakalauro studijų baigimo ir trejų metų praktinės veiklos atestuoto architekto priežiūroje.	2008/2009
	Magistro diplomas (Architektūros magistras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija		

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Magyarország	Okleveles építészmérnök MSc	— Budapesti Müszaki és Gazdaságtudományi Egyetem – Építészmérnöki Kar	A területi illetékes építészkamara hatósági bizonyítványa a szakmagyakorlási jogosultságról.	2007/2008
	Okleveles építészmérnök	— Széchenyi István Egyetem, Györ – Müszaki Tudományi Kar		2007/2008
	Okleveles építészmérnök	— Pécsi Tudományegyetem – Pollack Mihály Műszaki Kar		2007/2008
Malta	Degree in Bachelor of Engineering and Architecture (Hons)	Universita' ta' Malta	Warrant b'titlu ta' „Perit“ mahrug mill-Bord tal-Warrant	2007/2008
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46. Od akademskega leta 2014/2015: Verklaring van Bureau Architectenregister die bevestigt dat aan de eisen voor de beroepskwalificatie van architect is voldaan	1988/1989
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem			1988/1989

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
	4. Master of Science in Architecture, Urbanism & Building Sciences variant Architecture	4. Technische Universiteit Delft Faculteit Bouwkunde		2003/2004
	— Master of Science in Architecture, Building and Planning (specialisatie: Architecture)	Technische Universiteit Eindhoven		2002/2003
	Master of Architecture	ArtEZ hogeschool voor de kunsten/ArtEZ Academie van Bouwkunst		2003/2004
		Amsterdamse Hogeschool van de Kunsten/Academie van Bouwkunst Amsterdam		2003/2004
		Hanze Hogeschool Groningen/Academie van Bouwkunst Groningen		2003/2004
		Hogeschool Rotterdam/ Rotterdamse Academie van Bouwkunst		2003/2004
		Fontys Hogeschool voor de Kunsten/Academie voor Architectuur en Stedenbouw in Tilburg		2003/2004
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)	Bescheinigung des Bundesministers für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft über die Erfüllung der Voraussetzung für die Eintragung in die Architektenkammer/Bescheinigung einer Bezirksverwaltungsbehörde über die Ausbildung oder Befähigung, die zur Ausübung des Baumeistergewerbes (Berechtigung für Hochbauplanung) berechtigt	1998/1999
	2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	2. Technische Universität Wien		
	3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		
	4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4. Universität für Angewandte Kunst in Wien		
	5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5. Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		
	7. Bachelor of Science in Engineering (BSc) (aufgrund eines Bachelorstudiums), Diplom-Ingenieur/in (Dipl.-Ing. oder DI) für technisch-wissenschaftlich Berufe (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	7. Fachhochschule Kärnten		2004/2005

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	8. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	8. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		2008/2009
	9. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	9. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)		2008/2009
	10. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	10. Technische Universität Wien		2006/2007
	11. Master of Architecture (MArch) (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	11. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung Linz		2008/2009
		11. Akademie der bildenden Künste Wien		2008/2009
	12. Masterstudium der Architektur	12. Universität für angewandte Kunst Wien		2011/2012
Polska	magister inżynier architekt (mgr inż. arch.)	— Politechnika Białostocka — Politechnika Gdańska — Politechnika Łódzka — Politechnika Śląska — Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie — Politechnika Warszawska — Politechnika Krakowska — Politechnika Wrocławska	Zaświadczenie o członkostwie w okręgowej izbie architektów/Zaświadczenie Krajowej Rady Izby Architektów RP potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta zgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej osoby nie będącej członkiem Izby	2007/2008
		— Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego		2003/2004
	dyplom ukończenia studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	— Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie		2011/2012
		— Politechnika Lubelska		2008/2009
	dyplom studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	Politechnika Świętokrzyska		2012/2013
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de Arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Ciências e Tecnologia da Universidade de Coimbra	Certificado de cumprimento dos pré-requisitos de qualificação para inscrição na Ordem dos Arquitectos, emitido pela competente Ordem dos Arquitectos	1988/1989

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— Universidade Lusíada de Lisboa		1986/1987
		— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		1993/1994
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologia		1995/1996
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		1997/1998
		— Universidade do Minho		1997/1998
		— Instituto Superior Técnico da Universidade Técnica de Lisboa		1998/1999
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1998/1999
	Carta de Curso de Licenciatura em Arquitectura e Urbanismo	— Escola Superior Gallaecia		2002/2003
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992
	Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade Autónoma de Lisboa		2001/2002
		— Universidade Técnica de Lisboa (Instituto Superior Técnico)		2001/2002
	Carta de curso de Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade do Minho		1997/1998
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1999/2000
		— Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		2006/2007
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologias		1995/1996
		— Faculdade de Arquitectura da Universidade Técnica de Lisboa		2008/2009
		— Universidade de Évora		2007/2008
		— Escola Superior Artística do Porto (ESAP)		1988/1989 (Licenciatura) 2007/2008 (Mestrado)
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		2006/2007
		Universidade Lusíada do Porto		2006/2007
	Carta de curso de Mestrado Integrado em Arquitectura e Urbanismo	— Universidade Fernando Pessoa		2006/2007

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— ESG/Escola Superior Gallaecia		2002/2003
	Diploma de Mestre em Arquitectura	— Universidade Lusíada de Lisboa		1988/1989
	Carta de Curso, Grau de Licenciado	— Universidade de Évora		2001/2002
	Carta de curso de mestre em Arquitectura	— Universidade do Porto		2003/2004
	Certidão de Licenciatura em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/2002
	Diploma de Mestrado Integrado em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/2002
România	Diploma de arhitect	— Universitatea de arhitectură şi urbanism „ION MINCU“ – la propunerea Facultăţii de Arhitectură	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură si de înscriere în Tabloul Naţional al Arhitecţilor	2010/2011
		— Universitatea „Politehnică“ din Timişoara	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură si de înscriere în Tabloul Naţional al Arhitecţilor	2011/2012
		— Universitatea Tehnică din Cluj–Napoca		2010/2011
		— Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi“ din Iaşi		2007/2008
Slovenija	Magister inženir arhitekture/Magistrica inženirka arhitekture	Univerza v Ljubljani, Fakulteta za Arhitekturo	Potrdilo Zbornice za arhitekturo in prostor o usposobljenosti za opravljanje nalog odgovornega projektanta arhitekture	2007/2008
Slovensko	Diplom inžiniera Architekta (titul Ing. arch.)	— Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta architektúry, študijný odbor 5.1.1 Architektúra a urbanizmus	Certifikát vydaný Slovenskou komorou architektov na základe 3-ročnej praxe pod dohľadom a vykonania autorizačnej skúšky	2007/2008
		— Technická univerzita v Košiciach, Fakulta umení, študijný odbor 5.1.1. Architektúra a urbanizmus		2004/2005
	Diplom magistra umení (titul Mgr. art.)	— Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, študijný odbor 2.2.7 „Architektonická tvorba“		2007/2008
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu/ Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet — Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet — Tampereen teknillinen yliopisto/Tammerfors tekniska universitet		1998/1999

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— Oulun yliopisto		2010/2011
		— Tampereen teknillinen yliopisto		2010/2011
		— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		2010/2011
Sverige	Arkitektexamen	— Chalmers Tekniska Högskola AB		1998/1999
		— Kungliga Tekniska Högskolan		
		— Lunds Universitet		
		— Umeå universitet		2009/2010
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.	1988/1989
		— Colleges of Art		
		— Schools of Art		
		— Cardiff University	The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.	2006/2007
		— University for the Creative Arts		2008/2009
		— Birmingham City University		2008/2009
		— University of Nottingham		2008/2009
	2. Degrees in architecture	2. Universities		1988/1989
	3. Final examination	3. Architectural Association	EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.	
	— Final Examination (ARB/RIBA Part 2)	— Architectural Association		2011/2012
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		
	6. Master of Architecture	6. — University of Liverpool		2006/2007
		— Cardiff University		2006/2007
		— University of Plymouth		2007/2008
		— Queens University, Belfast		2009/2010
		— Northumbria University	An Architects Registration Board Part 3 Certificate of Architectural Education	2009/2010
		— University of Brighton		2010/2011
		— Birmingham City University		2010/2011
		— University of Kent		2006/2007
		— University of Ulster		2008/2009

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
		— University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2009/2010
		— Leeds Metropolitan University		2011/2012
		— University of Newcastle upon Tyne		2011/2012
		— University of Lincoln		2011/2012
		— University of Huddersfield		2012/2013
		— University of the West of England		2011/2012
		— University of Westminster		2011/2012
		— University for the Creative Arts		2013/2014
	7. Graduate Diploma in Architecture	7. University College London		2006/2007
	8. Professional Diploma in Architecture	8. University of East London		2007/2008
		— Northumbria University		2008/2009
	9. Graduate Diploma in Architecture/MArch Architecture	9. University College London		2008/2009
	10. Postgraduate Diploma in Architecture	10. — Leeds Beckett University (until 2014 Leeds Metropolitan University)		2007/2008
		— University of Edinburgh		2008/2009
		— Sheffield Hallam University		2009/2010
	11. MArch Architecture (ARB/RIBA Part 2)	11. University College London		2011/2012
		— University of Nottingham		2013/2014
		— University of East London		2013/2014
	12. Master of Architecture (MArch)	12. Liverpool John Moores University		2011/2012
		— De Montfort University		2011/2012
		— Arts University Bournemouth		2011/2012
		— Nottingham Trent University		2012/2013
		— Sheffield Hallam University		2013/2014
	13. Postgraduate Diploma in Architecture and Architectural Conservation	13. University of Edinburgh		2008/2009

▼M10

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	14. Postgraduate Diploma in Architecture and Urban Design	14. University of Edinburgh		2008/2009
	15. MPhil in Environmental Design in Architecture (Option B)	15. University of Cambridge		2009/2010
	— MPhil in Architecture and Urban Design	— University of Cambridge		2013/2014
	16. Professional Diploma in Architecture: Advanced Environmental and Energy Studies	16. University of East London/Centre for Alternative Technology		2008/2009
	17. MArchD in Applied Design in Architecture	17. Oxford Brookes University		2011/2012
	18. M'Arch	18. University of Portsmouth		2011/2012
	19. Master of Architecture (International)	19. University of Huddersfield		2012/2013
	20. Master of Architecture with Honours	20. Cardiff University		2015/2016
	21. MArch (Architecture)	21. Kingston University		2013/2014
	22. MArch in Architecture	22. University of Greenwich		2013/2014
	23. The degree of Master of Architecture in the College of Humanities and Social Science	23. University of Edinburgh/ Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2012/2013

([1]) Poimenovanji „Università degli studi di (sledi ime mesta)“ in „Università di (sledi ime mesta)“ sta enakovredni in označujeta isto univerzo.

▼B

PRILOGA VI

Pridobljene pravice, ki se uporabljajo za poklice, priznane na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

►C2 ———————— ◄ *Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekte, ki uporabljajo uveljavljene pravice, pridobljene v skladu s členom 49(1)*

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
België/Belgique/Belgien	— diplome, podeljene na visokih državnih šolah za arhitekturo ali na visokošolskih državnih zavodih za arhitekturo (architecte-architect), — diplome, podeljene na Visoki šoli za arhitekturo pokrajine Hasselt (architect), — diplome, podeljene na Kraljevi akademiji likovnih umetnosti (architecte-architect), — diplome, podeljene v „écoles Saint-Luc“ (architecte-architect), — univerzitetne diplome gradbenega inženirstva, s potrdilom o opravljenem pripravništvu, ki ga podeli združenje arhitektov in daje imetniku pravico do poklicnega naziva arhitekt (architecte-architect), — diplome iz arhitekture, ki jih podeljuje centralna ali državna izpitna komisija za arhitekturo (architecte-architect), — diplome iz gradbenega inženirstva/arhitekture in iz arhitekture/gradbenega inženirstva, ki jih podeljujejo fakultete uporabnih znanosti in Politehnična fakulteta v Monsu (ingénieur-architecte, ingenieur-architect);	1987/1988
▼M1 България	Diplome s kvalifikacijo „архитект“ (arhitekt), „строителен инженер“ (gradbeni inženir) ali „инженер“ (inženir), ki so jih podelile uradne uradno priznane visokošolske ustanove: — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“ (Univerza za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Sofija: specializaciji „urbanizem“ in „arhitektura“) in vse inženirske specializacije na področjih: „конструкции на сгради и съоръжения“ (gradnja stavb in konstrukcij), пътища „(ceste),“ транспорт „(promet),“ хидротехника и водно строителство „(hidrotehnika in vodne konstrukcije),“ мелиорации и др. „(namakanje itd.)“; — diplome, ki so jih podelile tehniške univerze in visokošolske ustanove za gradbeništvo na področjih: „електро- и топлотехника“ (elektro- in termotehnika), „съобщителна и комуникационна техника“ (telekomunikacijske tehnike in tehnologije), „строителни технологии“ (gradbene tehnologije), „приложна геодезия“ (praktična geodezija) in „ландшафт и др.“ (krajina itd.) na področju gradbeništva. Za opravljanje dejavnosti načrtovanja na področju arhitekture in gradbeništva mora biti diplomam priloženo „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“ (spričevalo o uradni sposobnosti za načrtovanje), ki ga je izdala „Камарата на архитектите“ (Zbornica arhitektov) in „Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“ (Inženirska zbornica za investicijsko načrtovanje), ki podeljuje pravico do opravljanja dejavnosti na področju investicijskega načrtovanja.	2009/2010
▼B Česká republika	— diplome, ki so jih podeljevale fakultete České vysoké učení technické (Češka tehnična univerza v Pragi): Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo) (do 1951), Fakulta architektury a pozemního stavitelství (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo) (od 1951 do 1960), Fakulta stavební (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1960), študijske smeri: gradbeništvo in konstrukcije, gradbeništvo, gradbeništvo in arhitektura, arhitektura (vključno z urbanizmom in urejanjem prostora), gradbeništvo nizkih gradenj in gradbeništvo za industrijsko in kmetijsko proizvodnjo oziroma študijska smer za gradbenega inženirja na področju študija gradbeništva in arhitekture,	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	„Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1976), študijske smeri: arhitektura, urbanizem in urejanje prostora oziroma študijske smeri: arhitektura in urbano načrtovanje na študijskih smereh: arhitektura, teorija arhitekturnega oblikovanja, urbanizem in prostorsko načrtovanje, zgodovina arhitekture in rekonstrukcija zgodovinskih spomenikov, ali arhitektura in gradbeništvo, — diplome, ki jih je na področju arhitekture in gradbeništva podeljevala „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (do 1951), — diplome, ki jih je na področju arhitekture in gradbeništva podeljevala „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (od 1951 do 1956), — diplome, ki jih podeljujejo „Vysoké učení technické v Brně“, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1956) za študijsko smer arhitektura in urbanizem ali „Fakulta stavební“ (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1956) za študijsko smer gradbeništvo, — diplome, ki jih podeljujeta „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava“, „Fakulta stavební“ (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1997) na študijskih smereh konstrukcije in arhitektura ali na študijski smeri nizkih gradenj, — diplome, ki jih podeljujeta „Technická univerzita v Liberci“, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1994) na študijskem programu arhitekture in urbanizma na študijski smeri arhitekture, — diplome, ki jih podeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze“ na študijskem programu umetnosti na študijski smeri arhitekturno oblikovanje, — diplome, ki jih podeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ na študijskem programu umetnosti na študijski smeri arhitektura, — potrdilo, ki ga podeljuje „Česká komora architektů“ brez kakršne koli specifikacije področja oziroma področja gradbeništva;	
Danmark	— diplome, ki jih podeljujeta državni šoli za arhitekturo v Kobenhavnu in Aarhusu (arhitekt), — potrdilo o registraciji, ki ga izda svet arhitektov na podlagi Zakona št. 202 z dne 28. maja 1975 (registreret arkitekt), — diplome z Visoke šole za gradbeništvo (bygningskonstruktoer), ki jih spremlja potrdilo pristojnih oblasti, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 48 te direktive;	1987/1988
Deutschland	— diplome, ki jih podeljujejo visoke šole upodabljajočih umetnosti (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)), — diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen“, na tehniških univerzah, univerzah in na „Gesamthochschulen“, če so ti zavodi združeni v „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. in vsak drug naziv, ki se za diplomante lahko določi pozneje), — diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen“ in oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen“, če so ti zavodi povezani v „Gesamthochschulen“, ki jih, če traja študij manj kot štiri, vendar najmanj tri leta, spremlja potrdilo, ki potrjuje štiriletne poklicne izkušnje v Zvezni republiki Nemčiji in ga izda strokovno telo v skladu z drugim pododstavkom člena 47(1) (Ingenieur grad. in kakršen koli drug naziv, ki se ga določi za diplomante pozneje), — diplome (Prüfungszeugnisse), podeljene pred 1. januarjem 1973 v oddelkih za arhitekturo na „Ingenieurschulen“ in „Werkkunstschulen“, ki jih spremlja potrdilo pristojnih oblasti, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 48 te direktive;	1987/1988

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma iz arhitekture, ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo na estonski Akademiji za umetnost od 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989 — 1995 (ki jo je podeljevala Univerza za umetnost v Talinu med letoma 1989 in 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 — 1988 (ki jih je podeljeval Državni inštitut za znanost Estonske SSR med letoma 1951 in 1988);	2006/2007
Ελλάς	— diplome inženir/arhitekt, ki jih podeljujejo na atenski Metsovion Polytechnion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/arhitekt, ki jih podeljujejo na Aristotelion Panepistimion v Solunu, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na atenski Metsovion Polytechnion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na solunski Aristotelion Panepistimion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na Panepistimion Thrakis, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na Panepistimion Patron, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju;	1987/1988
España	uradna poklicna izobrazba arhitekta (título oficial de arquitecto), ki jo podeljujejo Ministrstvo za šolstvo in znanost ali univerze;	1987/1988
France	— vladne diplome iz arhitekture, ki jih je do leta 1959 podeljevalo Ministrstvo za šolstvo in pozneje Ministrstvo za kulturo (architecte DPLG), — diplome, ki jih podeljuje Ecole spéciale d'architecture (architecte DESA), — diplome, ki jih podeljuje Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg od leta 1995 (prej Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg), oddelek za arhitekturo (architecte ENSAIS);	1987/1988
▼M8		
Hrvatska	— diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „magistar inženjer arhitekture i urbanizma/magistra inženjerka arhitekture i urbanizma“ in jo podeli Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture“ in jo podeli Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture“ in jo podeli Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „diplomirani inženjer arhitekture“ in jo podeli Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture“ in jo podeli Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture“ in jo podeli Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „diplomirani arhitektonski inženjer“ in jo podeli Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „inženjer“ in jo podeli Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „inženjer“ in jo podeli Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu za zaključen študij na Arhitektonski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „inženjer“ in jo podeli Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu za zaključen študij na Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta,	3. študijsko leto po pristopu

▼M8

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „inženjer“ in jo podeli Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu za zaključen študij na Arhitektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta, — diploma, na podlagi katere se pridobi poklicni naziv „inženjer arhitekture“ in jo podeli Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Vsem diplomam je treba priložiti potrdilo o članstvu v Zbornici arhitektov Hrvaške (Hrvatska komora arhitekata), ki ga izda Zbornica arhitektov Hrvaške v Zagrebu;	

▼B

Ireland	— diploma Bachelor of Architecture, ki jo podeljuje Irska državna univerza diplomantom arhitekture na University College (Visoki šoli) v Dublinu (B Arch.) (NUI), — diploma iz arhitekture, ki jo podeli College of Technology, Bolton Street (Visoka tehniška šola) v Dublinu (Dipl. Arch.), — potrdilo o pridruženem članstvu v Royal Institute of Architects of Ireland (Kraljevi inštitut irskih arhitektov) (ARIAI), — potrdilo o članstvu v Royal Institute of Architects of Ireland (MRIAI);	1987/1988
Italia	— diplome „laurea in architettura“, ki jih podeljujejo univerze, politehnični in visokošolski zavodi v Benetkah in Reggio Calabrii, skupaj z diplomami, ki imetniku omogočajo samostojno opravljanje poklica arhitekta, in jih podeli minister za šolstvo, potem ko kandidat pred pristojno komisijo opravi državni izpit, ki mu omogoča samostojno opravljanje poklica arhitekta (dott. Architetto), — diplome „laurea in ingegneria“ iz gradbeništva („sezione costenzione civile“), ki jih podeljujejo univerze in visoke šole za tehnične vede, skupaj z diplomo, ki imetniku omogočajo samostojno opravljanje poklica arhitekta in jo podeljuje minister za šolstvo, potem ko kandidat pred pristojno komisijo opravi državni izpit, ki mu omogoča samostojno opravljanje poklica (dott. Ing. Architetto ali dott. Ing. in ingegneria civile);	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (potrdilo o registraciji v registru arhitektov, ki ga izda Znanstvena in tehnična zbornica na Cipru (ETEK));	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitekture“, ki jo podeljuje Oddelek za arhitekturo Fakultete za gradbeno inženirstvo Latvijske državne Univerze do leta 1958, Oddelek za arhitekturo Fakultete za gradbeno inženirstvo Politehničnega inštituta v Rigi v letih 1958 — 1991, Fakulteta za arhitekturo Tehnične univerze v Rigi od leta 1991 in 1992, in potrdilo o vpisu, ki ga izda Zveza arhitektov Latvije);	2006/2007
Lietuva	— diplome arhitekt inženir/arhitekt, ki jih je do leta 1969 podeljeval Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas), — diplome arhitekt/diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je do leta 1990 podeljeval Vilnius inžinerinis statybos institutas, do leta 1996 Vilniaus technikos universitetas, od leta 1996 Vilnius Gedimino technikos universitetas (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplome za specializante, ki so končali izobraževalni program arhitekture/diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je do leta 1991 podeljeval LTSR Valstybinis dailės institutas; od leta 1990 Vilniaus dailės akademija (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplome diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je od leta 1997 podeljeval Kauno technologijos universitetas (architektūros bakalauras/architektūros magistras). Vsem tem diplomam mora biti priloženo potrdilo potrditvene komisije, ki omogoči opravljanje dejavnosti v arhitekturi (Certified Architect/Atestuotas architektas);	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Magyarország	— diploma „okleveles építészmérnök“ (diploma iz arhitekture, magister znanosti iz arhitekture), ki jo podeljujejo univerze, — diploma „okleveles építész tervező művész“ (diploma magisterija znanosti iz arhitekture in gradbeništva), ki jo podeljujejo univerze;	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit, ki jo podeljuje Universita' ta' Malta, s katero se pridobi upravičenje za vpis kot Perit;	2006/2007
Nederland	— spričevala, ki jih izdajo oddelki za arhitekturo tehniških visokih šol iz Delfta ali Eindhovna in potrjujejo, da je imetnik opravil diplomski izpit iz arhitekture (bouwkundig ingenieur), — diplome, ki jih podeljujejo državno priznane akademije za arhitekturo (architect), — diplome, ki so jih do leta 1971 podeljevale nekdanje šole za arhitekturo (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO), — diplome, ki so jih do leta 1970 podeljevale nekdanje visoke šole za arhitekturo (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO), — spričevala, ki dokazujejo, da je oseba opravila izpit, ki ga pripravi svet arhitektov pri „Bond van Nederlandse Architecten“ (Red nizozemskih arhitektov, BNA) (architect), — diploma „Stichting Instituut voor Architectuur“ (fondacija „Inštitut za arhitekturo“) (IVA), podeljena po končanem študiju, ki ga organizira ta fondacija in traja najmanj štiri leta (architect), skupaj s potrdilom pristojnega organa, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 44 te direktive, — potrdilo, ki ga izda pristojni organ in potrjuje, da je oseba pred uveljavitvijo te direktive opravila diplomski izpit za „Kandidaat in de bouwkunde“ na tehniški visoki šoli v Delftu ali Eindhovnu in da je v obdobju najmanj petih let tik pred uveljavitvijo te direktive opravljala arhitekturne dejavnosti, katerih narava in pomen v skladu z nizozemskimi zahtevami zagotavljata, da je sposobna opravljati te dejavnosti (architect), — potrdilo, ki ga pristojna oblast izda le osebam, ki so dopolnile štirideseto leto pred 5. avgustom 1985, in potrjuje, da so v obdobju najmanj petih let tik pred tem datumom opravljale arhitekturne dejavnosti, katerih narava in pomen v skladu z nizozemskimi zahtevami zagotavljata, da so sposobne opravljati te dejavnosti (architect), — od dneva uveljavitve nizozemskih zakonov in predpisov, ki urejajo začetek opravljanja in opravljanje arhitekturnih dejavnosti pod poklicnim nazivom arhitekt, potrdil iz sedme in osme alinee ni treba več priznavati, če po teh določbah ne dovoljujejo začetka opravljanja dejavnosti pod poklicnim nazivom arhitekt;	1987/1988
Österreich	— diplome, podeljene na univerzah za tehnologijo na Dunaju in Gradcu in na univerzi v Innsbrucku, na Fakulteti za gradbeništvo („Bauingenieurwesen“) in arhitekturo („Architektur“), na študijskem programu arhitekture, gradbeništva („Bauingenieurwesen“), visoke gradnje („Hochbau“ in „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“), — diplome, podeljene na Univerzi za „Bodenkultur“ na študijskem programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“, — diplome, podeljene na Univerzi za uporabne umetnosti na Dunaju, za študij arhitekture, — diplome, podeljene na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju, za študij arhitekture,	1997/1998

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— diplome pooblaščenih inženirjev (Ing.), podeljene na visokih tehničnih šolah ali visokih gradbenih šolah z licenco „Baumeister“, ki potrjuje vsaj šest let strokovnih izkušenj v Avstriji in opravljen izpit, — diplome, podeljene na Univerzi za umetniško in industrijsko usposabljanje v Linzu, za študij arhitekture, — potrdila o izobrazbi gradbenega inženirja ali gradbenega svetovalca v gradbeništvu („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) v skladu z zakonom o civilnih tehnikih (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994);	
Polska	Diplome, ki jih podeljujejo fakultete za arhitekturo: — Univerza za tehnologijo v Varšavi, Fakulteta za arhitekturo v Varšavi (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (od 1945 do 1948, naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1951 do 1956, naziv: inżynier architekt; od 1954 do 1957, 2. stopnja, naziv: inżyniera magistra architektury; od 1957 do 1959, naziv: inżyniera magistra architektury; od 1959 do 1964: naziv: magistra inżyniera architektury; od 1964 do 1982, naziv: magistra inżyniera architekta; od 1983 do 1990, naziv: magister inżynier architekt; od 1991 naziv: magistra inżyniera architekta), — Univerza za tehnologijo v Krakovu, Fakulteta za arhitekturo v Krakówu (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945 od 1953 Univerza za rudarstvo in metalurgijo, Politehnična fakulteta za arhitekturo — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — Univerza za tehnologijo v Wrocławu, Fakulteta za arhitekturo v Wrocławu (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od 1949 do 1964, naziv: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1956 do 1964, naziv: magister inżynier architektury; od 1964, naziv: magister inżynier architekt), — Univerza za tehnologijo v Šleziji, Fakulteta za arhitekturo v Gliwicah (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 do 1955, Fakulteta za inženiring in gradbeništvo — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inżynier architekt; od 1961 do 1969, Fakulteta za industrijsko gradbeništvo in splošni inženiring — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inżynier architekt; od 1969 do 1976, Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inżynier architekt; od 1977, Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury, naziv: magister inżynier architekt in od 1995, naziv: inżynier architekt), — Univerza za tehnologijo v Poznanu, Fakulteta za arhitekturo v Poznańu (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 do 1955 Inženirska šola, Fakulteta za arhitekturo — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury naziv: inżynier architektury; od 1978, naziv: magister inżynier architekt in od 1999 naziv: inżynier architekt), — Tehnična univerza v Gdańsku, Fakulteta za arhitekturo v Gdańsku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1945 do 1969 Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury, od 1969 do 1971 Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971 do 1981 Inštitut za arhitekturo in urbanizem — Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981 Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury), — Tehnična univerza v Białystoku, Fakulteta za arhitekturo v Białystoku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inżynier architekt (od 1975 do 1989 Inštitut za arhitekturo — Instytut Architektury,	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— Tehnična univerza v Łódźu, Fakulteta za gradbeno inženirstvo, arhitekturo in okoljski inženiring v Łódźu (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1973 do 1993 Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury in od 1992 Fakulteta za gradbeno inženirstvo, arhitekturo in okoljski inženiring — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973 do 1978, naziv: inżynier architekt, od 1978, naziv: magister inżynier architekt), — Tehniška univerza v Szczecinu, Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo v Szczecinu (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); poklicni naziv arhitekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1948 do 1954 Visoka inženirska šola, Fakulteta za arhitekturo — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inżynier architekt, od 1970, naziv: magister inżynier architekt in od 1998 naziv: inżynier architekt). Vsem tem diplomam mora biti priloženo potrdilo o članstvu, ki ga izda pristojna regionalna zbornica arhitektov na Poljskem, s katerim se omogoči opravljanje dejavnosti na področju arhitekture na Poljskem;	
Portugal	— diplomo „diploma do curso especial de arquitectura“ podeljujeta šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diplomo iz arhitekture „diploma de arquitecto“ podeljujeta šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diplomo „diploma do curso de arquitectura“ podeljujeta visoki šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diplomo „diploma de licenciatura em arquitectura“ podeljuje Visoka šola za umetnost v Lizboni, — diplomo „carta de curso de licenciatura em arquitectura“ podeljujeta Tehnična univerza v Lizboni in Univerza v Portu, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Visoki tehnični inštitut Tehnične univerze v Lizboni, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Fakulteta za inženiring (de Engenharia) Univerze v Portu, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Fakulteta za znanost in tehnologijo Univerze v Coimbri, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produçao), ki jo podeljuje Univerza v Minhu;	1987/1988

▼M1

România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București (Univerza za arhitekturo in urbanizem „Ion Mincu“ Bukarešta): — 1953—1966: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta), Arhitect (arhitekt); — 1967—1974: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (diploma arhitekta, specializacija arhitektura); — 1975—1977: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, specializacija arhitektura); — 1978—1991: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo in sistematizacijo), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (diploma arhitekta, specializacija arhitektura in sistematizacija); — 1992—1993: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (diploma arhitekta, specializacija arhitektura in urbanizem);	2009/2010

▼M1

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— 1994—1997: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1998—1999: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Inštitut za arhitekturo „Ion Mincu“ Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2000: Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Univerza za arhitekturo in urbanizem „Ion Mincu“ — Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Tehniška univerza Cluj-Napoca): — 1990—1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Politehniški inštitut Cluj-Napoca, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1993—1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1994—1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1998—1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism (Tehniška univerza Cluj-Napoca, Fakulteta za arhitekturo in urbanizem), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi („Gh. Asachi“ Tehniška univerza Iaşi): — 1993: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcții şi Arhitectură (Tehniška univerza „Gh. Asachi“ Iaşi, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1994—1999: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcții şi Arhitectură (Tehniška univerza „Gh.Asachi“ Iaşi Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licență, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 2000—2003: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcții şi Arhitectură (Tehniška univerza „Gh.Asachi“ Iaşi, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2004: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Arhitectură (Tehniška univerza „Gh. Asachi“ Iaşi, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Politehnica din Timişoara (Univerza „Politehnica“ Temišvar): — 1993—1995: Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcții (Tehnična univerza Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura in urbanizem, specializacija splošna arhitektura);	

▼M1

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— 1995—1998: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Univerza „Politehnica“ Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licenţă, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — 1998—1999: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Univerza „Politehnica“ Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma Licenţă, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2000: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Univerza „Politehnica“ Temišvar, Fakulteta za gradbeništvo in arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea din Oradea (Univerza Oradea): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Univerza Oradea, Fakulteta za varstvo okolja), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura); — Od leta 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura). Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Univerza Spiru Haret Bukarešta): — Od leta 2002: Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Univerza Spiru Haret Bukarešta, Fakulteta za arhitekturo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diploma arhitekta, študijska smer arhitektura, specializacija arhitektura).	

▼B

Slovenija	— „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ (univerzitetna diploma v arhitekturi), ki jo podeli Fakulteta za arhitekturo, kateri je priloženo z zakonom priznano potrdilo pristojnega organa na področju arhitekture, ki podeli pravico do opravljanja dejavnosti na področju arhitekture, — univerzitetna diploma, ki jo podeli tehnična fakulteta in s katero se pridobi naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka“, kateri je priloženo z zakonom priznano potrdilo pristojnega organa na področju arhitekture, ki podeli pravico do opravljanja dejavnosti na področju arhitekture;	2006/2007
Slovensko	— diploma na študijski smeri „arhitektura in gradbeništvo“ („architektúra a pozemné staviteľstvo“), ki jo je podeljevala Slovaška tehnična univerza (Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1950 in 1952 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1952 in 1960 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné staviteľstvo“), ki jo je podeljevala Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo Slovaške tehnične Univerze (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1952 in 1960 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1961 in 1976 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavby“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1961 in 1976 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi od leta 1977 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „urbanizem“ („urbanizmus“), ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi od leta 1977 (naziv: Ing. arch.),	2006/2007

▼B

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	— diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavby“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavi med letoma 1977 in 1997 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura in gradbeništvo“ („architektúra a pozemné stavby“), ki jo podeljuje Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavi od leta 1998 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo — specializacija: arhitektura“ („pozemné stavby — špecializácia: architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavi med letoma 2000 in 2001 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo in arhitektura“ („pozemné stavby a architektúra“), ki jo podeljuje Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) v Bratislavi od leta 2001 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo podeljuje Akademija za umetnost in oblikovanje (Vysoká škola výtvarných umení) v Bratislavi od leta 1969 (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990 do 1992; Mgr. arch. od 1992 do 1996; Mgr. art. od 1997), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné staviteľstvo“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Technická univerzita) v Košicah med letoma 1981 in 1991 (naziv: Ing.). Vsem diplomam mora biti priloženo: — pooblastilo Slovaške zbornice arhitektov (Slovenská komora architektov) v Bratislavi, na katerem ni določeno področje specializacije ali področje „gradbeništva“ („pozemné stavby“) ali „urejanja prostora“ („územné plánovanie“), — pooblastilo Slovaške inženirske zbornice (Slovenská komora stavebných inžinierov) v Bratislavi na področju gradbeništva („pozemné stavby“);	
Suomi/ Finland	— diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo tehničnih univerz in Univerza v Oulu (arkkitehti/arkitekt), — diplome, ki jih podeljujejo inštituti za tehnologijo (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt);	1997/1998
Sverige	— diplome, ki jih podeljuje Šola za arhitekturo pri Kraljevem inštitutu za tehnologijo, Inštitutu za tehnologijo Chalmers in Inštitutu za tehnologijo na Univerzi v Lundu (arhitekt, univerzitetna diploma iz arhitekture), — potrdilo o članstvu v „Svenska Arkitekters Riksfoerbund“ (SAR), če so se osebe usposabljale v državi, za katero se uporablja ta direktiva;	1997/1998
United Kingdom	— izobrazba, pridobljena po opravljenih izpitih na: — the Royal Institute of British Architects, — šolah za arhitekturo na univerzah, visokih šolah za tehnične vede, visokih šolah, akademijah, šolah za tehnologijo in umetnost, ki jih od 10. junija 1985 prizna za vpis v register Architects Registration Council of the United Kingdom (Svet Združenega kraljestva za registracijo arhitektov) (Architect), — potrdilo, ki dokazuje, da je imetnik pridobil pravico do poklicnega naziva arhitekt na podlagi oddelka 6(1)a, 6(1)b ali 6(1) Zakona o registraciji arhitektov iz leta 1931 (Architect), — potrdilo, ki dokazuje, da je imetnik pridobil pravico do poklicnega naziva arhitekt na podlagi oddelka 2 Zakona o registraciji arhitektov iz leta 1938 (Architect).	1987/1988

▼B

PRILOGA VII

Dokumenti in potrdila, potrebni v skladu s členom 50(1)

1. *Dokumenti*

(a) Potrdilo o državljanstvu zadevne osebe.

(b) Kopije potrdil o strokovni usposobljenosti ali dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do tega poklica, in potrdilo o strokovnih izkušnjah zadevne osebe, kjer je primerno.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko prosilca povabijo, da jim sporoči informacije o svojem usposabljanju, če je to potrebno za ugotovitev možnih vsebinskih razlik glede na zahtevano nacionalno usposabljanje, kot je določeno v členu 14. Če prosilec teh informacij ne more sporočiti, pristojni organi države članice gostiteljice navežejo stik s kontaktno službo, pristojnim organom ali katerim koli drugim ustreznim organom v državi članici izvora.

(c) Za primere, omenjene v členu 16, potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ v državi članici izvora ali v državi članici iz katere prihaja tuji državljan.

(d) Kadar pristojni organ države članice gostiteljice od oseb, ki želijo opravljati reguliran poklic, zahteva dokazilo o dobrem imenu ali ugledu ali potrdilo, da niso razglasile stečaja, ali kadar prekine ali prepove opravljanje tega poklica v primeru resne poklicne kršitve ali kaznivega dejanja, ta država članica sprejme kot zadosten dokaz za državljane države članice, ki želijo opravljati poklic na njenem ozemlju, predložitev dokumentov, ki so jih izdali pristojni organi v državi članici izvora ali v državi članici, iz katere oseba prihaja, ki potrjujejo, da so pogoji izpolnjeni. Ti organi morajo v obdobju dveh mesecev predložiti zahtevane dokumente.

Kadar pristojni organi države članice izvora ali države članice, iz katere tuji državljan prihaja, ne izdajo dokumentov, omenjenih v prvem pododstavku, lahko take dokumente nadomesti izjava pod prisego — oziroma v državah, v katerih izjava pod prisego ni predvidena, slovesna izjava — ki jo da ta oseba pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali, če je primerno, pred notarjem ali usposobljenim strokovnim organom države članice izvora ali države članice, iz katere oseba prihaja; tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego oziroma slovesne izjave.

(e) Če država članica gostiteljica od svojih državljanov, ki želijo začeti opravljati reguliran poklic, zahteva dokument o telesnem ali duševnem zdravju, ta država članica sprejme kot zadosten dokaz predložitev dokumenta, zahtevanega v državi članici izvora. Če matična država članica ne izda takega dokumenta, država članica gostiteljica sprejme potrdilo, ki ga izda pristojni organ v tej državi. V tem primeru morajo pristojni organi države članice izvora v obdobju dveh mesecev zagotoviti zahtevani dokument.

(f) Če država članica gostiteljica zahteva od svojih državljanov, ki želijo začeti opravljati reguliran poklic, da predložijo:

— potrdilo o premoženjskem stanju prosilca,

— potrdilo, da je prosilec zavarovan pred finančnimi tveganji, ki izvirajo iz poklicne odgovornosti, v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici glede pogojev in obsega kritja,

▼B

država članica gostiteljica sprejme kot zadosten dokaz potrdilo, ki ga izdajo banke in zavarovalnice druge države članice.

▼M9

(g) Kadar država članica to zahteva za svoje državljane, dokazilo o tem, da strokovnjaku niso bile začasno ali dokončno odvzete pravice do opravljanja poklica, in da ni bil kazensko obsojen.

▼B

2. *Potrdila*

Države članice lahko, da bi nacionalnim organom olajšale uporabo poglavja III naslova III te direktive, predpišejo, da morajo osebe, ki izpolnjujejo pogoje o usposobljenosti, poleg dokazil o formalnih kvalifikacijah predložiti tudi potrdilo pristojnega organa države članice izvora, da je to dokazilo o formalnih kvalifikacijah navedeno v tej direktivi.